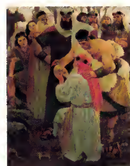
100E JAARGANG NUMMER 2 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ FEBRUARI 2000

LIAHONA

100E JAARGANG ▪ NUMMER 2 ▪ DE KIRK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ FEBRUARI 2000

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Voor: Arnold Friberg, *Liahona* (detail). *Achter:* Clark Kelly Price, *Lehi en zijn gezin komen aan in de Nieuwe Wereld;* Lowell Fitt, *Liahona,* met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst, Fotograaf: Ron Read.

OMSLAG *DE KINDERVRIEND*
Gary E. Smith, *Nephi jaagt met behulp van de Liahona.*

ARTIKELEN

2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: 'VREEST NIET GOED TE DOEN'** PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

6 **'ALSOF GIJ AANWEZIG WAART'** BYRON R. MERRILL

17 **ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: EEN STEM UIT HET STOF**

25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: 'WANDEL DAAROM MET MIJ'**

30 **JOSEPH F. SMITH: DE VREDEVORST VOLGEN** JILL MULVAY DERR EN HEIDI S. SWINTON

44 **THUIS DE INVLOED VAN DE MEDIA IN DE HAND HOUDEN**

VOOR DE JONGEREN

14 **HET GAAT NIET ALLEMAAL GOED**

22 **ACHTER DE SCHERMEN** PETER B. GARDNER

24 **MORMORANDUM: WIE HEEFT ZICH DAN VAN WIE VERWIJDERD?**

26 **VLEUGELS** ANNE YELVINGTON LYNCH

43 **'HALLO, JOSÉ'** TODD DUNN

ZIE BLZ. 44

DE KINDERVRIEND

2 **VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING DAVID E. SORENSEN**

4 **PARTICIPATIEPERIODE: OP HET JUISTE PAD** ANN JAMISON

6 **VERHAAL UIT HET BOEK VAN MORMON: DE ZEGENINGEN VAN ONZE HEMELSE VADER** VIVIAN PAULSEN

8 **BOEK-VAN-MORMON-SPEL** LORNA REED EN H. J. NOEL

10 **VERHAAL: DE GELIJKENIS VAN DE KETCHUP** MEGHAN DECKER

13 **VOOR KLEINE VRIENDEN: DOOPBOEK** ELISE BLACK

14 **VASTEN VOOR BILLY** GLORIA POPE

ZIE BLZ. 6

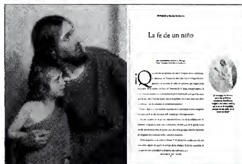
ZIE BLZ. 2

ZIE BLZ. 26

februari 2000 100e jaargang Nummer 2
LIAHONA 20982-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

For Readers in the United States and Canada:
February 2000 vol. 100 no. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

IK HEB MIJN ANTWOORD IN DE *LIAHONA* GEVONDEN

Een paar weken geleden is het twaalfjarige zusje van een vriendin overleden. Mili had bij haar geboorte een hersenbeschadiging opgelopen. Ze heeft nooit kunnen spreken of lopen of iets zelfstandig kunnen doen.

Ik heb lange tijd meegeholpen om voor Mili te zorgen. Toen ik hoorde dat ze overleden was, was ik ontroostbaar. Ik herinnerde me geleerd te hebben dat als we na de opstanding in de tegenwoordigheid van de Heer terugkeren, we volmaakt gezond zijn en een volmaakt begrip zullen hebben. Deze wetenschap troostte mij enorm.

Ik wilde haar familie troosten, maar ik wist niet hoe ik de rust die ik voelde op hen kon overbrengen — vooral omdat zij geen lid van de kerk waren. Het kwam in me op om in de *Liahona* te gaan lezen. Ik koos willekeurig een exemplaar uit en vond een boodschap van het Eerste Presidium van president Thomas S. Monson met de titel 'Het geloof van een kind' (zie *De Ster*, augustus 1998, blz. 3–6). President Monson vertelde over de dood van een tienjarig meisje. Hij sprak over de prachtige boodschap van Jezus Christus: 'Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods' (Marcus 10:14). Dat was precies wat ik zocht. Ik had een manier gevonden om Mili's familie te troosten.

Ik ben bijzonder dankbaar dat ik heilige der laatste dagen ben en de *Liahona* kan lezen.

Gabriela Espeche
Wijk Dorrego
Ring Guaymallen (Argentinië)

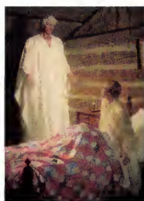
Noot van de redactie: *Wij nodigen u uit ons uw ideeën met betrekking tot de* Liahona *te schrijven. Stuur uw brieven, artikelen en ideeën naar* Liahona, 50 East North Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of e-mail naar* CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

We kijken uit naar uw reacties en ideeën. We krijgen echter veel brieven en e-mails die geen verband houden met onze taak van het uitgeven van de Liahona. *Er wordt ons bijvoorbeeld vaak om hulp gevraagd bij het contact leggen met leden in andere landen of bij het bieden van materiaal voor lessen of toespraken. We zouden graag aan al die verzoeken tegemoet komen, maar dan zouden we onze primaire taak, het uitgeven van een goed, informatief en geestelijk opbouwend tijdschrift, niet meer naar behoren kunnen uitvoeren. We verzoeken u daarom vriendelijk om uw schrijven te beperken tot die onderwerpen die betrekking hebben op de* Liahona. *We zijn altijd blij met brieven voor 'Post', antwoorden voor 'Vraag en Antwoord', geloofsversterkende verhalen en inzichtgevende artikelen over evangeliebeginselen. Uw plaatselijk leiders zijn beter in staat om u te helpen bij andere vraagstukken.*

‘VREEST NIET GOED TE DOEN’

President Gordon B. Hinckley

Aan het begin van dit jaar 2000, verwonderen we ons over het getuigenis van Joseph Smith, over de woorden die tot hem gesproken zijn als zeventienjarige jongeman. Moroni bezocht hem ’s nachts en Joseph vertelde daarover: ‘Hij [Moroni] noemde mij bij mijn naam en zei mij dat hij een afgezant was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij had, en dat mijn naam zowel ten goede als ten kwade onder alle natiën, geslachten en talen bekend zou worden; met andere woorden: onder alle volken zou er zowel goed als kwaad over worden gesproken’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33). En dat is ook gebeurd.

Dit is een grote, wereldwijde kerk geworden. Wij verheugen ons over de enorme groei van de kerk over de hele wereld. Wij zijn dankbaar voor het grote geloof en de getrouwheid van de leden van de kerk. Wij beschouwen elkaar als broeders en zusters, onafhankelijk van het land dat wij ons thuis noemen. Wij behoren tot wat we de grootste gemeenschap van vrienden kunnen noemen op de gehele aarde.

Wij zijn dankbaar voor het grote geloof en de getrouwheid van de leden van de kerk. Wij beschouwen elkaar als broeders en zusters, onafhankelijk van het land dat wij ons thuis noemen. Wij behoren tot wat we de grootste gemeenschap van vrienden kunnen noemen op de gehele aarde.

FOTOGRAAF: JERRY GARNS; TOM LOVELL, *DE ENGEL MORONI VERSCHIJNT AAN JOSEPH SMITH*

FOTOGRAAF: DON L. SEARLE; HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS BEELTENIS

BROEDERSCHAP VAN HEILIGEN

Toen de keizer van Japan een paar jaar geleden de Verenigde Staten bezocht, was ik aanwezig bij een lunch ter ere van hem in San Francisco. We zaten aan tafel met drie andere echtparen die Japan goed kenden en daar regelmatig hadden gewoond omdat ze er voor de overheid, een bedrijf of een onderwijsinstelling hadden gewerkt. Een van de heren zei tegen mij: 'Ik heb nog nooit zo'n volk gezien als de heiligen der laatste dagen. Tijdens ons verblijf in Japan kwamen er veel Amerikanen bij ons, en de meesten hadden grote culturele aanpassingsproblemen, heimwee en voelden zich eenzaam. Maar telkens als er een mormoons gezin kwam, hadden ze meteen vrienden. De gezinnen werden zowel sociaal als in uw geloofsgemeenschap meteen geïntegreerd. Mijn vrouw en ik hebben er vaak over gesproken.'

Zo hoort het ook. Wij behoren vrienden te zijn. Wij moeten elkaar liefhebben en respecteren en helpen. Waar heiligen der laatste dagen ook naar toe gaan, ze zijn welkom, omdat ze allemaal geloven in de goddelijkheid van de Heer Jezus Christus en omdat ze allemaal aan zijn grote werk deelnemen.

Wij behoren vrienden te zijn. Wij moeten elkaar liefhebben en respecteren en helpen. Waar heiligen der laatste dagen ook naar toe gaan, ze zijn welkom, omdat ze allemaal geloven in de goddelijkheid van de Heer Jezus Christus en omdat ze allemaal aan zijn grote werk deelnemen.

We spreken over broederschap der heiligen. Dat is en moet een realiteit zijn. Wij mogen deze geest van broederschap en zusterschap nooit laten verslappen. Wij moeten er constant aan werken. Het is een belangrijk onderdeel van het evangelie.

BEGINSELVERKLARING VAN ONZE GODSDIENST

Broeders en zusters, 'Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen; met recht mogen we zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen. Als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (Geloofsartikelen 1:13).

Dit geloofsartikel is een van de beginselverklaringen van onze godsdienst. We moeten het regelmatig overdenken. Dan, telkens als we in de verleiding komen om iets slechts, oneerlijks of immoreels te doen, zal dit grote, alles omvattende ethische principe in ons opkomen. Dan zullen we bepaalde aspecten van ons gedrag minder snel goedpraten door ze met het ene na het andere excuus proberen te rechtvaardigen.

Sommigen willen ons doen geloven dat het gebied tussen goed en kwaad grotendeels grijs is en dat het moeilijk te bepalen is wat goed is en wat slecht. Iedereen die dat denkt, wil ik de prachtige uitspraak van Mormon aanbevelen, aangehaald door zijn zoon Moroni: 'Want ziet, de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden; daarom toon ik u de wijze van oordelen; want alles, wat uitnodigt om het goede te doen, en overreedt in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom zult gij met volmaakte kennis kunnen weten, dat het van God is' (Moroni 7:16).

Laten we de gewoonte aankweken om te lezen wat ons geloof in de Heer Jezus Christus, de Heiland van de wereld, versterkt. Hij is de spil van onze godsdienst en ons geloof. Het is de plicht van iedere heilige der laatste dagen om zonder twijfel te weten dat Jezus de herrezen, levende Zoon van de levende God is.

'VREEST NIET GOED TE DOEN'

Broeders en zusters, we hebben niets te vrezen als we de Heer blijven volgen. Hij heeft lang geleden deze grote, geruststellende woorden tot zijn volk gesproken:

'Vreest niet goed te doen, mijn zonen, want wat gij ook zaait, dat zult gij eveneens oogsten (. . .).

'Vreest daarom niet, kleine kudde; doet goed; laat aarde en hel tegen u samenspannen, want indien gij op mijn rots zijt gebouwd, kunnen zij u niet overweldigen (. . .).

'Blikt tot Mij op bij iedere gedachte; twijfelt niet, vreest niet' (Leer en Verbonden 6:33–34, 36).

Als we regelmatig bidden, wijsheid zoeken van God, die de bron van alle echte wijsheid is, als we een geest van liefde en vrede en harmonie in ons gezin aankweken, als we onze kerktaken getrouw en enthousiast vervullen, als we onze hand uitstrekken naar onze naasten in een geest van christelijke liefde en waardering en anderen in nood helpen, als we een eerlijke tiende betalen en andere gaven geven, zullen we gezegend worden zoals de Heer heeft beloofd. Onze hemelse Vader heeft duidelijke verbonden gesloten met zijn volk. Hij zal zich aan die verbonden houden. Dat is mijn getuigenis. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Wij behoren tot wat als de grootste gemeenschap van vrienden op aarde beschouwd kan worden.

2. Wij moeten de broederschap van heiligen — de geest van broeder- en zusterschap — voortdurend aankweken, want het is een belangrijk onderdeel van het evangelie.

3. Een grote allesomvattende uitspraak over ons gedrag ten opzichte van anderen is het dertiende geloofsartikel. We moeten het regelmatig bestuderen.

4. Als wij bij al onze gedachten en daden naar de Heer opzien, hoeven we geen vrees te hebben voor onze toekomst.

'ALSOF GIJ AANWEZIG WAART'

Byron R. Merrill

DE PROFETEN UIT HET BOEK VAN MORMON GAVEN DOOR GODDELIJKE VOORKENNIS RAAD EN WAARSCHUWINGEN DIE BELANGRIJK ZIJN VOOR DE LAATSTE DAGEN.

De meeste auteurs schrijven met de bedoeling dat hun woorden door tijdgenoten worden gelezen. Zelfs de vier evangeliën en de brieven van de apostelen zijn voornamelijk geschreven voor onderzoekers en kerkleden uit het vroegchristelijke tijdperk. De profeten in het Boek van Mormon daarentegen schreven het boek hoofdzakelijk als een getuige en als waarschuwing voor een volk dat qua tijd en cultuur ver van hen verwijderd lag.

Moroni, de laatste schrijver van het Boek van Mormon, begon zijn verslag met een bespreking van de omstandigheden op aarde ten tijde van de verschijning van het Boek van Mormon (zie Mormon 8:14–41). Hij zei: 'Ziet, ik spreek tot u, alsof gij aanwezig waart, hoewel gij het niet zijt. Maar ziet, Jezus Christus heeft u aan mij getoond, en ik weet uw handelingen' (Mormon 8:35). Nadat zij onze tijd en omstandigheden door de voorkennis van God en door de macht van Jezus Christus hadden aanschouwd, spraken de belangrijkste schrijvers van het Boek van Mormon — Nephi, Jakob, Mormon en Moroni — hoofdzakelijk over onderwerpen die voor ons belangrijk zijn: zoals de verzoening, het gevaar van hoogmoed, het belang van profeten, de rol van het gezin en de belofte dat de Heer zich aan zijn verbonden houdt.

De Heer heeft laten zien hoeveel Hij van ons houdt door de schrijvers van het Boek van Mormon onze tijd te tonen en te inspireren over onderwerpen te spreken die voor ons belangrijk zijn.

LINKS: HEINRICH HOFMANN, *CHRISTUS IN GETSEMANE*; FOTOGRAAF: JED CLARK; RECHTS: PAT GERBER, TEMLE LINE ART, *MORONI BEGRAAFT DE PLATEN*

DE VERZOENING

In een wereld waarin zoveel religies zijn, getuigt het Boek van Mormon dat 'er geen andere naam [zal] worden gegeven, noch enige andere wijze, noch enig ander middel, waardoor de zaligheid tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de Almachtige Here' (Mosiah 3:17).

In het Boek van Mormon staat dat de gevallen staat van de mens de zending van Jezus Christus en zijn verzoening noodzakelijk maakte. Amulek, bijvoorbeeld, heeft gezegd: 'Ja, allen zijn gevallen en afgedwaald en zouden verloren gaan, als de verzoening, die noodzakelijk moet worden gewrocht, niet zou komen' (Alma 34:9). Jakob getuigde dat de verzoening 'voor ons een weg tot ontkoming aan de greep van dit vreselijke monster bereidt, ja, dat monster, dood en hel, waarmede ik de dood van het lichaam en tevens de dood van de geest bedoel' (2 Nephi 9:10). Deze verlossing, zei Lehi, komt tot een ieder van ons 'door de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias' (2 Nephi 2:8).

Amulek leerde dat de verzoening 'geen mensenoffer [zal zijn], evenmin een offer van dieren van het veld of uit de lucht; want het zal geen menselijke offerande zijn; maar het moet een eindeloze en eeuwige offerande zijn' (Alma 34:10). En degene die dat offer zou brengen, 'zal de Zoon van God zijn, eindeloos en eeuwig' (Alma 34:14). Amulek heeft ons ook duidelijk gemaakt dat de verzoening van toepassing is op iedereen, overal en in ieder tijdperk, dus ook voor diegenen die zijn woorden hoorden een eeuw voor de verzoening van de Heiland: 'Daarom indien gij u wilt bekeren en uw hart niet verstokken, zal het grote plan van zaligheid

onmiddellijk op u in toepassing worden gebracht (Alma 34:31; cursivering toegevoegd).

De woorden 'eindeloos en eeuwig' geven de diepte en omvang van de verzoening van de Heiland weer en de aard en intensiteit van zijn lijden. Alma zei dat Jezus de 'pijnen en krankheden van zijn volk op Zich [zou] nemen', dat 'Hij (. . .) de dood op Zich [zal] nemen, opdat Hij de banden des doods moge verbreken, die zijn volk binden' en dat Hij 'de zonden van zijn volk op Zich [zou] nemen, ten einde hun overtredingen uit te wissen volgens de kracht zijner verlossing' (Alma 7:11–13). Omdat Hij alles persoonlijk heeft meegemaakt, weet de Heer 'volgens het aardse lichaam (. . .) hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:12).

Gezien de essentie van de verzoening in het eeuwige plan, kunnen we begrijpen waarom Nephi schreef: 'En wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren van Christus' (2 Nephi 25:26) en waarom Nephi's vader, Lehi, zei: 'Daarom is het zo belangrijk, dat deze dingen aan de inwoners der aarde worden bekendgemaakt' (2 Nephi 2:8).

Alma vatte het samen:

'Aldus zien wij, dat het ganse mensdom was gevallen en in de macht der gerechtigheid was, ja, de gerechtigheid Gods, die hen voor immer van zijn tegenwoordigheid afsneed.

'En nu kon het plan der barmhartigheid niet worden volvoerd, tenzij er een verzoening zou worden gemaakt; daarom maakt God zelf verzoening voor de zonden der wereld om het plan der barmhartigheid te volvoeren, en de eisen der gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig en tevens een barmhartig God zou zijn' (Alma 42:14–15).

HET GEVAAR VAN HOOGMOED

Vaak zijn volgens opiniepeilingen de economie, ziekte, criminaliteit, politieke corruptie of het milieu de grootste problemen in de wereld. Volgens het Boek van Mormon echter is hoogmoed één van de grootste problemen. Het Boek van Mormon stelt hoogmoed aan de kaak als één van de meest verwoestende zonden waar we als individu of volk aan toe kunnen geven.

Jakob heeft gezegd dat '[God] niet opendoet' voor degenen: 'die prat gaan op hun geleerdheid en hun wijsheid en hun rijkdom' tenzij zij 'zich diep voor Hem vernederen' (2 Nephi 9:42). Nephi zag onze tijd in een visioen en zei 'En de niet-Joden zijn in hun ogen verheven' (2 Nephi 26:20) en legde uit dat hoogmoed tot geheime verenigingen en priesterbedrog leidt (zie 2 Nephi 26:22, 29–30). Hij waarschuwde: 'O, de wijzen, en de geleerden, en de rijken, die van trots zijn opgeblazen, en allen, die valse leerstellingen prediken, en allen, die hoererij bedrijven en de rechte weg des Heren verdraaien! Wee, wee, wee hun, zegt de Here God, de Almachtige, want zij zullen ter helle worden nedergeworpen!' (2 Nephi 28:15).

Alma's woorden over hoogmoed lijken vooral op onze tijd van toepassing te zijn: 'Ziet, hebt gij u geheel van uw hoogmoed ontdaan? Ik zeg u: Zo niet, dan zijt gij niet voorbereid om God te ontmoeten. Ziet, gij moet u inderhaast voorbereiden; want het koninkrijk der hemelen is nabij, en een onvoorbereide heeft het eeuwige leven niet' (Alma 5:28).

Moroni verwoordde de mening van nog andere profeten uit het Boek van Mormon, dat het dragen van 'zeer fijne kleding' vaak een teken van hoogmoed is (Mormon 8:36). Alma merkte dat de Zoramieten erg bezig waren met 'hun kostbare kleding, hun ringetjes

LINKS: FOTOGRAAF: JED CLARK; *RECHTS:* ARNOLD FRIBERG, *SAMUËL DE LAMANIET PROFETEERT*

Van de Nephieten uit de tijd van Samuël de Lamaniet kunnen we leren hoe gevaarlijk het is om niet naar de waarschuwende stem van onze levende profeten te luisteren.

en hun armbanden, en hun gouden sieraden en al hun kostbaarheden' (Alma 31:28).

Toen de Nephieten vervuld waren met hoogmoed, confronteerde Samuël de Lamaniet hen daarmee: 'Wegens uw rijkdom zijt [gij] vervloekt, en eveneens zijn uw rijkdommen vervloekt, omdat gij uw hart er op hebt gezet' (Helaman 13:21). Vervolgens waarschuwde hij hen: 'Gij gedenkt de Here, uw God, niet in de dingen, waarmede Hij u heeft gezegend, maar gij gedenkt altijd uw rijkdommen, echter niet om de Here, uw God, er voor te danken; ja, uw hart gaat niet uit naar de Here, maar zwelt in grote trots om te roemen en tot verwaandheid, jaloersheid, twisten, nijd, vervolgingen, moorden, en allerlei ongerechtigheden' (Helaman 13:22).

Mormon, die zich over hetzelfde probleem zorgen maakte, sprak over de dwaasheid van de mensen dat wanneer zij enorm gezegend zijn, zij 'hun hart verstokken, en de Here, hun God vergeten (. . .) wegens hun zorgeloosheid en hun buitengewoon grote voorspoed' (Helaman 12:2). Volgens Mormon is de oorzaak van hoogmoed gelegen in het feit dat 'zij [niet] verlangen, dat de Here, hun God, die hen heeft geschapen, over hen zal regeren en hen besturen' en dat 'zij [niet] willen dat Hij hun Leidsman zal zijn' (Helaman 12:6). Mormon klaagde tegen Moroni dat 'de trots van deze natie, het volk der Nephieten, hun ondergang [is gebleken] te zijn' (Moroni 8:27). Dit is tevens een waarschuwing voor ons om niet dezelfde weg in te slaan.

DE LEVENDE PROFETEN VOLGEN

Het Boek van Mormon leert ons de noodzaak om levende profeten te volgen. Het gezin van Lehi en Ismaël, bijvoorbeeld, werd gespaard voor de vernietiging van Jeruzalem (zie 2 Nephi 1:4). Ook Nephi leidde iedereen die 'in de waarschuwingen en openbaringen van God' geloofden in veiligheid weg (2 Nephi 5:6). Mosiah en Alma de oudere brachten hun volk ook in veiligheid (zie Omni 1:12–14; Mosiah 24). Later werden de Nephieten van hun vijanden verlost doordat ze luisterden naar de raad van kapitein Moroni (zie Alma 46–62) en werden voor volledige vernietiging bewaard door hun

Het Boek van Mormon leert ons hoe gezinsleden met elkaar om moeten gaan. Dat Lehi's eerste prioriteit zijn gezin was, wordt duidelijk als hij bij zijn vertrek de wildernis in 'niets [meenam] dan zijn gezin en levensmiddelen en tenten'.

leider Gidgiddoni en opperrechter Lachoneus te volgen, die beiden als 'groot profeet onder hen' werden beschouwd (3 Nephi 3:19).

Onder de Jaredieten 'werd het volk tot bekering gebracht' toen de koning de profeten beschermde (Ether 7:25). Dit in tegenstelling tot een latere koning die de profeten niet meer beschermde waardoor 'de mensen hun hart [verstokten]' en 'alle woorden der profeten [verwierpen]' (Ether 11:13, 22). Het gevolg was dat 'de Geest des Heren opgehouden [had] met hen te strijden, en Satan volle macht had over het hart der mensen' (Ether 15:19). En 'de maat hunner ongerechtigheid' raakte vol waardoor zij 'de volheid van Gods toorn' over zich brachten (Ether 2:10–11).

Het Boek van Mormon toont ons hoe gevaarlijk het is om aan de ene kant de levende profeten te verwerpen en aan de andere kant te beweren in de gestorven profeten te geloven. Tijdens de gebeurtenissen die tot hun val leidden, beweerden koning Noach en zijn priesters in de woorden van Jesaja te geloven, maar zij verwierpen het getuigenis van hun tijdgenoot Abinadi (zie Mosiah 11–17). Het volk van Ammonihah, dat 'een verstokt en hardnekkig volk' was (Alma 9:5), haalden teksten aan terwijl het Alma en Amulek bespotte en dat resulteerde in een tragisch en droef einde van zijn stad (zie Alma 8–16). Nephi, de zoon van Helaman, zei tegen degenen die zijn waarschuwingen in de wind sloegen: 'En ziet, nu, indien God [Mozes] zulke macht gaf, waarom twist gij dan onder elkander en zegt, dat Hij mij geen macht heeft gegeven?' (Helaman 8:12). Hij vervolgde met de woorden: 'Doch ziet, gij verloochent niet alleen mijn woorden, maar eveneens alle woorden, die door onze vaderen werden gesproken (. . .) aangaande de komst van de Messias' (Helaman 8:13).

De woorden van de levende profeten verwerpen, is in feite hetzelfde als de woorden van de profeten die hen zijn voorgegaan, verwerpen. De belangrijkste reden van de grote verwoesting die in 3 Nephi 8 beschreven wordt,

GARY E. SMITH, *LEHI EN ZIJN GEZIN TREKKEN NAAR DE RODE ZEE*; FOTOGRAAF: GRAIG DIMOND EN JED CLARK

is omdat het volk 'de profeten en de heiligen' verwierp (zie 3 Nephi 9:5, 7–9, 11–12). De Heer heeft gezegd: 'Gezegend zijt gij, indien gij acht zult geven op de woorden van deze Twaalf, die Ik uit ulieden heb gekozen om het woord onder u te bedienen' (3 Nephi 12:1). Samenvattend kunnen we zeggen dat waar geluk komt, doordat we in gedachte en daad acht slaan op de woorden die we ontvangen door de levende profeten en apostelen.

DE ROL VAN HET GEZIN

Een van de meest besproken onderwerpen in onze tijd is het belang en de rol van het gezin. Het Boek van Mormon, dat begint met een verslag van de Heers handelingen met één gezin, laat zien dat het gezin de fundamentele eenheid in de maatschappij is. Nephi's eerste woorden verwijzen met respect naar zijn 'eerzame ouders' (1 Nephi 1), die hem in de wegen des Heren onderwezen hebben. Dat Lehi's eerste prioriteit zijn gezin was, wordt duidelijk als hij bij zijn vertrek de wildernis in 'niets [meenam] dan zijn gezin en levensmiddelen en tenten' (1 Nephi 2:4) en hij liet 'zijn goud, zijn zilver en zijn kostbaarheden' achter. Lehi's eerste verlangen nadat hij in zijn visioen van de boom des levens van de vrucht genomen had, was dat zijn gezin er ook van zou nemen (1 Nephi 8:12). Hij maakte zich zorgen over Laman en Lemuël die weigerden van de vrucht te nemen (zie 1 Nephi 8:4, 35–36) en daarom 'vermaande hij hen toen met al de genegenheid van een teder vader, dat zij naar zijn woorden zouden luisteren, opdat de Here hun misschien genadig mocht zijn' (1 Nephi 8:37).

Het Boek van Mormon leert ons hoe gezinsleden met elkaar behoren om te gaan. We zien, wanneer Lehi's zoons hun boog breken en het tijdstip voor vertrek naar het beloofde land bepaald moet worden, dat Nephi zijn vader respecteert als patriarch en degene die openbaring voor het gezin ontvangt (zie 1 Nephi 16:18–32; 18:4–8). We lezen ook regelmatig over de bezorgdheid van ouders over hun kinderen. Alma de Oude en Mosiah worstelden met bezorgdheid om het welzijn van hun zoons (zie Mosiah 27–28). Lehi gaf zijn kinderen en kleinkinderen geïnspireerde zegens en onderwees hen in het heilsplan (zie 2 Nephi 1–3). Alma de Jonge deed hetzelfde. Hij onderrichte zijn zoons, sprak met hen en gaf zijn getuigenis wanneer zij dat nodig hadden (zie Alma 36–42;45).

Misschien wel de grootste boodschap in het Boek van Mormon met betrekking tot het gezin, is dat ouders voortdurend in woord en daad tot hun kinderen moeten getuigen van God en zijn rechtvaardigheid. Het voorbeeld van ouders en voorouders kan een bijzonder sterke invloed uitoefenen op hun nageslacht en hen motiveren de waarheid te volgen en zelfs in tijden van goddeloosheid in het licht te leven. Helaman maakte dat duidelijk toen hij zijn zoons Nephi en Lehi uitlegde waarom hij hun de namen van hun voorvaders had gegeven: '[Opdat] wanneer gij aan hen denkt, gij hun werken zult gedenken (. . .) opdat van u hetzelfde moge worden gezegd en ook geschreven, als van hen is gezegd en geschreven' (Helaman 5:6–7). Hij raadde hen aan 'op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, [hun] fundament [te] bouwen' (Helaman 5:12). Nephi en Lehi volgden zijn raad op en waren daarom in staat wonderen onder het volk te bewerkstelligen (zie Helaman 7–11). Hun leven was een getuigenis van de invloed van hun vaders onderricht en de getrouwheid van hun voorvaders. Evenzo hadden de tweeduizend jongelingen een groot geloof: 'Ja, door hun moeders was hun geleerd, dat God hen zou bevrijden, indien zij niet twijfelden' (Alma 56:47).

De heilige rol van het gezin kan worden samengevat door twee uitspraken uit Jakobs tijd aan te halen. Jakob prees die gezinnen waarin 'hun mannen hun vrouwen [liefhebben], en hun vrouwen haar mannen (. . .); en hun mannen en hun vrouwen (. . .) hun kinderen [beminnen]' (Jakob 3:7). Dit was ongetwijfeld het geval in zijn eigen gezin en daardoor werden zijn kinderen 'in de lering en de vermaning van de Heer' (Enos 1:1) onderwezen.

DE HEER HOUDT ZICH AAN ZIJN VERBONDEN

Het Boek van Mormon leert ons dat de Heer in de laatste dagen 'het verbond [zal] gedenken, dat Ik met mijn volk heb gesloten' (3 Nephi 20:29). Hij zal 'een overblijfsel van het nageslacht van Jozef tot de kennis van de Here, hun God, brengen' en 'uit de vier hoeken der aarde het gehele overblijfsel van het nageslacht van Jakob bijeenvergaderen' (3 Nephi 5:23–24). Ook 'alle niet-Joden, die zich zullen bekeren' behoren tot de herstelling waarover in het verbond wordt gesproken (2 Nephi 30:2).

Deze beloften hebben zowel betrekking op tijdelijke als geestelijke zegeningen. Nadat Nephi een aantal van Jesaja's profetieën had aangehaald, vroegen zijn broers of Jesaja over geestelijke zaken sprak (zie 1 Nephi 22:1). Nephi antwoordde dat 'de rechtvaardigen niet [behoeven] te vrezen' omdat de Heer 'de rechtvaardigen door zijn macht [zal] bewaren' (1 Nephi 22:17), waarmee hij impliceerde dat het zowel een materieel als een geestelijk heil betreft.

Het Boek van Mormon profeteert dat 'de Here God ertoe [zal] overgaan zijn arm voor de ogen van alle natiën te ontbloten, door zijn verbonden en zijn evangelie aan hen te brengen' en dan zal zijn toorn komen over 'de hooghartigen en de goddelozen [en zij zullen] als stoppelen (. . .) zijn' (1 Nephi 22:11, 15). Er staan veel troostende beloften van de Heer in het heilige verslag voor hem 'die tot Hem komt' (2 Nephi 26:33). Net zoals de Heer in tijden van ouds 'zijn woord tot hen in ieder opzicht had vervuld' (Alma 25:17), zal Hij zijn beloften met ons persoonlijk en zijn beloften met ons als volk vervullen.

GESCHREVEN VOOR ONZE TIJD

Veel andere onderwerpen die voor onze tijd relevant zijn, worden in het Boek van Mormon besproken. Het Boek van Mormon leert ons bijvoorbeeld het belang van de Schriften; de waarde van het bijhouden van verslagen; de noodzaak van bekering en gehoorzaamheid; het hoe en waarom van zendingswerk; het belang van het gebed; de rol van vrijheid en overheden; de ware betekenis van geloof; hoop en naastenliefde. Meer dan de helft van het Boek van Mormon gaat over de veelbewogen periode van 150 jaar voorafgaand aan de verschijning van de Heiland, terwijl die periode slechts zo'n vijftien procent beslaat van het totale tijdsbestek waarin het Boek van Mormon zich afspeelt. President Ezra Taft Benson geeft een mogelijke reden daarvoor: 'In het Boek van Mormon treffen we een model aan waarmee we ons op de wederkomst kunnen voorbereiden.' (Zie 'The Book of Mormon—Keystone of Our Religion', *Ensign*, November 1986, blz. 6.)

De schrijvers van het Boek van Mormon wisten dat hun verslagen bedoeld waren voor een tijdperk in de toekomst. En dat heeft ongetwijfeld hun keuze beïnvloed van de onderwerpen, toespraken en de gebeurtenissen die zij opschreven. Neem bijvoorbeeld Nephi's geïnspireerde commentaar op Jesaja, dat in 2 Nephi 25–30 staat. Twaalf verzen gaan over profetieën omtrent de Joden (zie 2 Nephi 25:9–20). Nog eens 21 verzen gaan over de toekomst van Nephi's eigen volk (zie 2 Nephi 25:21–26:11). Maar liefst 121 verzen — ongeveer 75 procent van deze zes hoofdstukken — gaan over Nephi's visioen van de toestand 'in de laatste dagen, of in de dagen der niet-Joden' (2 Nephi 27:1). Nephi wist dat zijn woorden 'in de laatste dagen voor hen van grote waarde [zouden] zijn' (2 Nephi 25:8).

Het Boek van Mormon bevat veel van de beloften van de Heer voor hem 'die tot Hem komt'.

LINKS: FOTOGRAAF: JOHN LUKE; RECHTS: TOM LOVELL, MORMON MAAKT EEN BEKNOPTE BEWERKING VAN DE PLATEN

Mormon vertelde de mensen uit een toekomstige tijd wat ze moesten doen om waar geluk te vinden. Die toekomstige tijd is onze tijd.

De profeet Mormon heeft een beknopte bewerking gemaakt van de platen waarop het Boek van Mormon was geschreven. Daarom is het boek naar hem genoemd. Hij heeft de vernietiging van zijn volk aanschouwd. Evenals zijn zoon Moroni schreef hij het verslag voor een toekomstig tijdperk waarin de Heer het aan het licht zou brengen. Mormon zei: 'zonder mee te strijden stond ik als een getuige om de wereld de dingen te verkondigen, die ik zag en hoorde' (Mormon 3:16). Hij koos toespraken en verhalen uit uit de geschiedenis van zijn volk die op onze omstandigheden van toepassing zijn. Hij vertelde de mensen uit een toekomstige tijd wat ze moesten doen om waar geluk te vinden en sloot zijn werk af met zijn getuigenis van het evangelie van Jezus Christus. Die toekomstige tijd is onze tijd. Moroni sloot het heilige verslag af met de hoop dat wij er dankbaar voor zouden zijn en dat we 'leren verstandiger te zijn' dan zijn volk was geweest (Mormon 9:31).

Het Boek van Mormon heeft ons gewaarschuwd voor de gevaren waar we als individu en als volk bij de aanvang van een nieuwe eeuw en wereldlijk millennium voor komen te staan. Maar het versterkt ook ons geloof in en onze hoop op Christus en bevestigt opnieuw ons begrip van die wezenlijke leerstellingen en beginselen die ons zowel geestelijk als tijdelijk zullen redden. We moeten het Boek van Mormon niet alleen ernstig bestuderen, maar haar leerstellingen naleven. Op die manier gehoorzamen we Gods gebod om 'het nieuwe verbond [te] gedenken, namelijk het Boek van Mormon en de geboden, die Ik hun reeds eerder heb gegeven, en niet alleen te spreken, maar te *handelen* overeenkomstig hetgeen Ik heb geschreven' (LV 84:57; cursivering toegevoegd).

Als onderdeel van het nieuwe verbond van de Heer is het Boek van Mormon, volgens goddelijk plan, niet alleen *een* boek voor onze tijd, maar *het* boek voor onze tijd. □

Het gaat niet allemaal goed

Naam bekend bij de redactie

Ik zat op een school waar het moeilijk was om heilige der laatste dagen te zijn. Leerlingen die lid waren van de kerk, waren in de minderheid en niet veel leerlingen hadden dezelfde normen en waarden als wij. Het was voor mij extra moeilijk omdat mijn ouders gingen scheiden toen ik in de eerste klas van de middelbare school zat.

Er heerste verdeeldheid in ons gezin. We hadden voortdurend ruzie. Mijn ouders konden niets aardigs over elkaar zeggen en ze ontmoedigden me om naar de kerk te gaan. We hadden veel conflicten.

In die tijd was het leven erg verwarrend voor me. Ik denk dat ik toen pas echt de waarde van de Schriften ontdekte. De andere leden van het gezin steunden me niet bij mijn schriftstudie. Zelfs mijn moeder zei me dat het zonde van de tijd was. Maar in het Boek van Mormon vond ik iemand die ook problemen in het gezin kende — en door over zijn ervaringen te lezen, kreeg ik de kracht om met mijn moeilijkheden om te gaan.

Mijn leven thuis is verre van ideaal, maar ik vind troost in het voorbeeld dat mensen als Nephi hebben gegeven.

Nephi's vader, Lehi, moest Nephi's oudere broers, Laman en Lemuël, vaak toespreken 'wegens [hun] hardnekkigheid (. . .), want ziet, zij morden in vele dingen tegen hun vader' (1 Nephi 2:11).

'En Laman werd boos op mij en ook op mijn vader', schreef Nephi, 'evenzo Lemuël, want hij luisterde naar de woorden van Laman. Daarom zeiden Laman en Lemuël vele harde woorden tegen ons, hun jongere broeders, en zij sloegen ons zelfs met een stok' (1 Nephi 3:28).

Ik probeerde een goed voorbeeld voor de anderen te zijn. Ik ging naar de kerk, bezocht de wekelijkse activiteiten en bad regelmatig. Ik spoorde mijn moeder zelfs aan om weer actief te worden in de kerk.

Nephi probeerde ook het goede voorbeeld te geven en moedigde zijn broers aan zich tot de Here te wenden: 'En toen sprak ik, Nephi, tot hen (. . .) en zeide (. . .): Ziet gij zijt mijn oudere broeders; hoe komt het, dat uw hart

ARNOLD FRIBERG, *NEPHI BERISPT ZIJN OPSTANDIGE BROERS*

zo verstokt is en uw verstand zo verblind, dat het nodig is, dat ik, uw jongere broeder, aldus tot u moet spreken en u het voorbeeld geven?

'Waarom hebt gij niet naar het woord des Heren geluisterd?' (1 Nephi 7:8–9).

Soms, als ik alleen was, moest ik huilen en bad ik voor ons gezin. Ik voelde me voortdurend alleen.

Opnieuw wist ik dat Nephi zich net zo had gevoeld: 'Maar ziet, Laman en Lemuël wilden niet naar mijn woorden luisteren. En daar ik bedroefd was wegens de verstoktheid van hun hart, bad ik tot de Here voor hen' (1 Nephi 2:18).

Als ik verdrietig was, wist ik dat ook Nephi verdriet had gekend. Als ik ontmoedigd was, wist ik dat ook Nephi ontmoediging had gekend. Als ik me eenzaam voelde, wist ik dat Nephi eenzaamheid had gekend.

Nee, mijn verhaal kent geen mooi, gelukkig eind. Ik wilde dat ik kon zeggen dat we 'nog lang en gelukkig' leefden, maar dat is tot dusver niet het geval. Er heerst thuis nog steeds een nare sfeer. Maar onze hemelse Vader heeft me de Schriften gegeven en ik weet zeker dat Hij precies begrijpt hoe ik me thuis voel. Ook al bestaat het conflict nog steeds, ik heb troost en vrede gevonden en manieren om met de situatie om te gaan.

Nephi heeft gezegd: 'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

Net zoals Nephi wist dat de Heer hem de kracht zou geven alles te doen wat Hij hem gebood, weet ik dat onze hemelse Vader mij zal blijven steunen in mijn strijd om te leven in een gezin met problemen. De Schriften zijn mijn reddingslijn met mijn hemels thuis. □

ARNOLD FRIBERG, *LIAHONA*

Een stem uit het stof

Meer dan 400 jaar na de geboorte van Jezus Christus, begroef de profeet Moroni de verslagen van de Nephitische profeten in een verlaten heuvel (zie Moroni 10:27). ❦ Het heilige verslag was geschreven om op een dag de leden van het huis van Israël te tonen wat voor grote dingen de Heer voor hun voorvaderen had gedaan en om de wereld ervan te overtuigen dat Jezus de Christus is (zie de titelpagina van het Boek van Mormon). ❦ 1400 jaar lag het getuigenis van deze profeten in de grond terwijl de wereld werd voorbereid op de herstelling. ❦ Nu is het Boek van Mormon in 49 talen vertaald en gedeeltes eruit zijn in nog eens 42 talen verschenen en daarmee brengen de woorden van deze profeten miljoenen tot Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. ❦ Hieronder staan ervaringen van heiligen der laatste dagen uit de hele wereld met de invloed van het Boek van Mormon op hun leven.

'Ik ben zo blij'

R. Stanley Swain

Op een dag, toen mijn vrouw en ik op zending waren in het zendingsgebied Aba (Nigeria), was mijn vrouw een paar gemeenteleden orgelles aan het geven. Plotseling brachten ouderling Uwaifo en ouderling Akagha een opgewonden man binnen om met ons te spreken. Tranen rolden over zijn wangen. 'Ik ben zo blij!', riep hij uit. 'God is zo goed!' Nieuwsgierig vroegen we de man, dr. Pius C. Ozoemena, om zijn verhaal te vertellen.

In augustus 1988, ontving dr. Ozoemena, docent medicijnen aan de Anambra State University of Technology in Enugu (Nigeria), een uitnodiging voor een congres in Italië. Tussen de lezingen door bezocht hij vaak een van de ruimtes die gereserveerd waren voor meditatie. Daar bad en las hij.

'Bij een van die bezoeken', vertelt hij 'keek ik op de plank met religieuze werken en vond daar twee merkwaardige boeken: het eerste was een band met daarin het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde, het tweede was een Wonderbaar werk en een wonder van ouderling LeGrand Richards (1886—1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen. Van alle boeken die er stonden, maakten deze twee de meeste indruk op me. Verschillende teksten uit de Bijbel die ik voorheen verkeerd had begrepen, werden me nu voor de eerste keer duidelijk uitgelegd.

'Ik was zo opgewonden dat ik beide boeken liet kopiëren en inbinden. Een jaar lang las ik er trouw in en vergeleek hun boodschap met teksten uit de Bijbel. Ik voelde dat de boodschap geïnspireerd was.

'In december 1989 ging ik terug naar mijn geboorteplaats om kerst te vieren, zoals gebruikelijk is onder mijn volk. Daar ontmoette ik mijn neef O.C. Ekufu uit Lagos (Nigeria) die ook voor kerst thuis was gekomen.'

Het viel dr. Oezemena op dat zijn neef niet meer rookte of bier dronk. Toen hij zijn neef daarnaar vroeg, vertelde deze dat hij lid was geworden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

'Mijn hart bonsde van vreugde', zei

TOMM LOVELL, MORONI BEGRAAFT DE PLATEN

dr. Ozoemena. 'We omhelsden elkaar en ik vertelde over mijn ervaringen en toonde hem mijn waardevolle boeken. Hij liet me veel kerkboeken zien die hij uit Lagos had meegebracht, waaronder ook de boeken die ik in Italië had gekopieerd. Ik vertelde dat ik lid wilde worden van de kerk en hij beloofde me in contact te brengen met de zendelingen in Enugu, waar ik werkte. Ik was vervuld van vreugde, want ik had niet geweten dat de kerk ook buiten de Verenigde Staten te vinden was.'

Broeder Ekufu hield zich aan zijn belofte en stuurde zijn neefs naam en adres naar het zendingskantoor in Aba. Dr. Ozoemena bleef echter niet zitten wachten tot iemand contact met hem opnam. Hij ging zelf op zoek naar de zendelingen. Na lang zoeken, vond hij de zendelingen, die hem uitnodigden mijn vrouw en mij te ontmoeten.

Ouderling Uwaifo en ouderling Akagha bezochten de familie Ozoemena en onderwezen hen in het evangelie. Dr. Oezemena en zijn vrouw lieten zich op 4 februari 1990 dopen.

'Ik heb in de geopenbaarde boeken van de kerk een groot en samenhangend heilsplan door de Heer Jezus Christus gevonden', legt broeder Ozoemena uit. 'Ik ben onze hemelse Vader dankbaar dat ik het evangelie gevonden heb!'

ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

Het allermooiste boek

Nancy Marilijn Ruiter

Ik ben een jongevrouw uit Nederland. Ik had de gelegenheid om op een tweeweekse zending te gaan. Ik dacht dat het twee weken hard werken zou worden — en een hoop plezier.

Voor die tijd wist ik al dat ik een hemelse Vader had en dat Hij van me hield. Maar die twee weken dacht ik vierentwintig uur per dag aan Hem en zijn werk; ik droomde zelfs over zendingswerk.

Ondanks mijn enthousiasme waren de eerste paar dagen erg zwaar — en zonder veel succes. Tegen het eind van de eerste week was ik zowel geestelijk als emotioneel uitgeput. Die dag las ik de hele avond in het Boek van Mormon. Toen ik naar bed ging, had ik een warm en goed gevoel en ik wist dat onze hemelse Vader me de moed zou geven om na iedere dichtgeslagen deur verder te gaan.

In de daarop volgende dagen kregen we meer negatieve dan positieve reacties. Maar als er maar één iemand op een dag wilde luisteren, vond ik die dag al geslaagd.

Op een dag belde ik een mevrouw op die de kerk vier jaar had onderzocht. Ze vertelde me dat ze het Boek van Mormon niet nodig had, omdat ze 'een mooier boek' had gevonden. Op weg naar haar huis hoopten mijn collega en ik dat we haar ervan konden overtuigen het Boek van Mormon nog een kans te geven. Ze liet ons gedeelten uit haar boek lezen die over naastenliefde en hoogmoed gingen en ze keek ons aan alsof ze zeggen wilde: 'Dat staat niet in jullie boek, hè?'

Gelukkig had ik het Boek van Mormon dat jaar in het seminarie bestudeerd en ik kende een paar teksten over die onderwerpen. Ik had ze al snel gevonden en begon te lezen. Ik legde ze op een manier uit waarvan ik niet wist dat ik het kon.

Toen ik klaar was, had ze tranen in haar ogen. Ze zei dat ze ons haar Boek van Mormon had willen teruggeven, maar dat ze nu besloten had dit allermooiste boek — het Boek van Mormon — opnieuw te lezen.

Mijn eigen getuigenis van het Boek van Mormon

Bethzaida Vélez Rivera

Ik heb altijd al een getuigenis willen hebben van het Boek van Mormon. Ik wist dat mijn ouders een getuigenis hadden, omdat ze erin hadden gelezen en erover hadden gebeden. Omdat ik het Boek van Mormon nog nooit helemaal had gelezen, kon ik dat niet beamen.

Ik ging al van kleins af aan naar

de kerk. Mijn geloof groeide en liet me als tiener dopen. Ik had verscheidene gedeelten uit het Boek van Mormon gelezen en er prachtige en interessante dingen uit geleerd. Mijn ouders en anderen hadden getuigd dat het boek waar is. Maar ik moest mijn eigen getuigenis verkrijgen.

Ik had me als doel voor het seminarie gesteld om goed op te letten en meer tijd aan schriftstudie te besteden. Tijdens mijn laatste seminariejaar bestudeerden we het Boek van Mormon. Ik bad vaker, las vaker in de Schriften en lette beter op. Ik maakte zorgvuldig aantekeningen in mijn seminarieschrift.

Uiteindelijk ontving ik door de Heilige Geest een eenvoudig maar diep getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon. Ik voelde in mijn hart dat deze kennis heel waardevol was.

Ik weet dat iedereen een getuigenis van het Boek van Mormon en alle Schriften kan ontvangen. Zoals de Schriften leren: 'Door de kracht des heilige Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten' (Moroni 10:5).

Honger naar meer

LaChere Bodine Jones

Het boek had ezelsoren van het veelvuldige gebruik. De bladzijden waren gevouwen en op sommige plaatsen gescheurd. De tekst was zorgvuldig onderstreept en in de kantlijn stonden notities. De blauwe kaft hing los, en de gouden letters begonnen hun glans te verliezen.

Ik kon het niet geloven. Mijn Boek van Mormon zag er helemaal niet zo uit. Ik had het mijne sinds mijn negende en nu ik achttien was, zag het er nog als nieuw uit. Zowel de kaft als de bladzijden waren gaaf en onbeschadigd. Het boek was amper geopend en de paar aantekeningen en onderstreepte teksten betekenden nauwelijks iets voor me.

Ik had nog nooit zo'n versleten Boek van Mormon gezien. Mijn vriendin was niet slordig omgegaan met haar boek — ze had de inhoud bestudeerd op een manier die ik eenvoudigweg niet begreep. Ik had het boek gelezen en erover gebeden. Ik voelde echt dat het het woord van God was, maar ik had het altijd als vanzelfsprekend opgevat. Als ik haar Boek van Mormon zag en het licht in haar ogen, dan wist ik dat ik meer met die inhoud kon doen.

Ik bad dat ik de Heilige Geest bij me mocht hebben bij het bestuderen van het Boek van Mormon en ik las er iedere dag een paar maal in. Ik overpeinsde wat ik gelezen had en bestudeerde alle verzen die ik niet begreep.

Ik vond een tekst die ik al verscheidene malen had gelezen, maar die tot dusver niet zoveel voor me betekend had: 'Verheugt u in Christus' woorden, want Christus' woorden zullen u alles zeggen, wat gij moet doen' (2 Nephi 32:3). Ik had Christus woorden altijd gelezen, maar ik had me er nooit in verheugd.

Langzamerhand las ik niet alleen nog maar de woorden, maar ik begon de boodschap te zien. Ik begon uit te kijken naar mijn tijd met het Boek van Mormon. Het was niet langer een verplichting; het werd een zegen.

Mijn Boek van Mormon is nog steeds niet zo versleten als het exemplaar van mijn vriendin. Er zijn nog steeds niet zoveel teksten onderstreept, en de kaft is niet zo gescheurd. Maar op een dag zal dat wel zo zijn. Jezus Christus verzadigt werkelijk diegenen die zich in zijn woord verheugen.

'Laat me dat boek eens zien!'

Coke Newell

Ik liep met mijn zendingscollega door een donkere straat in de buurt van de Universiteit van Antioquia in Medellín (Colombia). Omdat ik al het nodige had meegemaakt in die stad, bereidde ik me op het ergste voor toen een jongeman

uit een groepje studenten op ons afstapte en ons riep. We bleven onbeweeglijk staan.

'Laat me dat boek eens zien!', beval hij wijzend naar het Boek van Mormon in mijn hand.

Ik hield het omhoog. Op de blauwe kaft stond het gouden beeld van de engel Moroni. 'Je mag het hebben, als je wilt', zei ik nerveus.

Hij pakte het aan.

Zijn volgende vraag bracht ons volledig van ons stuk: 'Ik ken jullie wel. Hoe komen jullie aan dat boek?'

Mijn collega was pas drie dagen op zending en daarom verzamelde ik de moed om de jongemans vraag zo eerlijk mogelijk te beantwoorden. Toen ik klaar was, huilde hij.

'Ik heb dat boek al eens eerder gezien', zei hij. 'Ik heb jullie ook al eens eerder gezien. Maar dat was zeven jaar geleden in een droom.'

Hij vertelde ons over zijn droom. 'Ik zag een eenvoudig blauw boek met een gouden figuur op de kaft, die gekleed was in een mantel en op een instrument blies dat op een trompet leek.'

Maar het gevoel herinnerde hij zich het beste. Hij had een overweldigend gevoel gehad dat het boek heel belangrijk was en waar. Hij had het nooit meer gezien totdat hij het daar op straat in mijn hand zag.

Al gauw begonnen we Juan Guillermo Mejíon de zendelingenlessen te geven. Bij ieder beginsel zei hij dat hij 'dat al wist' en dat we slechts bevestigden wat hij langgeleden had geleerd. Hij las het Boek van Mormon die week uit en liet zich op zaterdag dopen.

Toen ik maanden later mijn zending had volbracht, was hij quorumpresident ouderlingen in zijn gemeente. Na zeven jaar had het boek uit zijn droom zijn leven veranderd. □

Achter de schermen

Peter B. Gardner

In mijn jeugd hield onze ring bijna ieder jaar een wagenspel — een avond vol gelach en plezier waarop iedere wijk zonder vrees een amateur toneelstuk opvoerde in de overvolle recreatiezaal. Weken van tevoren begonnen de leiders in de wijk met het bedenken van toneelstukjes met onwaarschijnlijke verwikkelingen, schreven ze belachelijke liedjes, bedachten dansjes en haalden onbereidwillige jongeren over om zich in de klederdracht uit andere landen te vertonen. We kunnen onze wagenspelen nauwelijks theateruitvoeringen noemen, maar ze waren erg leuk.

Van al de wagenspelen waaraan ik heb meegedaan, is me één in het bijzonder bijgebleven. Ik was dat jaar zestien. Het ringpresidium, waar mijn vader lid van was, had besloten dat de wijken geen make-up en kostuums met glitter mochten gebruiken. Al die glinsterende plekjes kwamen prachtig tot zijn recht onder de toneelverlichting, maar ze kwamen ook altijd in de vloerbedekking en op de meubels terecht. Omdat het wagenspel op zaterdagavond gehouden zou worden, hoopte het ringpresidium zo de kerk netjes te houden voor de sabbat.

Maar door het enthousiasme en de goed bedoelde competitie van dat jaar werd de opdracht van het ringpresidium in de wind geslagen. Na afloop van de voorstelling, zocht ik mijn vader onder de leden die druppelsgewijs het gebouw uitkwamen. Ze hadden klaarblijkelijk allemaal een gezellige avond gehad. Toen ik uiteindelijk mijn vader in een van de ruimtes vond die voor de voorbereidingen waren gebruikt, kon ik zien dat hij geïrriteerd was. Hij liep langzaam door de kamer en keek naar de glitters op de vloer.

'De meeste wijken hebben toch glitters gebruikt', zei ik overbodig.

'Bijna alle kamers zien er zo uit', zei hij en zuchtte. 'Zijn we niet duidelijk genoeg geweest over het gebruik van glitters?', vroeg hij gefrustreerd.

'Ik denk van wel', zei ik in de hoop de spanning wat te doorbreken.

Tegen de tijd dat we de rest van het gezin gevonden hadden en naar huis gingen, was het al laat. Maar nadat de jongere kinderen op bed lagen, pakte mijn vader zijn autosleutels en liep naar de deur.

'Wat gaat u doen?', vroeg ik.

'Terug naar het ringgebouw', zei hij zachtjes. 'Ik ga kijken wat ik kan doen om alles klaar te maken voor de zondag. Ga je mee?'

Ik had niet zoveel zin om de rest van de zaterdagavond het ringgebouw schoon te maken, maar toen ik erbij stilstond dat mijn vader alles alleen moest doen, stemde ik ermee in.

Tegen de tijd dat we bij het ringgebouw aankwamen, was mijn vader niet meer zo geïrriteerd. Terwijl we aan het schoonmaken waren, leek hij zelfs minder ontmoedigd en een beetje enthousiast over de uitdaging die voor ons lag. Hij vroeg me naar school en mijn vrienden.

Ook al kostte het een paar uur om alles schoon te maken, we hadden plezier in ons werk en probeerden het zo goed mogelijk te doen. Pas na middernacht hadden we het gevoel dat het gebouw klaar was voor de zondag.

De volgende dag had ik een erg tevreden gevoel toen ik de schone kamers zag en besefte hoe ze er die vorige avond hadden uitgezien. Ik overwoog mijn vrienden te vertellen over mijn avondje als conciërge, maar dat leek me niet gepast. Mijn vader dacht er klaarblijkelijk hetzelfde over, want tot op de dag van vandaag kan ik me niet herinneren dat hij ook maar iemand over die avond heeft verteld.

Nu, als ik terugdenk, aan dat wagenspel, kan ik me niets meer herinneren van de grappen, de kostuums of de muziek. Wat me te binnen schiet, is mijn vader die de glitters van de vloer veegt en zuigt — het werk achter de schermen ter voorbereiding op de sabbat. □

ILLUSTRATOR: GREGG THORKELSON

Als je vandaag verder van God af bent dan gisteren . . .

WIE HEEFT ZICH DAN VAN WIE VERWIJDERD?

Sta je toe dat iets je verleidt je van God te verwijderen?
(Zie Exodus 20:3; Matteüs 6:21, 24.)

FOTOGRAAF: JED CLARK

KERKNIEUWS
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN · FEBRUARI 2000

Nieuws over bouw Den Haag-tempel verder verspreid

Sinds de bekendmaking in augustus 1999 van de bouw van een tempel in de omgeving van Den Haag is het nieuws tot velen doorgedrongen. De leden in de ringen die de nieuwe tempel in de toekomst zullen gebruiken, zijn door middel van haardvuuravonden over de plannen geïnformeerd. Via dagbladen, radio en televisie zijn ook duizenden anderen te weten gekomen dat de kerk een tempel gaat bouwen in Zoetermeer.

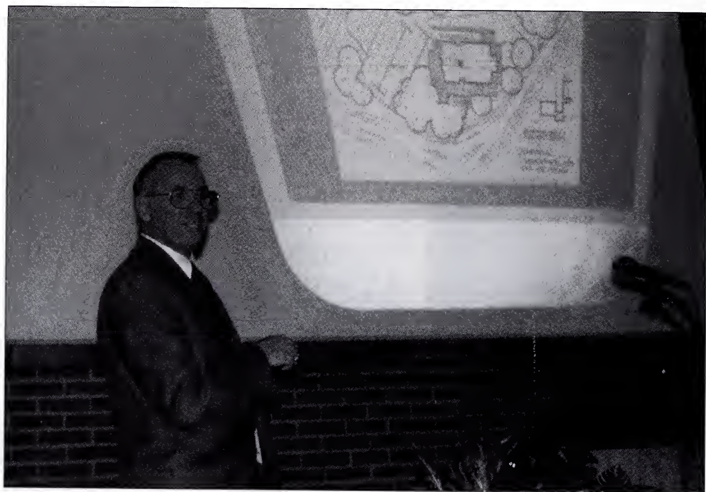
Haardvuuravonden

In diverse plaatsen zijn haardvuuravonden gehouden om de leden over de plannen in te lichten. Deze avonden werden grotendeels verzorgd door ouderling Van Gend, die met zijn vrouw voor een speciale zending in Nederland is, en president Gfeller van de gemeente Zoetermeer. Beiden waren al geruime tijd betrokken bij de planning van de nieuw te bouwen tempel.

Ouderling Van Gend, die in 1952 naar de Verenigde Staten is geëmigreerd en enkele jaren geleden met zijn echtgenote een 'gewone' zending in ons zendingsgebied vervulde, sprak allereerst over de manier waarop wij, als leden in het gebied waar een tempel wordt gebouwd, ons erop kunnen voorbereiden. Zorg dat u een geldige tempelaanbeveling hebt; als dat niet het geval is, bespreek het dan met uw bisschop of gemeentepresident. Zoek de namen van uw voorouders op, zodat de heilbrengende verordeningen voor hen plaatsvervangend in de tempel kunnen worden gedaan.

Kleinere tempels

Ouderling Van Gend sprak ook over de vraag waarom er op het ogenblik zo veel kleine tempels worden gebouwd. Zijn grote tempels niet mooier? Nee – kleine tempels zijn net zo mooi, en alle tempelverordeningen kunnen in iedere tempel plaatsvinden, ongeacht de grootte van het gebouw. Maar de bouw van een grote tempel kost bijna acht maal zo veel als die van een kleine, en ook de

Ouderling Van Gend toont een plattegrond van het toekomstige tempelterrein in Zoetermeer.

onderhoudskosten schelen aanzienlijk. Door in plaats van enkele grote tempels tientallen kleine te bouwen, worden de tempels in veel gebieden sneller binnen het bereik van de leden gebracht.

De kleine tempels zijn prachtige gebouwen: kijk maar eens naar het algemeen ontwerp voor kleine tempels (*De Ster,* april 1999, 'Kerknieuws' blz. 5) en de foto's bij het artikel 'Tempels: de stand van zaken' in deze aflevering van 'Kerknieuws'. De kleine tempels bevatten een foyer, kleedruimten, een doopvont, een 'dubbele' zaal voor de begiftiging, een celestiale zaal en twee verzegelkamers. Er kan elk uur een begiftigingsdienst worden gehouden; daarbij zal er plaats zijn voor ongeveer 40 personen per dienst.

Verschillen met de grote tempels zijn het ontbreken van een gastenverblijf, een keuken en voorzieningen voor kledinghuur; voor leden die de tempel voor het eerst bezoeken, zal er wel tempelkleding beschikbaar zijn. De tempel in Zoetermeer krijgt waarschijnlijk een 21 meter hoge toren, waarop een 6 meter hoog beeld van de engel Moroni wordt geplaatst. Over bepaalde details, zoals een vijver rondom de tempel, een parkeerplaats of parkeergarage met ruimte voor 60 auto's en andere bijzonderheden, wordt overleg gevoerd met de plaatselijke overheid. 'Het wordt heel mooi', vertelt ouderling Van Gend enthousiast.

Planning

In september, toen de haardvuuravonden over de tempel plaatsvonden, was er nog steeds overleg gaande met de gemeente Zoetermeer. Gezien de tijd die het zou kosten om de nodige vergunningen te verkrijgen en de in Nederland verplichte inspraakprocedure, werd verwacht dat met de bouw op zijn vroegst in het voorjaar van 2000 kan worden begonnen. Ouderling Van Gend en president Gfeller verwachtten niet dat de inspraakprocedure veel problemen zou opleveren: 'Wij hebben een goede relatie met de omwonenden. Ze staan positief tegenover onze plannen.'

Problemen met de overheid zijn niet ongewoon, maar worden altijd opgelost. In Friedrichsdorf heeft het nogal wat tijd gekost om met de bouw van de Frankfurt-tempel te mogen beginnen. In Nauvoo, waar op het ogenblik opnieuw een tempel wordt gebouwd, werden aanvankelijk bezwaren geuit door inwoners die vreesden dat het stadje door toeristen zou worden overspoeld, maar al spoedig na gesprekken van de kerk met het stadsbestuur kon de eerste spade worden gestoken.

Buitenstaanders reageren eerst vaak nieuwsgierig, maar dan ook bewonderend. Tijdens het open huis van de Preston-tempel (Engeland) kwam er een predikant van een andere kerk. Hij vroeg: 'Waarom zijn de tempels zo bijzonder?' Hij was diep onder de indruk van het antwoord dat hij kreeg: 'Dit is de plaats waar wij God leren kennen.'

De bouw van een kleine tempel duurt ongeveer elf maanden. De inwijding van de eerste tempel in Nederland zou dus, als alles volgens plan verloopt, in het voorjaar van 2001 kunnen plaatsvinden.

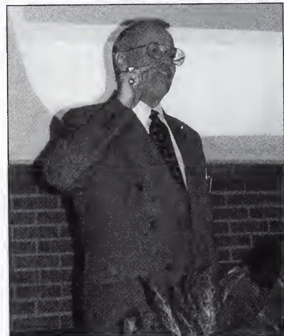
'Den Haag-tempel'

Het Eerste Presidium van de kerk heeft het afgelopen jaar een wijziging in de naamgeving van de tempels bekendgemaakt. Alle tempels worden genoemd naar de stad waar ze staan of, als ze niet in een grote stad staan, een naburige grote stad. Zo wordt de tempel in Zwitserland voortaan de Bern-tempel genoemd. Uitzonderingen zijn de Salt Lake-tempel en de Winter Quarters-tempel. Laatstgenoemde wordt in de omgeving van Omaha (Nebraska) gebouwd, maar

FOTOS: FRANS HEIJDEMANN

Ouderling Van Gend aan het woord tijdens een haardvuuravond over de nieuwe tempel.

Ouderling Van Gend laat een ontwerp van de Den Haag-tempel zien.

Bisschop Gfeller beantwoordt vragen van leden tijdens een haardvuuravond over de tempel.

FOTO: FRANS HEIJDEMANN

Bisschop Gfeller bij een maquette van het toekomstige tempelterrein in Zoetermeer, met vijver en parkeerplaats.

wordt Winter Quarters-tempel genoemd ter herinnering aan de pioniers van de kerk, die daar een winter hebben doorgebracht, en van wie velen in die streek zijn begraven.

Intussen zijn we er al aan gewend dat de Frankfurt-tempel in Friedrichsdorf staat, een half uur reizen van Frankfurt, dat de Londen-tempel nog verder van Londen bij het dorp Lingfield te vinden is, en dat de Preston-tempel in werkelijkheid bij Chorley staat. Dan hoeft het niemand te verwonderen dat de Den Haag-tempel niet ergens midden in Den Haag staat, maar niet ver van Den Haag in Zoetermeer.

Werkwijze

De leden die nu gewend zijn om voor een aantal dagen naar de Frankfurt- of de Londen-tempel te gaan en ter plaatse te overnachten, zullen aan een andere werkwijze moeten wennen. Er komt geen gastenverblijf, maar dankzij de kleinere afstand zal het gemakkelijker zijn om op één dag heen en weer te reizen. Er komt ook geen voltijdtempelpresidium en er komen geen voltijdtempelwerkers, De leden uit omliggende plaatsen zullen het onderhoud van de tempel als extra taak erbij krijgen.

Wie de tempel wil bezoeken, neemt liefst ruim van tevoren contact op om na te gaan of er op de gewenste tijd een dienst is en of er nog plaats is. Een dienst kan worden gehouden als er tempelwerkers aanwezig zijn. Als zich een groep leden inclusief tempelwerkers voor een dienst heeft aangemeld, kunnen er nog anderen bij zolang nog niet alle plaatsen bezet zijn. In sommige plaatsen waar kleine tempels in gebruik zijn genomen, werden aanvankelijk zeven diensten per week gehouden (enkele avonden in de week en zaterdag overdag), maar is dat aantal inmiddels opgelopen tot zelfs twintig per week. Ook in de Den Haag-tempel zal het aantal te houden diensten afhangen van het tempelbezoek.

Nieuwsvoorziening

Belangrijk nieuws over de tempel zal steeds op deze pagina's te vinden zijn, maar aangezien de voor het drukken en verspreiden van de *Liahona* benodigde tijd bijna drie maanden bedraagt, zal niet alles van tevoren kunnen worden gemeld. Let daarom ook op de bekendmakingen door plaatselijke priesterschapsleiders.

Van voor het publiek toegankelijke gebeurtenissen, zoals het steken van de eerste spade, het leggen van de eerste steen en de open dagen, zal de pers op de hoogte worden gehouden. Belangstellende kennissen kunt u vertellen dat de tempel in Nederland, tijdens de open dagen voor de inwijding, door iedereen kan worden bezichtigd.

Intussen kunnen wij ervoor bidden dat de verdere planning en bouw van de tempel voorspoedig zullen verlopen. Wie dat wil, kan een financiële bijdrage leveren door geld over te maken ten gunste van het tempelfonds van de kerk. Maar we kunnen ons allen voorbereiden op toekomstig tempelbezoek door het evangelie na te leven en de namen van onze voorouders op te sporen. □

Frans Heijdemann

Tempels: de stand van zaken

Spokane-tempel (Washington) ingewijd

Op 21 augustus 1999 heeft president Gordon B. Hinckley in Spokane (Washington) de 59ste tempel van de kerk ingewijd. Ook aanwezig waren de ouderlingen David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen, en John M. Madsen van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Noordwest.

'Wij buigen voor U neer in nederige bewondering over het grote en eeuwige plan dat U voor uw zoons en dochters in alle bedelingen hebt ontworpen', zei president Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed. 'Beroer het hart van de mensen in dit tempeldistrict, zodat de geest van Elia op hen zal neerdalen, hun hart tot hun voorouders zal zijn gericht, en zij gemotiveerd zullen zijn om de gegevens van hun voorouders op te zoeken en het werk voor hen te verrichten.'

Meer dan 16 000 leden bezochten de elf inwijdingsdiensten, en al eerder in augustus kwamen meer dan 52 000 mensen naar de open dagen.

In een gesprek met de media over de nieuwe, kleine tempels, zei president Hinckley: 'Ze zijn erg goed gebouwd, met het beste materiaal. We zijn er blij mee, en we geloven dat de leden er ook blij mee zijn. Het is een geweldige manier om veel mensen in de wereld een tempel in hun eigen omgeving te geven.'

De tempel ligt in de voorstad Opportunity van Spokane, naast het ringgebouw van de ring Washington-Oost en het recreatiegebouw dat de kerk in haar bezit heeft. De tempel heeft 995 vierkante meter vloeroppervlakte.

Columbus-tempel (Ohio) ingewijd

Op ongeveer 260 kilometer afstand van de eerste tempel in Kirtland (Ohio) werd op 4 september 1999 de nieuwe Columbus-tempel ingewijd. 'Er is veel veranderd in de 163 jaar nadat de Kirtland-tempel werd ingewijd', zei president Hinckley. 'Onze leden worden nu meer geaccepteerd. Het is een nieuw tijdperk vol mogelijkheden. De strijd in Kirtland ligt in het verleden.'

Ongeveer 11 000 leden uit tien ringen woonden de zes inwijdingsdiensten bij die in de loop van twee dagen werden gehouden. Ook aanwezig waren de ouderlingen L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Loren C. Dunn van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Oost. Een aantal weken voor de inwijding bezochten ongeveer 30 000 mensen de open dagen.

Tijdens het inwijdingsgebed citeerde president Hinckley verschillende verzen uit Leer en Verbonden 109, waarin het inwijdingsgebed staat dat Joseph Smith in de Kirtland-tempel uitsprak. President Hinckley bad dat 'Uw kerk uit de wildernis der duisternis tevoorschijn moge komen, en schoon als de maan moge schijnen, en helder als de zon, en schrikkelijk als een leger met banieren.'

'En als een bruid getooid moge zijn voor die dag, wanneer Gij de hemelen zult ontsluieren' (vss. 73–74).

President Hinckley zei ook: 'Wij bidden voor uw werk hier op aarde. Zegen de getrouwe tiendebetalers in de hele kerk die de bouw van deze tempel mogelijk hebben gemaakt. Stort uw zegeningen over hen uit en vergroot hun geloof als gevolg van hun financiële bijdrage aan de opbouw van uw koninkrijk.'

De tempel ligt naast het ringge-

FOTOGRAAF: SHAUN D. STAHLE, MET TOESTEMMING VAN *CHURCH NEWS*

De Columbus-tempel (Ohio) ligt naast een ringgebouw, ongeveer 260 kilometer bij de historische Kirtland-tempel vandaan.

Tekening van de Caracas D.F.-tempel (Venezuela). Deze tempel werd in september 1995 aangekondigd en is sinds januari 1999 in aanbouw. Deze tempel zal twee begiftigingszalen en twee verzegelkamers krijgen.

bouw van de ring Columbus (Ohio), en heeft 1087 vierkante meter vloeroppervlakte.

Bismarck-tempel (North Dakota) ingewijd

'Wij danken u voor het geloof van uw zoons en dochters in dit tempeldistrict, mensen die van U en hun Verlosser houden, die als uw volk standvastig zijn gebleven', zei president Hinckley op 19 september tijdens het inwijdingsgebed voor de Bismarck-tempel. De tempel bestrijkt een gebied met 9000 leden, verdeeld over 518000 vierkante kilometer. 'Zij hebben zich alleen gevoeld. Zij bevinden zich op de kolonisatiegrens van de kerk. Hun aantal is nog niet zo groot. Maar ze hebben recht op alle zegeningen die de kerk te bieden heeft, waaronder de verordeningen die hier verricht zullen worden.'

Ook aanwezig waren de ouderlingen Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen en Yoshihiko Kikuchi van de Zeventig, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Midden. Ongeveer 3.000 leden woonden de drie inwijdingsdiensten bij, en ongeveer 10300 mensen bezochten de open dagen.

'Mogen zij hier vaak naar toe komen', zei president Hinckley tijdens zijn inwijdingsgebed. 'Wilt U hen voor hun inspanningen zegenen en voor hun geloof belonen. Zorg voor ze en behoed ze voor kwaad en problemen tijdens de grote afstanden die ze nog steeds moeten afleggen. Zegen uw kerk en uw koninkrijk. Zegen alle mensen die erin werkzaam zijn. Beroer het hart van de mensen die onverschillig en achteloos zijn geworden, zodat zij aangespoord zullen worden om weer actief te worden en aan de zegeningen in dit huis deel te nemen.'

De Bismarck-tempel heeft 962 vierkante meter vloeroppervlakte en is de 61ste tempel van de kerk die in bedrijf is, de zesde kleine tempel, en de achtste tempel die in 1999 is ingewijd.

FOTOGRAAF: JULIE A. DOCKSTADER, MET TOESTEMMING VAN *CHURCH NEWS*

Ongeveer 16.000 leden wonen de elf inwijdingsdiensten van de Spokane-tempel (Washington) bij.

FOTOGRAAF: JANET KRUCKENBERG

De Bismarck-tempel (North Dakota) is bestemd voor ongeveer 9000 leden in een gebied van 518000 vierkante kilometer.

FOTOGRAAF: SHAUN D. STAHLE, MET TOESTEMMING VAN *CHURCH NEWS*

President Gordon B. Hinckley leidt de ceremonie voor het leggen van de hoeksteen van de Columbus-tempel (Ohio). Vlak achter hem staan ouderling L. Tom Perry en ouderling Loren C. Dunn.

Tempel in Nederland aangekondigd

Het Eerste Presidium heeft de 115de tempel van de kerk aangekondigd, die bij Den Haag gebouwd zal worden. De kleine tempel zal de tiende tempel in Europa zijn, waar momenteel zeven tempels in bedrijf zijn en waar de Kiev-tempel (Oekraïne) en de Kopenhagen-tempel (Denemarken) gepland of in aanbouw zijn. □

Roadshows: de jeugd doet het weer!

De ring Apeldoorn heeft een jaren oude traditie in ere hersteld: de jaarlijkse roadshow-wedstrijd. Ooit was het de gewoonte dat (hoofdzakelijk) de jongeren uit gemeenten van Groningen tot Eindhoven, en misschien nog verder, in competitieverband roadshows opvoerden, waarmee soms verschillende avonden gemoeid waren. Voor de lezers die het begrip roadshow niet kennen: het gaat om korte toneelstukjes, verlevendigd met zang en dans, die zo zijn opgezet dat de hele voorstelling (inclusief decors en rekwisieten) gemakkelijk te verplaatsen is.

Het idee roadshow-westrijd werd het afgelopen jaar door de jongemannen- en jongenvrouwenpresidia van de ring Apeldoorn nieuw leven ingeblazen, met een verrassend resultaat. Het opgegeven thema was: *Wonderen bestaan nog*. Drie wijken en drie gemeenten toonden op 30 oktober elk hun eigen show in de recreatiezaal van een uitpuilend kerkgebouw.

Een jury, voorgezeten door de ringpresident, beoordeelde de zes presentaties. Het zal de juryleden moeite hebben gekost om te kiezen uit de zo verschillende opvoeringen. Uiteindelijk ging de eerste prijs naar de wijk Apeldoorn, omdat de show geheel door de jeugd uit die wijk was verzorgd. Ook de afwisselende muziek was vermeldenswaard. Maar de roadshow van de gemeente Heerenveen deed er eigenlijk niet voor onder. Het verhaal over de wonderdokter en zijn patiënten werd met veel gevoel voor humor gebracht, en het aantal decorwisselingen was ongelooflijk. De uitwerking van het onderwerp was erg goed bij de gemeente Hengelo, die daarmee op de derde plaats kwam. Een verslaggeefster van Radio Oost kwam op straat mensen interviewen met de vraag: 'Hebt u wel eens een wonder meegemaakt?' Ze kreeg daarop verrassende antwoorden. Zowel in Heerenveen als in Hengelo hadden jong en 'oud' samengewerkt om er wat bijzonders van te maken.

De andere drie roadshows hadden elk hun sterke kanten. De wijk Arnhem toonde onder andere scènes uit het Boek van Mormon, en de gemeente Nijmegen liet een jongeman aan het begin van zijn zending een vlucht in een langzaam uit elkaar vallend vliegtuig overleven. Humoristischer was dan weer de roadshow van de wijk Groningen, waarin een 'oma' vertelde hoe ze opa had leren kennen, hoe hij was geschrokken toen er een

Tijdens de roadshow van de wijk Apeldoorn kwamen er zelfs kabouters en levende bomen op het toneel.

President Westra feliciteert de jeugd van de wijk Apeldoorn met het winnen van de wisselbeker in het Roadshow-festival van de ring.

Goochelaar Guido Gerrits goochelde graag met grappen en grollen.

FOTO: FRANS HEIJDEMANN

De roadshow van de gemeente Hengelo: tijdens interviews bleek duidelijk dat er heel wat hedendaagse wonderen zijn.

FOTO: FRANS HEIJDEMANN

Om een 'wonderdokter' en zijn patiënten ging het in de roadshow van de gemeente Heerenveen.

drieling op komst bleek te zijn, en hoe hij door een wonderlijk 'toeval' een nieuwe baan vond.

Terwijl de jury beraadslaagde kon het talrijke publiek nog genieten van een wonderlijke goochelaars-act. Zo was er heel wat te beleven. Gelukkig is er voor dit jaar weer een roadshow-festival gepland. □

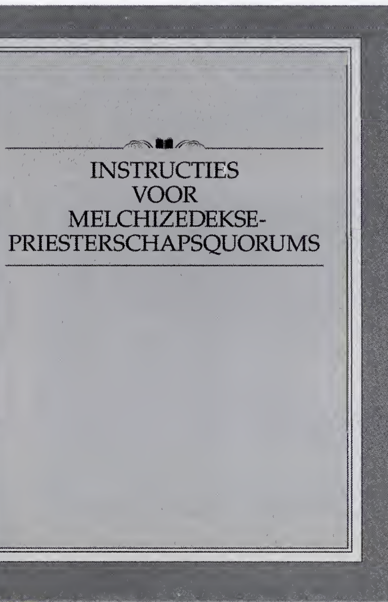
Frans Heijdemann

Quorum- of groepsbijeenkomsten op de eerste zondag van de maand

Van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen

Op de eerste zondag van de maand moeten quorum- en groepsleiders de priesterschapsdragers onderwijzen in hun taken en hen helpen bij het 'uitoefenen' ervan (zie LV 107:99). De leiders mogen deze taak niet delegeren.

Het plannen van de lessen voor de eerste zondag van de maand kan in de vergadering van het presidium of de groepsleiding geschieden. Bij het uitkiezen van onderwerpen moeten de leiders de behoeften van de quorumleden, hun gezin en anderen in ogenschouw nemen. Tijdens de bijeenkomsten op de eerste zondag van de maand moeten de leiders de quorumleden helpen bij hun streven om betere echtgenoten, vaders en zoons te zijn en actief aan de zending van de kerk deel te nemen.

In de brochure *Instructies voor Melchizedekse-priesterschapsquorums* (35553 120) staan praktische suggesties voor onderwerpen die op de eerste zondag van de maand behandeld kunnen worden. In de brochure staan bijvoorbeeld suggesties voor onderwerpen als: 'Gezinsleden met behulp van het priesterschap sterken', 'De leden door het huisonderwijs sterken', en 'Nieuwe leden het gevoel geven dat ze welkom zijn'. Als een quorum- of groepsleider geen exemplaar van deze instructies heeft, moet hij contact met de ring of het district opnemen.

Ieder aanbevolen onderwerp kan gebruikt worden voor een of meer bijeenkomsten op de eerste zondag van de maand. Leiders kunnen de aanbevolen onderwerpen aanpassen en combineren, afhankelijk van de behoeften en omstandigheden van hun quorum- of groepsleden.

Tijdens de lessen mogen de leiders niet vergeten dat het een onderdeel van hun roeping is om met hun leden 'in raadsvergadering bijeen te komen' (LV 107:89). Leiders kunnen deze taak op verschillende manieren vervullen, waaronder het aanmoedigen van quorum- of groepsleden om verslag uit te brengen van uitgevoerde opdrachten en het werk in de verschillende comités; het bespreken van de doelen van het quorum of de groep; uitleggen hoe bepaalde priesterschapstaken moeten worden uitgevoerd; en de leden aanmoedigen om hun mening over de verschillende aspecten van de lessen op de eerste zondag van de maand te geven.

Samengevat kunnen leiders door de instructies op de eerste zondag van de maand ervoor zorgen dat alle quorum- en groepsleden 'met [hun] plicht bekend worden, en het ambt, waartoe [zij zijn] aangesteld, met alle ijver uitoefenen' (LV 107:99). □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • FEBRUARI 2000

Ouderling David E. Sorensen

van het Presidium van de Zeventig

Naar een interview door Jill Hymas

Ik ben in het plaatsje Aurora (Utah) opgegroeid en heb in die tijd de kracht van het gebed ontdekt. Wij woonden op een boerderij met melkkoeien en zonder onze dieren konden we niet in ons levensonderhoud voorzien. Wij kenden ze allemaal bij naam en als er een ziek werd, bad mijn vader er altijd voor. Op zekere dag toen een koe met de naam Old Blue lucht in haar buik had en helemaal opzwol, knielde mijn vader daar in het weiland neer en sprak een gebed voor haar uit. Old Blue werd beter.

1

Toen ik nog heel jong was, had ik al veel taken op de boerderij. Toen ik negen jaar was, moest ik een kudde van twaalf koeien en twaalf kalveren weiden. Jammer genoeg duwden ze ons hek graag omver om van de zoete alfalfa in een naburig veld te smullen. Bij een van hun vluchtpogingen belandden ze in een irrigatiekanaal dat vier à vijf meter diep was. Ik wist dat men het kanaal al gauw vol zou laten lopen en dan zouden de dieren verdrinken.

Ik kon niet 24 stuks vee de steile oever opkrijgen en wist niet hoe ik ze anders kon redden, dus knielde ik neer en bad om hulp. Ik kreeg het gevoel dat ik de dieren door het droge kanaal naar het land van iemand anders moest leiden. Ik betwijfelde of dat een goed idee was, want ik kende het land niet en de eigenaar al evenmin, en ik wilde niet vast komen te zitten tussen nog steilere oevers. Toch gehoorzaamde ik de Geest en kwam al gauw bij een gedeelte waar het vee gemakkelijk uit het kanaal kon klimmen. En onze buurman vond het niet erg. Toen ik het aan mijn moeder vertelde, zei ze dat ik inspiratie van onze Vader in de hemel had ontvangen.

In die tijd deed ik met nog elf jongens en vier meisjes mee aan het jeugdwerk. Mijn leerkrachten in het jeugdwerk hadden veel invloed op mij. Een leerkracht, zuster Georgeanna Johnson, had een sterk getuigenis en verwachtte van ons dat we onze leesopdracht in de Schriften altijd af hadden als we naar het jeugdwerk

2

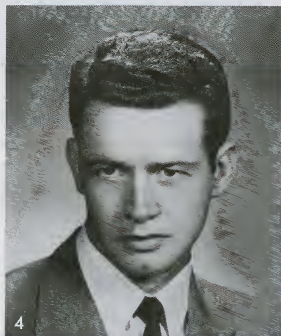

3

kwamen. Ze stond erop dat we netjes gekleed en schoon waren, en niet vervelend deden. Van haar leerde ik dat wij allemaal bijzonder en verschillend zijn en dat het een zegen is dat we lid zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Zuster Johnson voelde zich verantwoordelijk voor ons en het zou haar hart gebroken hebben als een van ons het woord van wijsheid overtreden had.

Zuster Beth Curtis, ook jeugdwerkleerkracht, moedigde ons aan tot eerbied als we naar het jeugdwerk kwamen en bedankte ons als we ons eerbiedig gedroegen. Zij benadrukte hoe belangrijk en eerbaar het was als je zo leefde dat je het Aäronisch priesterschap mocht dragen. Alle jongens in mijn jeugdwerkklas ontvingen, toen ze twaalf jaar waren, het Aäronisch priesterschap en deelden het avondmaal rond.

Nog een belangrijk persoon in mijn leven was de vrouw van de bisschop. Ze was verpleegster en leerde mij welke rol de macht en de bevoegdheid van het Melchizedeks priesterschap spelen bij het genezen van de zieken. Ook leerde ze mij wat de gave van genezing betekent. Op een dag was ik met mijn neefje in een silo aan het spelen. Hij stootte per ongeluk tegen een steen en die raakte mijn hoofd. Nog voordat ze het grote gat verbond, vroeg de vrouw van de bisschop mijn vader en haar man om mij te zalven. De wond genas en ik hoefde niet naar de dokter te gaan. □

1. Ouderling en zuster Sorensen.
2. Als tienjarige met zijn zevenjarige zusje, Carolyn.
3. Op veertienjarige leeftijd (uiterst rechts) met zijn broers, Morris, Garth en Voyle.
4. Als zendeling op eenentwintigjarige leeftijd.
5. Ouderling en zuster Sorensen met hun gezin.

4

5

OP HET JUISTE PAD

Ann Jamison

'En wie ook in Mij gelooft, en wordt gedoopt, die zal zalig worden; en zij zijn het, die het koninkrijk Gods zullen beërven' (3 Nephi 11:33).

Heb je wel eens een lange reis gemaakt? Hoe wist je welke kant je op moest? Keek je op een wegenkaart? Lette je op de borden?

Wij zijn allemaal op een heel belangrijke reis — een reis naar het celestiale koninkrijk, waar we bij onze hemelse Vader en Jezus Christus kunnen wonen. Onze hemelse Vader heeft gezorgd dat wij een 'wegenkaart' hebben als hulpmiddel op onze reis. Die wegenkaart is het evangelie van Jezus Christus. De geboden van de Heer doen dienst als borden langs de weg.

Door het plan van onze hemelse Vader kunnen wij allemaal naar de aarde komen om een lichaam te verkrijgen, zijn geboden te leren onderhouden en het voorbeeld van zijn Zoon, Jezus Christus, te volgen.

Als wij ons laten dopen, gaan wij de poort binnen waardoor wij op het pad komen dat ons terug naar onze Vader in de hemel voert. Zonder de poort van de doop zouden we het pad naar het celestiale koninkrijk niet kunnen betreden. Na onze doop ontvangen we de gave van de Heilige Geest. Met zijn hulp kunnen we het goede kiezen en op het pad blijven. (Zie 2 Nephi 31:17–18.)

Zelfs Jezus, die volmaakt was, liet zich dopen (zie Matteüs 3:16–17). Door zich te laten dopen liet Hij zien dat Hij gehoorzaam was. Onze hemelse Vader is blij als wij ons laten dopen omdat we dan het voorbeeld van Jezus Christus volgen en op het pad komen dat ons terug naar Hem voert.

Als wij over de aardse snelwegen reizen moeten we goed letten op borden die ons waarschuwen wanneer we af moeten slaan, stoppen en extra oppassen. Op enkele belangrijke 'verkeersborden' van het evangelie staat: dagelijks bidden, de Schriften bestuderen, de levende profeet volgen, de Heiland gedenken, tiende betalen, vriendelijk zijn, en onze ouders gehoorzamen. Door die geboden na te leven kunnen wij beter op het pad naar het celestiale koninkrijk blijven.

Als wij ons laten dopen, komen wij op het juiste pad — het pad dat ons naar ons hemelse huis voert.

Instructies

Ontdek enkele 'evangelieverkeersborden' door de verwijzingen op bladzijde 5 op te zoeken. Vul de open stukjes op ieder verkeersbord in zodat je enkele geboden vindt waardoor je op het pad naar het celestiale koninkrijk kunt blijven. Kijk onder het lezen van de Schriften uit naar andere evangelieverkeersborden. Je zou bij de teksten die je vindt een klein verkeersbordje kunnen tekenen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Herinner de kinderen eraan dat de doop een belangrijk stap is op het pad naar het celestiale koninkrijk. Verdeel de kinderen in kleine groepjes en geef ieder groepje een of twee van de hieronder genoemde tekstverwijzingen. Laat elk groepje een paar verkeersborden noemen die in de Schriften staan en die ons op het pad naar het celestiale koninkrijk houden. Zing, na het vinden van zo'n verkeersbord, een liedje uit Kinderliedjes *over dat beginsel. Tekstverwijzingen: Alma 32:27 (geloof oefenen); Alma 5:50 (bekering); Matteüs 6:14–15 (vergeving); 2 Nephi 31:5 (de doop); Leer en Verbonden 8:2 (naar de Heilige Geest luisteren); 2 Nephi 4:15 (de Schriften onderzoeken); LV 124:45 (de profeten volgen); Johannes 13:34–35 (van elkaar houden).*

2. Leg uit dat we in het leven en de leringen van de Heiland prachtige voorbeelden van een goede levenswijze vinden. Laat iedere klas een verhaal of lering van Jezus door middel van pantomime uitbeelden. Mogelijke verhalen: Marcus 1:35 (gebed); Matteüs 3:13–17 (de doop); Johannes 13:34–35 (naastenliefde); Marcus 12:41–44 (de penning van de weduwe); Lucas 8:4–15 (gelijkenis van de zaaier); Lucas 10:29–37 (de barmhartige Samaritaan). Laat de kinderen bij ieder verhaal vertellen wat het voorbeeld is dat we moeten volgen. Bespreek hoe zij dat voorbeeld kunnen volgen. Zing 'Toen Jezus zich liet dopen' (Kinderliedjes, *blz. 147;* De Kinderster, *september 1997, blz. 5).* □

FOTO VAN TEMPEL: STEVE TREGEAGLE; FOTO VAN DOOP: LONGIN LONCZYNA; ELECTRONISCHE BEWERKING: PAT GERBER

CELESTIALE KONINKRIJK

LV 88:76
GA VOORT IN ________________
EN ________________

JOHANNES 15:12
HOUD VAN
____
____
____

LV 18:21
SPREEK DE
____
____

EXODUS 20:8
GEDENK DE
____
____
____

3 NEPHI 24:10
BETAAL ________________

MOSIAH 13:20
MIJN
____
____
________ EREN

LV 14:8 ONTVANGEN DE
____

HANDELINGEN 2:38
BEKEER JE EN ________

Als ik door de poort van de doop ga, kom ik op het pad naar het eeuwige leven (zie 2 Nephi 31:17–18). De geboden zijn als verkeersborden waardoor ik op het goede pad kan blijven.

VERHAAL UIT HET BOEK VAN MORMON

DE ZEGENINGEN VAN ONZE HEMELSE VADER

Vivian Paulsen

Onze hemelse Vader geeft ons veel meer zegeningen dan wij beseffen. Als we dat gaan beseffen en erover nadenken, begrijpen we beter hoeveel Hij van ons houdt.

Hij heeft ons de kans gegeven om een lichaam te krijgen en naar de aarde te komen. Hij heeft ons moeilijkheden gegeven zodat we geestelijk kunnen groeien. En Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, gezonden om verzoening te doen voor onze zonden en voor ons te sterven. Als we getrouw zijn en zijn geboden onderhouden, ons bekeren als we iets verkeerd hebben gedaan, en elkaar en Hem dienen, dan kunnen we op zekere dag bij Hem in het celestiale koninkrijk wonen.

Onze hemelse Vader kent ons allemaal en houdt van ons allemaal. Hij hoort en beantwoordt onze gebeden. En Hij helpt en leidt ons door de Heilige Geest, profeten, ouders, en kerkleiders en leerkrachten.

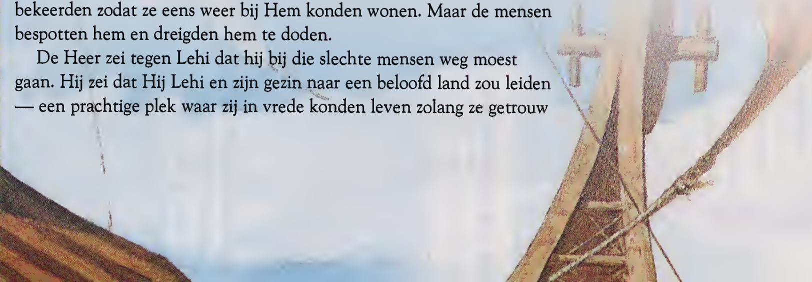
Lehi, een profeet in het Boek van Mormon, wist dat onze Vader in de hemel van iedereen houdt. Lehi probeerde de mensen in Jeruzalem over onze hemelse Vader te vertellen en hun duidelijk te maken dat onze hemelse Vader wilde dat zij gehoorzaam waren en zich van hun zonden bekeerden zodat ze eens weer bij Hem konden wonen. Maar de mensen bespotten hem en dreigden hem te doden.

De Heer zei tegen Lehi dat hij bij die slechte mensen weg moest gaan. Hij zei dat Hij Lehi en zijn gezin naar een beloofd land zou leiden — een prachtige plek waar zij in vrede konden leven zolang ze getrouw waren. Dus nam Lehi zijn gezin en alles wat ze nodig zouden hebben mee — eten, zaden, tenten, gereedschap — en trok de wildernis in. Toen ze op weg waren, zei de Heer tegen Nephi dat ze de Schriften nodig zouden hebben en dat zijn zoons ieder een vrouw nodig hadden. Dus gingen de zoons van Lehi terug naar Jeruzalem. Ze haalden de koperen platen en Ismaël met zijn gezin, want hij had veel dochters.

De Heer gaf Lehi ook een instrument dat de Liahona heette, om hem te leiden. Als zijn volk gehoorzaam was, konden ze op de Liahona zien waar ze heen moesten gaan en werden ze onderwezen in de wegen des Heren; als ze ongehoorzaam waren, werkte de Liahona niet. De Heer zegende Lehi en Sariah zodat ze nog twee kinderen kregen. Ook gaf Hij Lehi's zoon, Nephi, aanwijzingen om een schip te bouwen en Hij beschermde Nephi tegen zijn broers toen die erg boos op hem werden.

Zelfs toen Lehi met zijn groep de oceaan overzeilde, leidde de heer Lehi en hielp Hij hem. Onze Vader in de hemel houdt ook van ons allemaal en zegent ons. Net als Lehi moeten wij niet vergeten Hem te bedanken voor zijn zegeningen, zijn geboden te onderhouden en van Hem te houden. □

(Zie 1 Nephi 1–5, 7, 16–18.)

ARNOLD FRIBERG, *LEHI EN ZIJN VOLK KOMEN IN HET BELOOFDE LAND AAN*

BOEK-VAN-MORMON-SPEL

Lorna Reed en H. J. Noel
ILLUSTRATOR: SCOTT GREER

INSTRUCTIES

Verwijder deze twee bladzijden en plak ze op stevig papier. Knip de kaarten uit op de ononderbroken zwarte lijnen. Vouw ze op de stippellijnen (met de plaatjes en de teksten naar de buitenkant) en plak de achterkanten met plakband of lijm tegen elkaar aan.

REGELS

1. Speel met teams of één tegen één.
2. Leg de kaarten neer met het plaatje naar de bovenkant.
3. Kies om de beurt een kaart, lees de vraag op de achterkant hardop voor en beantwoord de vraag.
4. Zoek het antwoord in de Schriften op. Als de vraag juist was beantwoord voordat de tekst was gelezen, krijgt die speler of dat team het aantal punten dat op de kaart staat. Als men de tekst nodig had, krijgt de speler of het team 1 punt voor de vragen 1–5, 3 punten voor vraag 6.

Opmerking: Vraag 6 van elke kleur is met opzet moeilijk gemaakt. Misschien wil je die vraag zelf voor een toespraakje in het jeugdwerk bestuderen of wil je hem met je huisgenoten tijdens een gezinsavond bestuderen.

NEPHI

1 Nephi 3:1–4
3 PUNTEN

1. Waarom stuurde Lehi Nephi en zijn broers naar Jeruzalem om de koperen platen te halen?

NEPHI

1 Nephi 3:12–14
3 PUNTEN

2. Wat gebeurde er toen Laman Laban om de koperen platen vroeg?

NEPHI

1 Nephi 3:29
3 PUNTEN

3. Wie maakte er een einde aan toen Laman en Lemuël Nephi en Sam sloegen?

NEPHI

1 Nephi 4:7–8
3 PUNTEN

4. Waarom lag Laban op de grond toen Nephi hem zag?

NEPHI

1 Nephi 4:35
3 PUNTEN

5. Wie ging met Nephi en zijn broers mee toen zij terugkeerden met de koperen platen?

NEPHI

1 Nephi 3; 4
6 PUNTEN

6. Vertel het hele verhaal van Nephi en de koperen platen. Vermeld daarbij waarom de platen zo belangrijk waren en hoe Nephi de platen in handen kreeg.

AMMON

Mosiah 28:1–3
3 PUNTEN

1. Waarom gingen Ammon en de andere zoons van Mosiah bij de Lamanieten wonen?

AMMON

Alma 17:20–21
3 PUNTEN

2. Wat gebeurde er met Ammon toen hij het land Ismaël inging?

AMMON

Alma 17:22–24
3 PUNTEN

3. Waarom wilde koning Lamani dat Ammon met een van zijn dochters trouwde?

AMMON

Alma 17:26–27
3 PUNTEN

4. Wat gebeurde er met de schapen toen Ammon en de andere knechten ze naar de bron brachten om water te drinken?

AMMON

Alma 18:40–42
3 PUNTEN

5. Wat gebeurde er met koning Lamani toen Ammon hem het evangelie verkondigde?

AMMON

Mosiah 28:1-9;
Alma 17–19
6 PUNTEN

6. Vertel het hele verhaal van Ammon en koning Lamani. Vermeld daarbij hoe Ammon de schapen redde en wat er met het volk van koning Lamani gebeurde vanwege het zendingswerk van Ammon.

Ik ga mijn doopverbond sluiten en mij eraan houden

Het pad van de doop

In het jaar 2000 zal in de participatieperiode aandacht worden besteed aan de doop. De doop is een waardevolle gave van onze hemelse Vader en Jezus Christus. Door ons geloof in Jezus Christus, onze bekering en onze doop worden we van onze zonden gereinigd. We gaan deel uit maken van de kerk van de Heer en kunnen dan de gave van de Heilige Geest ontvangen. We doen onze hemelse Vader heilige beloften, waarop Hij ons op zijn beurt zegeningen belooft. Door de teksten op deze poster met een gebed in je hart te lezen, zul je meer te weten komen over die beloften, die we ook wel verbonden noemen.

Misschien heb je je al laten dopen, of ben je je aan het voorbereiden op die prachtige ervaring. Hoe dan ook nodigen we je uit om dit jaar te reizen over het pad dat onze hemelse Vader voor ons heeft gebaand. Je zult naar de voorbereiding op de doop reizen, naar de doop zelf en naar de verbonden die je je leven lang zult moeten naleven. Je zult leren hoe je moet letten op de verkeersborden die je op je reis veilig zullen beschermen. Vraag je huisgenoten met je mee te reizen. Met deze activiteit bereid je je voor op de echte reis, waarop je in de voetsporen van de Heiland treedt en die naar het eeuwige leven leidt.

Instructies

1. Sla de bladzijde om, buig de nietjes uit elkaar, verwijder de poster en duw de nietjes weer op hun plaats.
2. Knip de plaatjesstroken naast de poster langs de stippellijnen uit en doe ze in een envelop.
3. Plak de poster op karton, knip sleuven op de stippellijnen op de poster en hang de poster op. Bevestig de envelop met plakband onderaan of achterop de poster, zodat je de plaatjes binnen handbereik hebt.
4. Steek de eerste plaatjesstrook van achteren door de twee sleuven van de poster zodat het januari plaatje aan de voorkant zichtbaar wordt. Trek de strook elke maand een plaatje verder. In mei en september doe je een nieuwe strook in de poster.
5. Knip de dubbele auto naast de poster uit zonder ze van elkaar af te knippen. Vouw de auto's tegen elkaar aan, zodat je aan beide kanten een auto ziet. Teken je huisgenoten achter de ramen van de auto. Steek het lipje onderaan de auto in de sleuf in het vak van januari (boven de tekst van die maand).
6. Op de eerste dag van de maand lees je het thema en de bijbehorende tekst en verplaats je de auto naar de sleuf van die maand. Elk schuifplaatje laat een verhaal uit het Boek van Mormon zien dat verband houdt met het maandelijkse thema van de participatieperiode. Lees het verhaal uit het Boek van Mormon met je huisgenoten.

Ik ga mijn doopverbond sluiten en mij eraan houden

Januari

WAAROM IS HET BELANGRIJK DAT IK ME LAAT DOPEN?

‘En wie ook in Mij gelooft, en wordt gedoopt, die zal zalig worden; en zij zijn het die het koninkrijk Gods zullen beërven’ (3 Nephi 11:33).

KIES GOED

Februari

WAAROM LAAT IK ME DOPEN ALS IK ACHT BEN?

‘En hun kinderen moeten worden gedoopt voor de vergeving van hun zonden, en het opleggen der handen ontvangen wanneer zij acht jaar oud zijn’ (Leer en Verbonden 68:27).

JE NADERT VERANTWOORDE-LIJKHEID

Maart

WAT GEBEURT ER ALS IK ME LAAT DOPEN?

‘En nu zult gij ,wegens het verbond, dat gij hebt gesloten, de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochteren’ (Mosiah 5:7).

TWEE-RICHTINGS-VERBOND

April

WAT BELOOF IK MIJN HEMELSE VADER ALS IK ME HEB LATEN DOPEN?

‘Dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen, [en] zijner altijd indachtig te zijn’ (Leer en Verbonden 20:77).

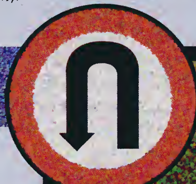
ÉÉN RICHTING

NAAR EEUWIG LEVEN

Mei

WAT BELOOFT MIJN HEMELSE VADER MIJ ALS IK ME HEB LATEN DOPEN?

‘En indien gij mijner altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest met u hebben’ (3 Nephi 18:7).

BEKEER JE

Juni

HOE ZAL DE HEILIGE GEEST MI[J] … NALEVEN VAN MIJN DOO[P…]

‘Indien gij door de poort zult ingaan, e… vangt, [zal] Deze u alles tonen, wat gij m…

AAN DE GEEST

KOM

BINNEN

December

HOE ZAL IK DOOR MIJN DOOPVERBOND BETER MIJN HELE LEVEN JEZUS KUNNEN VOLGEN?

‘En indien gij mijn geboden onderhoudt, en tot het einde toe volhardt, zult gij het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is’ (Leer en Verbonden 14:7).

WEES EEN GOED VOORBEELD

November

HOE KUNNEN WE ELKAAR HELPEN BIJ HET NALEVEN VAN ONS DOOPVERBOND?

‘Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid’ (1 Timoteüs 4:12).

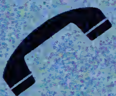
LEER VAN MIJ

Oktober

HOE LAAT IK ZIEN DAT IK MIJ AAN MIJN DOOPVERBOND HOUD?

‘Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken’ (Matteüs 5:16).

BEL NAAR

HUIS

BID ALTIJD

STOP

September

WELKE ANDERE BIJZONDERE HULPMIDDELEN HEEFT MIJN HEMELSE VADER MIJ GEGEVEN OM ME AAN MIJN DOOPVERBOND TE KUNNEN HOUDEN?

‘Uw woord is een lamp voor mijn voet’ (Psalm 119:105)

J HELPEN BIJ HET PVERBOND?

en de Heilige Geest ont- noet doen’ (2 Nephi 32:5).

Juli

HOE BLIJF IK DOOR HET AVONDMAAL AAN MIJN DOOPVERBOND DENKEN?

‘Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis’ (Lucas 22:19).

NEEM MET EERBIED

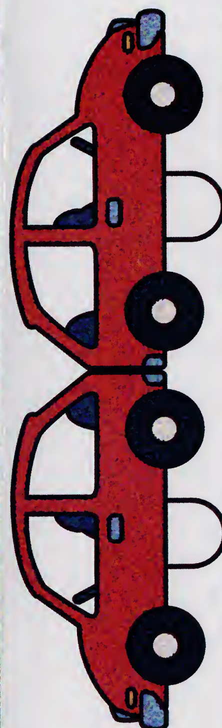

CONTROLEER JE NORMEN

Augustus

HOE KAN IK MIJ MET BEHULP VAN ‘MIJN EVANGELIENORMEN’ AAN MIJN DOOPVERBOND HOUDEN?

‘En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren’ (1 Johannes 2:3)

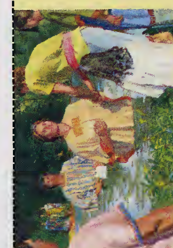
JANUARI
2 Nephi 31

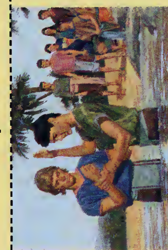
FEBRUARI
Moroni 8:1–26

MAART
3 Nephi 11:1–28

APRIL
Mosiah 18:1–17

MEI
3 Nephi 11:33–12:1; 18–19; 26–27

JUNI
4 Nephi 11:1–23

JULI
3 Nephi 18:1–33

AUGUSTUS
Alma 53:16–21

SEPTEMBER
Enos 1

OKTOBER
Alma 17–18

NOVEMBER
1 Nephi 7:6–21

DECEMBER
Moroni 10:3–5

ELEKTRONISCHE VORMGEVING: PAT GERBER; ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 18:18–19, 21
3 PUNTEN

1. Welke profeet ontving Amulek bij hem thuis?

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 10:7
3 PUNTEN

2. Waarom nam Amulek de profeet met zich mee naar huis?

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 10:14, 31
3 PUNTEN

3. Hoe verdiende Zeezrom zijn geld?

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 11:22
3 PUNTEN

4. Wat zou Zeezrom Amulek geven als hij zou ontkennen dat God leefde?

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 11:46
3 PUNTEN

5. Wat deed Zeezrom toen Amulek klaar was met zijn toespraak?

AMULEK EN ZEEZROM

Alma 8:18–32; 10; 11; 15
6 PUNTEN

6. Vertel het hele verhaal van Amulek en Zeezrom. Vermeld daarbij hoe Amulek macht ontving toen hij met Alma meeging en wat er met Zeezram gebeurde toen hij ziek was.

JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 11:13–14
3 PUNTEN

1. Wat was de opdracht van de Heiland aan de mensen toen hij bij de tempel in het land Overvloed verscheen?

JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 12:1
3 PUNTEN

2. Aan hoeveel discipelen verleende Jezus bijzondere bevoegdheid en macht?

JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 17:21–24
3 PUNTEN

3. Wat gebeurde er met de kinderen toen Jezus hen had gezegend en voor hen had gebeden?

JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 23:7–13
3 PUNTEN

4. Jezus zei dat de woorden van een bepaalde profeet aan de verslagen moesten worden toegevoegd. Van welke profeet?

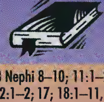
JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 28:4–9
3 PUNTEN

5. Waarom was het de wens van drie discipelen om nooit te hoeven sterven?

JEZUS CHRISTUS

3 Nephi 8–10; 11:1–22; 12:1–2; 17; 18:1–11, 37; 28:1–16
6 PUNTEN

6. Vertel het verhaal van het bezoek van Jezus Christus aan de Nephieten. Vermeld daarbij de grote verwoesting na zijn dood en hoe Hij met zijn discipelen van het avondmaal nam.

DE BROEDER VAN JARED

Ether 2:14
3 PUNTEN

1. Waarom zei de Heer tegen de broeder van Jared dat hij zich moest bekeren?

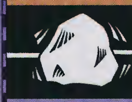
DE BROEDER VAN JARED

Ether 2:19–20
3 PUNTEN

2. Hoe kregen de Jaredieten frisse lucht in hun boten?

DE BROEDER VAN JARED

Ether 3:1
3 PUNTEN

3. Wat deed de broeder van Jared met een rots?

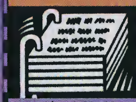
DE BROEDER VAN JARED

Ether 3:4–6
3 PUNTEN

4. Wat deed de Heer met de 16 stenen?

DE BROEDER VAN JARED

Ether 3:21–22
3 PUNTEN

5. Wat zei de Heer tegen de broeder van Jared over wat hij had gezien en gehoord?

DE BROEDER VAN JARED

Ether 1:33–43; 2; 3; 4:1
6 PUNTEN

6. Vertel het hele verhaal van de broeder van Jared. Vermeld daarbij wat er met de mensen in zijn stad gebeurde en hoe de Heer zichzelf aan de broeder van Jared openbaarde.

VERHAAL

Meghan Decker

De gelijkenis van de ketchup

Carolien van negen duwde het winkelwagentje zo snel mogelijk door de rijen van de supermarkt heen om te zorgen dat haar zesjarige broertje, Thomas, hem niet te pakken kreeg.

'Het is niet eerlijk!' schreeuwde hij. 'Jij hebt het wagentje al de hele tijd.' Hij probeerde het wagentje vast te grijpen, maar Carolien draaide het snel om en raakte daarbij een rij flessen met ketchup die netjes op de plank stonden. Twee flessen vielen op de grond in duizenden stukjes en de helderrode inhoud ervan zat overal. De twee kinderen keken met afgrijzen naar het gebroken glas en de rode ketchup.

Mama kwam er net aan met de woorden: 'Ik wil dat jullie bij me blijven . . . ' Ze brak haar zin af toen ze de troep op de vloer en de geschrokken gezichten van Carolien en Thomas zag.

'Zo te zien is er hier een ongeluk gebeurd', zei ze. 'Het geeft niet. Soms breekt er wel eens wat en moet het worden opgeruimd.'

Mama ging naar een bediende. Hij ruimde de ketchup en het glas op en was helemaal niet boos op Carolien of Thomas. Toch voelde Carolien zich nog echt rot. Ze wist wel dat het niet was gebeurd als ze de kar niet zo gedraaid had om hem van Thomas weg te houden. Dus vertelde ze mama toch rustig hoe het allemaal was gebeurd. Mama luisterde aandachtig terwijl Thomas met een angstig gezicht naast haar stond.

'Krijgen we straf?' vroeg Thomas. Hij probeerde niet te huilen.

Mama sloeg haar arm om Thomas heen. 'Nee, ik denk dat jullie je al schuldig genoeg voelen over wat er gebeurd is. Je zult van nu af aan wel wat voorzichtiger zijn in de supermarkt. Maar Carolien hoe denk je dat je het met de supermarkt goed kunt maken dat ze nu twee flessen ketchup kwijt zijn?'

'Ik moet er maar voor betalen. Ik heb ze niet expres gebroken, maar het was wel mijn schuld', antwoordde Carolien.

'Dat is, denk ik, een goed idee', zei mama. 'Ik kan je het geld nu lenen en dan kun jij het thuis aan mij terugbetalen.'

Bij de kassa legde mama uit dat de flessen gebroken waren doordat Carolien met de winkelwagen had gespeeld en dat ze voor de ketchup wilde betalen. De bediende bedankte Carolien dat ze zo eerlijk was en toen voelde Carolien zich al een stuk beter.

Toen ze thuis was vond ze het niet zo leuk toen ze mama het geld moest geven dat ze voor een cassetterecordertje had opgespaard, maar ze was blij dat ze dat akelige gevoel dat ze had gehad toen de flessen kapot vielen, niet meer had. Ze wist nog hoe rood alles eruit had gezien. Ze was bang dat er vlekken in de vloer zouden trekken waardoor ze voortaan iedere keer aan haar fout herinnerd zou worden. Maar met behulp van een natte dweil was het weer helemaal schoon geworden.

Een paar maanden later plofte Carolien na de zondagse warme maaltijd met een diepe zucht op de bank neer.

'Wat is er?' vroeg mama. 'Dat is wel een erg diepe zucht voor een zondagmiddag.'

'Mama, volgende zondag moet ik in het jeugdwerk een toespraakje houden over de verzoening. Ik weet niet eens precies wat de verzoening is.'

'Zo, dit lijkt me een goede bezigheid voor de zondag', zei mama en ging naast Carolien op de bank zitten. 'Vertel me eerst eens wat je wel weet.'

Carolien was een ogenblikje stil. Toen antwoordde ze: 'Ik denk dat het betekent dat Jezus voor onze zonden heeft geleden. Als we ons bekeren, hoeven wij niet meer voor onze zonden te lijden omdat Hij dat al heeft gedaan. Dan kunnen we vergeving krijgen.'

'Goed zo!' zei mama en trok Carolien dichter tegen zich aan. 'Je begrijpt al een heleboel. Vertel me eens wat vergeving ontvangen betekent.'

'Nou, dat betekent, denk ik, dat we uit de problemen zijn.' Carolien dacht nog even na. 'Ik bedoel: onze Vader in de hemel vergeeft ons en dan mogen we vergeten wat er gebeurd is.'

'Vergeten we het helemaal?' vroeg mama snel.

'Nou, nee — we moeten wel onthouden dat we dat verkeerde nooit meer moeten doen. En we moeten proberen het goed te maken. Bijvoorbeeld zoals ik mijn excuus aanbied aan Thomas als ik tegen hem geschreeuwd heb of zo. Maar als we vergeving hebben gekregen, hoeven we ons niet schuldig meer te voelen. Maar mama,' zei Carolien, 'hoe kan ik dat nou aan de jeugdwerkkinderen uitleggen? De kinderen van drie snappen daar niets van!'

Mama werd enthousiast. Haar ogen straalden. 'Denk je dat ze een flanelbordverhaaltje leuk zouden vinden?'

'Natuurlijk. Maar hoe kan ik zoiets maken over de verzoening?'

'Denk aan de ketchup', zei mama geheimzinnig.

Carolien keek haar even verward aan. Toen riep ze uit: 'Perfect!' Ze sprong op van de bank en rende naar de keuken om tekenpapier, knutselpapier en potloden te halen. Carolien werkte de hele middag aan haar toespraakje. Ze knipte allerlei figuren uit en dacht na over haar verhaal.

De volgende zondag zaten zelfs de zonnestraaltjes stil op hun stoel. Ze hing eerst een plaatje van een fles met ketchup op en daarna een plaatje van een kapotte fles met een hele plas rood. De kinderen moesten er niet aan denken om twee flessen met helderrode ketchup te breken.

Carolien legde uit: 'Soms maken we fouten die zo erg zijn dat we denken dat we geen vergeving kunnen krijgen. Maar als we ons bekeren, kunnen we schoon worden van onze zonden, net zoals ketchup van een vloer opgedweild kan worden.' Ze haalde het plaatje van de kapotte fles weg en hing er een stralend schone vloer voor in de plaats.

'Jezus helpt ons met "schoonmaken" na een zonde als we echt spijt hebben en de schade die we hebben veroorzaakt proberen te herstellen. Hij heeft voor onze zonden geleden en daarom hoeven wij ons niet altijd schuldig te blijven voelen. Hij zorgt ervoor dat we ons weer gelukkig voelen nadat we ons bekeerd hebben.

Ze besloot met een tekst uit de Bijbel waarin staat dat, zelfs als onze zonden scharlakenrood zijn, wij vanwege de verzoening weer zo wit als sneeuw kunnen worden, als we ons bekeren (zie Jesaja 1:18).

Toen Carolien ging zitten, keek ze naar mama die op de achterste rij in het jeugdwerklokaal zat. Mama knipoogde en Carolien glimlachte naar haar. Dit was het beste toespraakje dat ze ooit had gehouden. Misschien wilden haar andere huisgenoten een herhaling zien en horen tijdens de gezinsavond! □

Doopboek

Elise Black
ILLUSTRATOR: ELISE BLACK

Plak deze bladzijde op stevig papier en vraag een volwassene om de twee stroken uit te knippen. Vouw de stroken op de lijnen om en om naar een andere kant zoals bij een accordeon. Zorg dat de titelbladzijde boven aan de eerste strook zit en het plaatje van het gesprek met de bisschop boven aan de tweede. Maak op de aangegeven plaatsen gaatjes, leg de twee gevouwen stroken op elkaar — de titelbladzijde bovenaan — en bind ze met een koordje aan elkaar vast zoals je op het voorbeeld kunt zien. Vertel het verhaal aan je huisgenoten. □

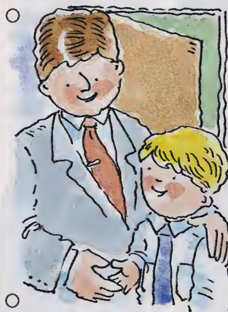
vouwen vouwen vouwen

DOOPBOEK

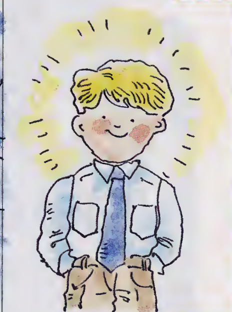

vouwen vouwen vouwen

Vasten voor Billy

Gloria Pope (gebaseerd op een waar verhaal)

Het leek of de negenjarige Heidi op die koude middag na school een heel ander meisje was. Ze gooide haar jas niet neer toen ze binnenkwam, maar hing hem netjes aan de kapstok. Ze ging niet als een hongerige leeuw regelrecht op de koelkast af, maar staarde stilletjes uit het raam alsof ze naar iets heel in de verte keek.

'Hallo', zei haar moeder om haar aandacht te krijgen.

Als iemand die uit een droom ontwaakte, keek Heidi naar haar moeder en glimlachte. 'O, dag mam, heb je een fijne dag gehad?'

Mama droogde haar handen af aan haar schort en bekeek Heidi's gezicht. 'Ja, prima. En heb jij een fijne dag gehad?'

'Nou,' zei Heidi, 'het was . . . vreemd.'

'Dat wil ik wel geloven. Het lijkt of je op een andere planeet bent.'

'Misschien niet zo ver weg. Maar wel helemaal in Arkansas.'

ILLUSTRATOR: SHERRY THOMPSON

'Arkansas is een heel eind van Californië vandaan. Waarom denk je aan Arkansas?'

Mama sneed een appel in vier stukken en gaf er een aan Heidi. Heidi pakte hem voorzichtig aan.

'Morgen komt er een nieuwe jongen uit Arkansas, die Billy heet, in onze klas. Zijn ouders zijn met een auto verongelukt. Zijn moeder is gestorven en zijn vader ligt in het ziekenhuis en overleeft het waarschijnlijk ook niet. Ze hebben Billy hierheen gestuurd zodat hij bij zijn oom kan wonen.' Heidi staarde naar de appel in haar hand. 'Stel je voor dat je die jongen was, mama.'

'Ja, dat is moeilijk, maar jij probeert het echt, hè?'

Heidi knikte. 'Ik wou dat ik iets voor hem kon doen. Hij zal zich morgen wel erg eenzaam voelen.'

'Je kunt vast wel iets voor hem doen. Laten we daar eens over nadenken.'

'Ik kan naar hem lachen.'

'Goed idee.'

'Ik kan hem de school laten zien en hem vertellen hoe alles altijd gaat in onze klas.' Heidi legde haar kin op haar hand en keek haar moeder aan. 'Maar dat vind ik niet genoeg. Kan ik niet iets bijzonders doen?'

'Ja, er is ook iets bijzonders dat we voor Billy kunnen doen. En dat is misschien wel genoeg.'

'Wat dan?'

'Wij tweeën kunnen samen voor hem vasten en bidden. We kunnen aan onze hemelse Vader vragen of Hij hem wil zegenen zodat hij zich in zijn nieuwe huis en op zijn nieuwe school op zijn gemak zal voelen. We kunnen ook voor zijn vader bidden. Wat vind je daarvan?'

Heidi dacht even na over vastenzondagen. Men had haar verteld dat ze door te vasten de Geest beter zou kunnen voelen, maar meestal voelde ze zich alleen maar hongerig en humeurig. Ze aarzelde, maar toen kreeg ze van binnen opeens het gevoel dat het wel goed zou gaan. Ze lachte haar moeder toe en zei: 'Ja, laten we dat maar doen.'

Op dat moment kwam Heidi's broer, Chris, van dertien de keuken in. Hij hoorde Heidi's laatste zin en vroeg: 'Wát doen?'

Mama vertelde Chris over Billy en legde uit wat ze van plan waren. Chris zei: 'Ik wil ook met jullie vasten.'

'Wauw! Echt waar?' vroeg Heidi.

'Ja, echt', zei hij terwijl hij de koektrommel pakte. Vlak voordat hij een koekje vastpakte, vroeg hij: 'Wanneer beginnen we?'

'Na het avondeten', zei mama.

Toen Heidi de volgende dag thuiskwam, zag ze een beetje bleek — maar heel blij.

'Tjonge ik dacht dat vasten op zondag moeilijk was! Dan moet je eens voetballen als je vast en alle anderen zien eten! Maar ik denk dat Billy wat aan ons vasten en onze gebeden heeft gehad.'

'Mooi! Vertel maar.'

'Nou, toen ik naar hem lachte, lachte hij ook naar mij. De andere kinderen waren ook aardig tegen hem en tegen het eind van de dag was hij met een paar andere jongens bevriend geraakt.'

'Geweldig', zei mama.

'En toen — dat was echt raar', ging Heidi verder. 'Weet je nog dat ik de laatste tijd zo'n hekel had aan het vloeken van sommige jongens?' Mama knikte en Heidi ging verder: 'Nou, het was heel vreemd. Ik hoorde datzelfde vloeken, maar op de een of andere manier drongen die lelijke woorden niet van binnen door. Het was alsof mijn hersenen de hele dag tegen dat vuil beschermd waren! Goed hè?'

'Dat is fantastisch, Heidi', zei mama met een glimlach.

'Ik ben erg moe, maar wel gelukkig. Ik hoop dat Billy zich van binnen nu net zo vredig voelt als ik.'

Mama gaf haar een kus. 'Ik heb zo'n vermoeden van wel.'

Toen Chris thuis kwam, plofte hij in de eerste de beste stoel neer en liet zijn zware rugzak op de vloer zakken. Hij liet zijn hoofd tegen de leuning rusten en deed zijn ogen dicht. 'Hoe laat eten we?'

'Laten we ons vasten met een gebed beëindigen. We gaan al gauw eten', zei mama. 'Maar zeg me eerst eens hoe het vandaag met jou is gegaan.'

'Ik voelde me wel vrij slap, maar ik bleef aan Billy denken en dat hielp', zei Chris. 'Een paar maaltijden overslaan is niet zo erg als hij zich daardoor beter voelt.'

Toen ze neerknielden om nog een keer voor Billy te bidden, sloeg mama haar armen om haar beide kinderen heen. Waren haar kinderen vandaag een beetje groter geworden, of leek dat maar zo? □

Huisonderwijs en de Ääronische priesterschap

Van de Presiderende Bisschap en het algemeen presidium jongemannen

Het is een grote zegen voor leraren en priesters in de Ääronische priesterschap om samen met Melchizedeks-priesterschapsdragers op huisonderwijs te gaan. Deze jongemannen krijgen de kans om van ervaren priesterschapsdragers te leren bij het volbrengen van hun taak 'om altijd over de [leden der] kerk te waken' (LV 20:53).

Melchizedeks-priesterschapsdragers hebben de taak om op huisonderwijs te gaan. In deze hoedanigheid zijn ze niet alleen verantwoordelijk voor de gezinnen die hun zijn toegewezen, maar ook voor de jongemannen die hen als collega vergezellen. Door de jongemannen actief bij het huisonderwijs te betrekken en opdrachten en dienstbetoon te laten verrichten, zullen ze geestelijk groeien, het evangelie beter begrijpen, en hun priesterschapstaken vervullen. Als Ääronisch-priesterschapsdragers gezinnen bezoeken en de Geest voelen, zullen zij ook het getuigenis van de waarheid van het evangelie van Jezus Christus ontvangen.

De Heer heeft gezegd: 'Hoed mijn schapen' (Johannes 21:16–17). Als jongemannen zich voorbereiden op de tempel, een zending, het huwelijk en het vaderschap, moeten ze als onderdeel van het leerproces een gevoel voor anderen ontwikkelen door dienstbaar te zijn in de kudde van de Heer. Een jongeman die trouw op huisonderwijs gaat, leert de zorg voor anderen boven zichzelf te stellen. Door gewillig voor anderen te zorgen, ervaart hij ook het licht van Christus in zijn eigen leven. Door dat dienstbetoon ontwikkelt zijn getuigenis en doet hij ervaring op die hij tijdens zijn zending goed kan gebruiken.

Een Ääronisch-priesterschapsdrager kan zich iedere maand op zijn taak voorbereiden door de boodschap van het Eerste Presidium in de *Liahona* te bestuderen en deze met zijn senior-collega te bespreken, door afspraken met de gezinnen te maken, door over de behoeften van de gezinnen na te denken, door opdrachten uit te voeren zoals het geven van een deel van de les of het uitspreken van het gebed bij de leden thuis. □

In 'Kort nieuws' deze keer een selectie uit de tientallen interessante berichten die ons vanuit het buitenland bereikten en een bericht van de nieuwsredactie. Sommige onderwerpen zullen in een volgend nummer uitvoeriger aan de orde komen. We wijzen onze lezers erop, dat berichten uit eigen land, hoe kort ook, altijd welkom zijn bij de redactie van 'Kerknieuws'. U kunt uw verslagen, aankondigingen of persoonlijke ervaringen sturen naar het redactieadres (zie blz. 1 van de *Liahona*) of naar de email-adressen fheijdemann@netscape.net en fheijdemann@mymail.nl (let op: geen streepjes, geen punten, behalve voor *net* of *nl*).

President Hinckley steekt eerste spade voor nieuwe Nauvoo-tempel

24 oktober 1999 was een historische dag voor vele duizenden heiligen der laatste dagen. 's Morgens wijdde president Gordon B. Hinckley de Detroit-tempel in; 's middags stak de onvermoeibare president, die vorig jaar 89 is geworden, de eerste spade voor de nieuwe Nauvoo-tempel. Deze wordt gebouwd op de plaats waar de pioniers onder leiding van Joseph Smith en Brigham Young de tweede tempel van de kerk bouwden, die later door brandstichting en een tornado verwoest werd. De nieuwe tempel zal er van buiten ongeveer zoals de oude uitzien, maar er zullen modernere bouwmaterialen en -methoden worden toegepast.

Kerknieuws nu ook op internet

Met ingang van december 1999 is de nieuwsredactie, voorlopig bij wijze van experiment, een internetsite gestart. Bij het ter perse gaan van deze aflevering was nog niet alles rond, maar naar verwachting kunt u nu terecht op de website met het adres www.liahona.nl (wijziging voorbehouden). Voor commentaar houden we ons aanbevolen; voor vragen over de inhoud of de bereikbaarheid van de website kunt u terecht op de bovenin dit artikel vermelde e-mail-adressen. De website bevat een selectie uit artikelen die in Kerknieuws verschijnen, ook artikelen die wegens plaatsgebrek (we beschikken over 16 pagina's per maand) niet konden worden geplaatst, nieuws over geplande evenementen (voor zover de ringen ons daarvan op de hoogte houden) en het laatst bekende nieuws over de tempelbouw in Zoetermeer.

Acteur Gregory Peck in film over Joseph Smith

De Amerikaanse televisiemaatschappij PBS maakte vorig jaar een documentaire over de profeet Joseph Smith, waarin de bekende filmacteur Gregory Peck als verteller optrad. Op 13 oktober, ruim een maand voor de geplande uitzending, werd in Washington een voorvertoning gegeven voor een internationaal gezelschap, bestaande uit regeringsvertegenwoordigers van de V.S. en diplomaten uit twintig andere landen. President Hinckley merkte op dat Joseph Smith veel vervolging heeft geleden; hij zei: 'Ik ben blij (...) dat wij leven in een tijd waarin er meer respect is, en waarin men (...) de grote figuren uit het verleden, zoals Joseph Smith, graag wil begrijpen.' President Hinckley zei ook dat de door Joseph Smith in 1830 gestichte kerk rond het begin van het jaar 2000 elf miljoen leden zou tellen.

Nieuw koor en orkest stellen zich voor

Op 29 oktober 1999 hebben het vorig jaar opgerichte Temple Square Chorale en Orchestra at Temple Square zich voor het eerst laten horen, tijdens een concert in de Tabernakel waaraan ook het Tabernakelkoor meewerkte. Het nieuwe koor en orkest zijn in de plaats van het Mormon Youth Chorus en Mormon Youth Symphony gekomen, maar zijn niet leeftijdgebonden. Enkele weken voor dit concert nam Jerold D. Ottley, die jarenlang het Tabernakelkoor heeft geleid, afscheid als dirigent. Na zijn pensionering blijft hij de koren van de kerk nog wel adviseren.

Kerkleden uit St. George brengen muziek en goederen naar Armenië

Het Southern Utah Heritage Choir, dat grotendeels bestaat uit leden uit St. George, maakte in september 1999 een tournee door Armenië. Ze onthaalden de Armeense bevolking niet alleen op muziek, maar brachten er ook ingezamelde goederen met een waarde van meer dan een miljoen dollar.

BYU en ZHV organiseren conferentie over gezinnen in Genève

Een afdeling van de Brigham Young University heeft, in samenwerking met de zustershulpvereniging, een conferentie over het gezin georganiseerd van 14 tot 17 november 1999 in Genève (Zwitserland). Aan de conferentie wordt deelgenomen door katholieken, protestanten, joden en moslims. Discussie-onderwerpen waren onder meer de relatie man-vrouw, de afname van het geboortecijfer, het huwelijk als verbond voor het leven en het 'natuurlijke gezin' als basis van de maatschappij.

Meer tempels ingewijd

Voor de laatste drie maanden van het jaar 1999 was de inwijding van de

volgende tempels gepland:
- Columbia (South Carolina, V.S.)
- Detroit (Michigan, V.S.)
- Halifax (Nova Scotia, Canada)
- Regina (Saskatchewan, Canada)
- Billings (Montana, V.S.)
- Edmonton (Alberta, Canada)
- Raleigh (North Carolina, V.S.)

Eerder in het afgelopen jaar zijn onder meer tempels in Spanje en Mexico ingewijd. De meeste van de bovengenoemde tempels zijn kleine tempels.

Nieuwe president Bern-tempel

Gary L. Schwendiman (68) uit Salt Lake City is geroepen als president van de Bern-tempel (Zwitserland). President Schwendiman is eerder president geweest van het zendingsgebied Hamburg (Duitsland); ook is hij patriarch, bisschop en tempelwerker geweest. Hij volgde Georg J. Birsfelder op als tempelpresident. □

Uitvoeringen muziekprogramma 'Uit 't hart' beginnen in maart

Velen hebben er intussen al lang naar uitgekeken: het tweede muziekevenement dat in al de vier ringen van ons taalgebied wordt gebracht. In 1997 was het het pioniersmuziekevenement 'Geloof bij elke voetstap' dat in vijf plaatsen werd uitgevoerd, voor in totaal zo'n 1500 toehoorders. Sommige leden hadden bij die gelegenheid voor het eerst familieleden of buren mee naar de kerk gebracht; anderen zeiden achteraf: 'Als ik had geweten wat er zou komen, had ik mijn vrienden mee genomen.'

Zij hebben nu een tweede kans, al zal alles niet precies hetzelfde zijn. De belangrijkste overeenkomsten: een avondvullend programma met liederen en gesproken woord, waarin muziek van uiteenlopende herkomst te horen is en waarin het Concertkoor Moroni de muzikale hoofdrol vervult, ondersteund door verschillende musici, waaronder de pianist/organist Jan Lingen. De opvallendste verschillen met de eerste keer: het programma is opgebouwd rond episodes uit het leven van Jezus Christus, er is meer muziek en minder gesproken woord, er werkt een jeugdkoor aan mee en de verscheidenheid aan muziek is nog groter. Het repertoire varieert van klassieke koorstukken, zoals *Lift up your heads* en *U zij de glorie* van Händel en *Jesus bleibet meine Freude* van Bach (bij sommigen beter bekend onder de Engelse titel *Jesu, Joy of man's desiring*), via populaire geestelijke liederen zoals *De heilige stad*, tot musical-achtige liederen. Wat dat laatste betreft: met name de populaire mormoonse componiste Janice Kapp Perry, van wie onder meer een paar van de meest gezongen liedjes uit het repertoire van het jeugdwerk en de jongevrouwen afkomstig zijn, is bij dit muziekevenement goed vertegenwoordigd.

De eerste uitvoering van dit programma is meteen een uitzonderlijke: op zaterdag 25 maart om 20.00 uur in de grote zaal van het Cultureel Centrum in Hoorn. Verder is er per ring één uitvoering in een kerkgebouw: op 8 april in Rotterdam-2 (waar het grootste aantal zitplaatsen is), op 15 maart in Antwerpen, op 20 mei in Almere en op 27 mei in Apeldoorn. Bij het ter perse gaan van dit nummer van de *Liahona* waren nog niet alle bijzonderheden (met name de aanvangstijden) bekend; we vermelden die alsnog in het volgende nummer. □

Eén van hart en één van geest tijdens tempelreis

Een kleine 120 zusters van de ring Den Haag namen deel aan een unieke onderneming: met twee enorme bussen trokken zij in het weekend van 1 en 2 oktober naar de Frankfurt-tempel. Deze tempelreis werd georganiseerd door het ZHV-presidium van de ring Den Haag, om het geestelijk peil van de zusters te verhogen. De reis is een groot succes geworden. Samen hebben de zusters voor zo'n 300 overledenen tempelwerk kunnen doen.

Het grote verschil tussen deze tempelreis en andere ringtempelreizen

De zusters uit de ring Den Haag op het terrein bij de Frankfurt-tempel.

zat in het feit dat het hier 120 zusters betrof. Opvallend was de sfeer die onder hen heerste. Doordat de zusters de zes uur lange reis met twee bussen aflegden, was er volop gelegenheid om met elkaar te praten en ervaringen uit te wisselen. Het was een unieke gelegenheid om oude bekenden opnieuw te ontmoeten en om nieuwe vrienden te maken. Geheel in de stijl van de zustershulpvereniging verzorgde het ZHV-presidium van de ring gedurende de busreis de inwendige mens met rooibosthee, Caro en lunchpakketten.

Honderdtwintig zusters die op een kalme vrijdagmiddag de tempel binnenwandelen, blijven niet onopgemerkt.

De zalen zaten vol met zusters. Een aantal zusters was in de gelegenheid om hun eigen begiftiging te ontvangen. Voor zusters die nog niet zo ver waren, waren er doopdiensten geregeld. Alsof de tempel alleen nog niet voor genoeg geestelijk voedsel zou zorgen, had het ZHV-presidium ook nog een haardvuuravond georganiseerd, die werkelijk een hoogtepunt van de reis vormde. Zuster Siegried van der Put sprak met veel vuur over het onderwerp 'toewijding'.

'En de Here noemde zijn volk Sion, want zij waren één van hart en één van geest, en leefden in gerechtigheid, en er was geen arme onder hen.' (Mozes 7:18)

Tijdens de haardvuuravond noemde zuster Van der Put een aantal punten waarmee wij onze toewijding kunnen toetsen:

- Werkt u aan eenheid bij u thuis, op uw werk en in de kerk?
- Is uw leven in harmonie met de Heilige Geest?
- Heeft u werkelijk de geest van toewijding? Is uw grootste verlangen, alles wat u heeft toe te wijden aan de opbouw van Zion en de kerk?
- Heeft u zo veel vertrouwen dat u kunt zeggen: 'Ik ben bereid alles op te offeren voor God?'

Hoewel wij allen nog wel wat moeten doen voor we de hoogste graad van toewijding bereikt hebben, kunnen we toch vaststellen dat de toewijding overheersend aanwezig was tijdens deze reis. Iedereen stond klaar voor elkaar. Zusters die goed uit de voeten konden, schoten hen die slecht ziend of slecht ter been waren te hulp. Zusters die hulp nodig hadden bij het werk dat gedaan moest worden voor hun overleden familieleden werd van alle kanten een helpende hand toegestoken. Met elkaar en voor elkaar, was de sfeer die heerste onder de zusters.

Het enige nadeel van déze reis was dat er nu veel werk gedaan is voor gestorven zusters, terwijl er nog stapels werk liggen voor overleden broeders. Misschien een idee voor een quorumpresidium? □

Annelous van der Sterre

Wijk Apeldoorn actief op de Hoge Veluwe

FOTO: SEBELIA KNUDSEN

Jong en oud aan het werk.

Alweer heeft de wijk Apeldoorn zich laten gelden door een aan traditie grenzende bezigheid. Als eerste activiteit na de vakantie werkten de leden samen aan een vrijwilligersproject in het nationaal park de Hoge Veluwe. Op een prachtige, zonovergoten zaterdagochtend in september gingen de leden daar aan het werk.

Evenals voorgaande jaren werd er met vereende krachten tankmos verwijderd, op aanwijzingen van de heer Peters, die het wat dat betreft voor het zeggen heeft. Met behulp van rieken, schoppen en kruiwagens werd dit alles overgroeiende gewas op efficiënte wijze door zo langzamerhand ervaren grote, kleine, oude en jonge leden van de wijk verwijderd. Er werd weer hard gewerkt, tot grote tevredenheid van de heer Peters. Het is goed om zo als wijk samen bezig te zijn. Men leert elkaar kennen 'in het zweet zijns aanschijns'. Na een aantal uren werk vertrok de lange karavaan richting Hoenderloo, om daar te genieten van 'IJs van Co'. ☐

Sebelia Knudsen

FOTO: SEBELIA KNUDSEN

De leden verzetten heel wat werk op de Hoge Veluwe.

'Door liefdevolle handen gemaakt'

Julie Dockstader

'Deze deken is gemaakt door vluchtelingen uit Cambodja (...) die een naaimachine moesten leren gebruiken. Het is door liefdevolle handen gemaakt in de hoop dat u er wat warmte en comfort van zult hebben.'

Dit briefje, dat op een deken zat dat door voormalige vluchtelingen was gemaakt die nu in Provo (Utah) wonen, is een uiting van de liefde en het enthousiasme dat voortkomt uit het maken van duizenden dekens nadat de Presiderende Bisschap in juli aankondigde dat de mensen die naar hun huis in Kosovo terugkeerden, een ijskoude winter tegemoet gingen.

Onder leiding van de zustershulpvereniging zijn er per 12 oktober 1999 meer dan 77000 dekens van verschillende afmetingen gemaakt (inclusief Afgaanse dekens) en afgeleverd bij het humanitair centrum van de kerk in Salt Lake City. Meer dan 30000 zijn er al naar Kosovo gestuurd, en de kerk stuurt ze ook naar andere plaatsen, waaronder 30000 naar Turkije en ongeveer 2500 naar Mexico.

Vanuit de Verenigde Staten en Canada zijn de dekens van wijken, gezinnen en personen binnengekomen. Jeremia Herterich (14 jaar) uit de wijk Hemet 2 (California) besloot dekens te verzamelen als onderdeel van zijn project om kroonverkenner te worden. Hij kreeg ook anderen in zijn scout-groep zover om mee te helpen. Tegen de tijd dat ze klaar waren hadden ze 70 dekens. Jeremia en zijn moeder hebben ze toen bij het humanitair centrum afgeleverd.

Gevangenen van de gemeente Timpanogos, in de ring Sandy Alta (Utah), in de staatsgevangenis van Utah hebben ongeveer 500 dekens gemaakt. Sommige vrouwen hebben dagenlang aan het project gewerkt.

Op 1 september 1999 werden er 2300 dekens bij het humanitair centrum afgeleverd door het algemeen presidium en het algemeen bestuur van de zustershulpvereniging.

'Het is een geweldige ervaring' legt zuster Mary Ellen Smoot, algemeen presidente van de zustershulpvereniging, uit. 'Hierdoor beseffen we hoeveel onze zusters aan hun medemensen in de wereld willen bijdragen. We zijn erg blij dat we aan dit project hebben kunnen bijdragen.'

In een interview met de pers heeft zuster Smoot op 1 september 1999 tegen de mensen gezegd die dekens hadden gemaakt: 'Ik wil u graag hartelijk bedanken. Ik wil u bedanken namens de mensen die deze dekens zullen ontvangen. Als zij de warmte van een deken om zich heen voelen, zullen ze weten dat er iemand is die van hen houdt.'

Zuster Smoot legde uit dat het materiaal en de tijd die aan dit project is besteed, volledig van de leden afkomstig is. 'We hadden dekens kunnen kopen', zegt ze. 'Een handgemaakte deken zegt echter iets. Als mensen een deken krijgen dat met de hand is gestikt, weten ze dat iemand om hen geeft.'

Veel briefjes die aan de dekens bevestigd zitten, hebben zo hun eigen verhaal. Op een ervan stond: 'Als kind in de Tweede Wereldoorlog had ik het koud. Ik hoop dat er een aantal kinderen van deze dekens zullen genieten die ik met mijn kleinkinderen heb gemaakt.'

Op een ander briefje stond: 'Ik bid dat een andere grootmoeder deze deken kan gebruiken om haar kleinkinderen deze winter warm te houden. □

FOTOGRAAF: STUART JOHNSON

Zuster Smoot, algemeen presidente van de zustershulpvereniging, en haar kleindochter Synthia Smoot werken samen aan een deken.

Uit Church News *van 11 september en 16 oktober overgenomen.*

Extra ideeën voor de participatieperiode, februari 2000

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de participatieperiode 'Op het juiste pad' op blz. 4 en 5 in De Kindervriend *van deze uitgave. De jeugdwerkleidsters gebruiken ze naar behoefte.*

1. Geef ieder kind een blaadje en een potlood. Laat een plaat zien van de doop van Jezus Christus en vraag de kinderen zich voor te stellen dat ze bij de rivier de Jordaan waren op de dag dat Jezus zich liet dopen. Laat ze alles opschrijven wat ze van die gebeurtenis afweten. Vraag verschillende kinderen te vertellen wat ze geschreven hebben. Laat de kinderen de verslagen in Matteüs 3:13–17; Marcus 1:9–11 en Lucas 3:21–22 lezen en met elkaar vergelijken. Laat de kinderen de eerste zin van het eerste couplet van 'Toen Jezus zich liet dopen' (*Kinderliedjes*, blz. 147) zingen. Vraag hun wie erbij waren toen Jezus Christus zich liet dopen. Zing nu het hele eerste couplet. Vraag de kinderen hoe wij door dit liedje en deze teksten kunnen weten dat de Godheid uit drie personen bestaat. Lees met hen nog een keer de woorden in de Schriften waarmee ieder lid van de Godheid beschreven wordt. Zing het hele liedje. Bespreek het belang van gehoorzaamheid en leg uit dat wij gehoorzaam zijn als wij het voorbeeld van Jezus Christus volgen en ons laten dopen. Laat de kinderen die al gedoopt zijn, terwijl de pianist het liedje nog een paar keer speelt, op de andere kant van hun blaadje opschrijven wat zij zich van hun eigen doop herinneren. De kinderen die nog niet gedoopt zijn kunnen opschrijven of tekenen hoe zij zich hun doop voorstellen. Stel hun voor dat zij hun blaadjes in hun dagboek bewaren. Vertel de kinderen wat u van uw eigen doop vond en besluit met uw getuigenis van de doop. Zing het liedje nog een keer.

2. Voor jongere kinderen: laat een plaat van de doop van Jezus Christus zien. Vraag hun wat er op deze plaat gebeurt. Laat platen uit de mediatheek zien of *Evangelieplaten* of platen die bij de jeugdwerklesboeken horen, en vraag de kinderen bij het vertonen van iedere plaat om te vertellen of uit te beelden hoe zij zich voorbereiden op hun doop en op de gave van de Heilige Geest (bijvoorbeeld bidden, de Schriften bestuderen, naar de kerk gaan, tiende betalen, aardig zijn voor anderen, Jezus leren kennen, enz.). Zing samen 'Toen Jezus zich liet dopen' (*Kinderliedjes*, blz. 147), maar zing slechts twee zinnen tegelijk en stel de kinderen vragen die in die zinnen beantwoord worden. Laat de kinderen, terwijl de pianist het liedje nog een paar keer speelt, iets tekenen wat zij in de komende week gaan doen om zichzelf op hun doop voor te bereiden. Zing het liedje nog een keer.

3. Schrijf op afzonderlijke stroken papier de namen van lofzangen of jeugdwerkliedjes die bij het maandthema 'Waarom is het belangrijk dat ik me laat dopen?' passen. Laat een kind het lokaal verlaten en laat de andere kinderen dan een plek uitkiezen om een van de stroken te verstoppen. Als het kind terugkomt, beginnen de andere kinderen 'Ik ben een kind van God' (*Kinderliedjes*, blz. 2) te zingen om het kind naar de verborgen strook papier te leiden. Laat de groep steeds zachter zingen naarmate het kind dichterbij komt. Als het kind de naam van het liedje gevonden heeft, kiest u een ander kind dat het lokaal mag verlaten en herhaalt u die activiteit. Dit keer laat u de groep staan en het pas gevonden liedje zingen. Naarmate het kind dichter bij de verborgen strook papier komt, zingen de kinderen nog op hetzelfde volume maar zakken gaandeweg op hun stoel. Als de strook gevonden is zitten ze dus. Verzin voor ieder kind een andere manier om hem of haar naar de strook papier te leiden. Bespreek de betekenis van ieder liedje met betrekking tot het belang van de doop.

4. Zie voor meer ideeën: 'Doopboek', *De Kindervriend*, februari 2000, blz. 13; 'Waar onze profeten gedoopt zijn', *De Kinderster*, juni 1998, blz. 2–3; 'De doop – mijn eerste verbond', *De Kinderster*, mei 1997, blz. 4–5; 'Een nieuwe dag', *De Kinderster*, mei 1997, blz. 10–12. □

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

Henriëtte van der Heijden / Robin Feith
Deutschland-Mission Düsseldorf,
Mörsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf

Charles en Ineke Mac Lean / Rina van Rijswijk / Wil Verbree
Frankfurt-tempel
Talstrasse 10, Postfach 1440
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Sander Uyleman / Thammy Lodders / Jared van Hensen van Uningen
England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU, Engeland

Justin Bijkerk / Dagmar Buysse
England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

Jim Ruiter
England Birmingham Mission
185 Penns Lane,
Sutton Coldsfield West Midlands,
B76 8JU, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos
Mission Française de Paris,
23, rue du Onze Novembre,
78110 Le Vesinet, Frankrijk

■ GRIEKENLAND

Hermen van Beek / Michael Stekkinger /
Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland

■ NEDERLAND / BELGIË

Roeland Jansen
Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
1211 BG Hilversum

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen
Österreich-Mission Wien,
Fuerganggasse 4,
A – 1190 Wien, Oostenrijk

■ SCHOTLAND

Paddy Panhuyzen / Robert Panhuyzen / Alexander Noot
Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
Venezuela Caracas Mission,
Apartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte / Ruben van Impelen
Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Henoch Beijerling
Pennsylvania Harrisburg Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA

Pauline Dee
Utica New York Mission
P. O. Box 220
New Hartford,
NY 13413-0220, USA

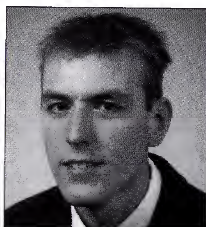
■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
South Africa Cape Town Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika

Nieuwe zendeling

Naam:
Robert Panhuyzen
Unit:
Zoetermeer (ring Den Haag)
Aanvang zending:
18 augustus 1999
Opleidingsinstituut:
Preston (Engeland)
Zendingsgebied:
Edinburgh (Schotland)

Naam:
Ruben van Impelen
Unit:
Den Bosch (ring Rotterdam)
Aanvang zending:
7 december 1999
Opleidingsinstituut:
Provo (Utah)
Zendingsgebied:
Salt Lake City (Utah)

Naam:
Wil Verbree-van Tuyl
Unit:
Hengelo (ring Apeldoorn)
Aanvang zending:
8 november 1999
Zendingsgebied:
Frankfurt-tempel

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

Nieuwsredactie De Ster, Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland.

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken! Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

20982 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

'WANDEL DAAROM MET MIJ'

Het is een zeldzaam voorrecht om op aarde te leven terwijl de tijd ongemerkt een nieuwe eeuw binnen glijdt. Als heiligen der laatste dagen begrijpen we het onbeschrijfelijke belang van de geboorte van onze Heer en Heiland, zo'n tweeduizend jaar geleden. President Howard W. Hunter heeft gezegd: 'God [heeft] zijn eniggeboren Zoon naar de aarde gezonden om op zijn minst twee dingen te doen die niemand anders had kunnen doen. De eerste taak die Christus uitvoerde (. . .) was de hele mensheid te redden van de zondeval door de verzoening van Adams zonde en voor onze eigen zonden teweeg te brengen, als wij Hem aanvaarden en volgen. Het tweede belangrijke dat Hij deed, was een volmaakt voorbeeld geven van rechtschapen leven, van vriendelijkheid, genade en barmhartigheid, opdat de rest van de mensheid zou mogen weten hoe zij moeten leven, hoe zij zichzelf kunnen verbeteren, en hoe zij meer als God kunnen worden'. ('Welk soort mensen behoort gij te zijn', *De Ster*, juli 1994.)

DE LEVENDE CHRISTUS

Bijna zeshonderd jaar voor de geboorte van de Heiland zag de profeet Nephi het belang van de zending van Jezus Christus in: 'En wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren van Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen mogen weten uit welke Bron zij vergeving hunner zonden mogen verwachten' (2 Nephi 25:26). Ook in onze tijd vereren wij de Heer als een levend, verheerlijkt wezen dat ons liefheeft en persoonlijk begaan is met ons welzijn. Dat Hij zo'n tweeduizend jaar geleden geleefd heeft en gestorven is, is algemeen bekend; dat Hij leeft en zijn kerk in onze tijd leidt, wordt bevestigd door persoonlijke openbaring en de geïnspireerde getuigenissen van zijn dienstknechten en de vruchten van hun arbeid.

ZIJN LIEFDEVOLLE ZORG

Ouderling Bruce C. Hafen van de Zeventig getuigde: 'Ieder van ons zal de bittere as van het leven smaken, van zonde en verwaarlozing tot verdriet en teleurstelling. Maar de verzoening van Christus kan ons uit de as doen verrijzen als op de vleugels van de zekere belofte van de onsterfelijkheid en de kroon van het eeuwige leven. Hij zal ons verheffen, niet alleen aan het eind van ons leven, maar op elke dag van ons leven'. (Een kroon voor as: de verzoening van Jezus Christus, *De Ster*, april 1997, blz. 38.)

De Heer is zich terdege bewust van onze behoeften en wil ons graag helpen. Een zuster vertelde hoe ze tot onze hemelse Vader bad en gezegend werd door de kracht van de verzoening: 'Ik had niemand tot wie ik me kon wenden, nergens om naar toe te gaan, ik kon alleen nog maar neerknielen. Ik bad zoals ik nog nooit eerder had gebeden. Ik vastte vaak, getrouw en met een doel. Ik las en bestudeerde voor de eerste keer in mijn leven de Schriften van het begin tot het eind. (. . .) En Hij was er voor me. Hij hoorde mijn nederige smeekbeden. Hij legde zijn liefdevolle arm om me heen. Hij vergaf me mijn zonden en liet me een betere weg zien. Ik was verbaasd over het geluk en het succes dat en de kansen die op mijn levenspad kwamen'. ('After Divorce: Clearing the Hurdles', *Ensign*, augustus 1985, blz. 50.)

We kunnen dichter tot de Heer komen door zijn liefdevolle raad, 'wandel daarom met Mij', op te volgen (Mozes 6:34). 'We moeten Christus beter leren kennen dan we Hem nu kennen,' heeft president Hunter gezegd 'we moeten meer aan Hem denken dan we nu aan Hem denken; we moeten Hem kloekmoediger dienen dan we Hem nu dienen. Dán zullen we water drinken dat springt ten eeuwigen leven, en het brood des levens eten' (*De Ster*, juli 1994, blz. 56). □

ILLUSTRATOR: RON PETERSON

VLEUGELS

Anne Yelvington Lynch
ILLUSTRATOR: CARY HENRIE; GEPOSEERD DOOR MODELLEN

Ik heb William ontmoet op de eerste dag van het derde jaar dat ik Engelse les gaf aan een plaatselijke school voor volwassenonderwijs. Hij was klein, onaantrekkelijk, had donkere ogen, dikke blonde krullen en was ongewassen. En al snel ontdekte ik dat hij nauwelijks kon lezen en schrijven. Het was het begin van de jaren zeventig, toen lang haar mode was onder jongeren en drugs een groot probleem begon te worden. Ik dacht: '*Hier is weer een slachtoffer van de drugscultuur*' en het hart zonk me in de schoenen.

Nadat ik mijn inleiding had gegeven, vroeg ik de klas zoals altijd tijdens de eerste schooldag, iets over zichzelf te schrijven. Ik keek van de ene naar de andere leerling en zag dat William hard aan het werk was. Hij hield zijn potlood op een vreemde manier vast en likte iedere paar minuten aan de punt. Hij zat dicht met zijn gezicht op het papier en fronste zijn wenkbrauwen.

De andere leerlingen waren al vrij snel klaar met de opdracht en werden onrustig. Ik liet ze naar huis gaan. Het kostte William veertig minuten om een paar regels te schrijven. Toen hij zijn blaadje uiteindelijk aan me gaf, kon ik het niet lezen. Hij stond me aan te staren terwijl ik naar zijn blaadje keek.

'U wilt ik het lezen voor u?', vroeg hij.

'Ja.'

'Ik heet William en ik leef van een uitkering. Ik woon in mijn auto die in een lege garage staat. Ik ben negentien en sinds mijn elfde ben ik alcoholist. Ik heb besloten om in plaats van alcoholist, leerling te worden.'

'Ziet u wel, als iemand het me leert, dan kan ik het wel. Als ik dat andere boek had, zou ik kunnen oefenen. Ik ben niet dom.'

Ik had nog nooit eerder een leerling gehad die nauwelijks kon lezen en schrijven. Ik had geen idee hoe ik het aan moest pakken.

'Je hebt ieder woord verkeerd gespeld', zei ik.

William keek wanhopig. 'Ik kan het wel leren', antwoordde hij.

'Goed. Ik zal de woorden correct opschrijven en als je morgen komt, wil ik dat jij ze ook kunt schrijven.'

'Een spellingstest', zei hij, alsof het één of ander magisch woord was.

Ik keek de andere kant op. 'Kijk, William . . . ' Ik wilde hem vertellen dat deze klas te moeilijk voor hem zou zijn omdat hij zo'n achterstand had en dat hij onmiddellijk achterop zou raken en geen kans had om dat nog in te halen. Ik wilde hem vertellen dat het hem onmogelijk zou lukken. Maar in plaats daarvan zei ik: 'Je bent wat achter met je basisvaardigheden. Hoe hard ben je bereid te werken?'

Hij staarde me aan.

'We zullen moeilijke schrijvers bestuderen, zoals Shakespeare en Twain.

'Wie?'

'William Shakespeare. Mark Twain.'

'O', zei hij. En na een pauze voegde hij eraan toe: 'Ik kan het wel leren.'

'Het zal niet eenvoudig zijn,' vertelde ik hem, 'maar als je hard werkt . . . '

Ik verwachtte niet hem ooit nog terug te zien, maar de volgende dag was William de eerste in de klas. Hij ging vooraan zitten en volgde mij geconcentreerd met zijn gefronste ogen terwijl ik les gaf, zijn mond stond iets open. Na afloop van de les stond hij lange tijd bij mijn bureau naar me te staren.

'Wat is er?', vroeg ik geïrriteerd.

'Ik ben klaar om te spellen', zei hij.

En dat was hij. Hij had alle woorden uit zijn hoofd geleerd en als ik ze opnoemde, schreef hij ze vlug op.

Hij keek toe hoe ik zijn test corrigeerde, ieder goed antwoord afvinkte en boven aan het blaadje een 10 schreef en IK BEN ZO TROTS OP JE. Voor de eerste keer zag ik William glimlachen. Hij nam het blaadje, vouwde het voorzichtig en deed het in zijn borstzak.

'Nu,' zei hij 'wil ik graag wat aan mijn lezen werken'. 'U heeft iets dat ik kan lenen?'

'Ik denk niet dat ik iets heb wat geschikt is', antwoordde ik. Ik deed de bureaula open en begon door de papieren en boeken te kijken.

'En dat dan?', zei hij wijzend op een exemplaar van *Huckleberry Finn*.

Mijn hand aarzelde, maar toen schudde ik mijn hoofd. 'Dat is nog te moeilijk voor je.'

'Ik heb mijn hele leven moeilijke dingen gedaan', was de reactie.

Ik pakte *Ellie de olifant leert vliegen*, een van mijn dochters boeken, uit mijn bureaula.

'Dat is voor kleine kinderen', zei hij.

'Het is voor mensen die pas kunnen lezen', antwoordde ik en gaf het hem.

'Ik wil dat andere boek.'

Geen acht slaand op zijn commentaar opende ik het kinderboek en wees ieder woord aan terwijl ik het voorlas. Hij stond naast me en luisterde.

'Nu wil ik het doen'. Hij las aarzelend en met veel moeite. 'Ziet u wel, als iemand het me leert, dan kan ik het wel. Als ik dat andere boek had, zou ik kunnen oefenen. Ik ben niet dom.'

Ik gaf hem *Huckleberry Finn*.

Iedere dag stuurde ik William naar zijn garage met een lijst woorden in de ene hand en een van mijn dochters boeken stevig onder zijn arm. Iedere ochtend kwam hij terug en beheerste hij de stof. Een paar weken later gaf hij *Huckleberry Finn* terug. 'Ik heb het gelezen', zei hij en door zijn trotste blik kreeg ik tranen in mijn ogen.

Die week gaf ik hem een tas met een stuk zeep, een washandje, een handdoek en deodorant. 'Dat is ook een belangrijk onderdeel van je ontwikkeling', vertelde ik hem.

Hij keek in de tas en staarde me verbaasd aan. Maar de volgende dag had William zich gewassen. En hij las en schreef met groter zelfvertrouwen. Hij had zoveel vooruitgang gemaakt dat hij erop stond om ook gedichten voor de klas voor te dragen. En iedere dag na de les bleef hij om een uur met me te praten. Eigenlijk stelde hij de ene na de andere vraag en ik probeerde ze te beantwoorden.

Zijn leergierigheid werkte aanstekelijk en al gauw bleven drie andere leerlingen ook wat langer na. Suzy, die later een gediplomeerd verpleegkundige werd; Jody, die haar doctoraal biologie zou halen en George die dokter wilde worden maar dat voorjaar verongelukte met de motor.

De klas was behoorlijk geschokt door de dood van George en we spraken die dag over de vergankelijkheid van het leven en probeerden eeuwige vragen te beantwoorden — waar komen we vandaan, waarom zijn we hier en wat gebeurt er met ons als we doodgaan? Ik leerde de klas dat kennis macht is, dat de heerlijkheid Gods intelligentie is en dat het enige wat we vanuit deze wereld meenemen naar de volgende onze relaties met anderen is en de kennis die we in dit leven vergaren.

'Er zijn twee manieren waarop de meeste mensen leren', vertelde ik hun. 'De ene is door ervaring — en het leven is tekort om op die manier alle kennis te vergaren. De andere is door te lezen.' Ik spoorde hen aan hun vleugels uit te slaan en te leren nu ze nog jong en vol energie en enthousiasme waren.

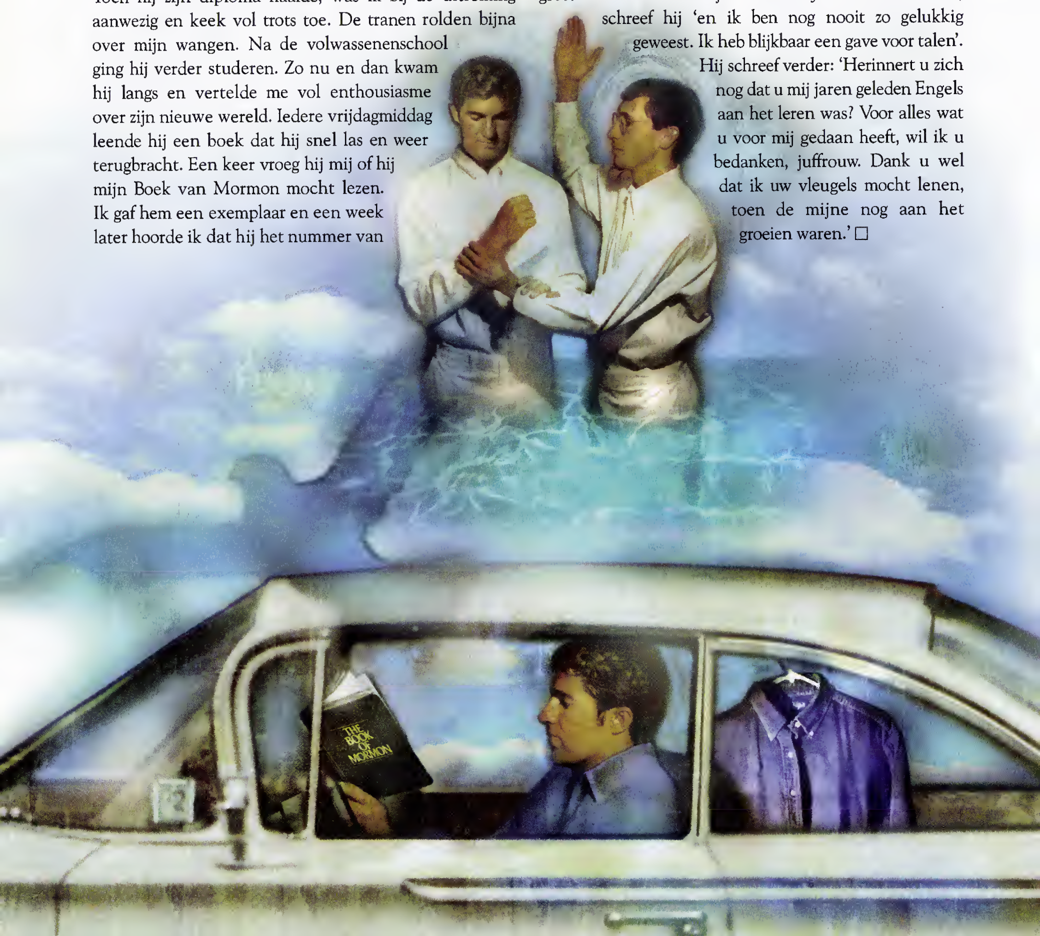
Op een dag kwam William de klas binnen met een lijst van citaten die hij in de bibliotheek had opgezocht en hij las ze ons voor. De mooiste uitspraak vond hij: 'Kennis is de vleugels waarmee we vliegen.'

Een keer vroeg hij mij of hij mijn Boek van Mormon mocht lezen. Ik gaf hem een exemplaar en een week later hoorde ik dat hij het nummer van de zendelingen had gebeld, dat ik samen met mijn getuigenis voorin het boek had geschreven.

'Kijk maar eens hoe ik ga vliegen, juffrouw'. Hij sloeg zijn armen uit en fladderde, waardoor iedereen moest lachen.

Ik heb William (dit genie — het enige echte genie dat ik ooit heb lesgegeven) twee jaar in mijn klas gehad. Toen hij zijn diploma haalde, was ik bij de uitreiking aanwezig en keek vol trots toe. De tranen rolden bijna over mijn wangen. Na de volwassenenschool ging hij verder studeren. Zo nu en dan kwam hij langs en vertelde me vol enthousiasme over zijn nieuwe wereld. Iedere vrijdagmiddag leende hij een boek dat hij snel las en weer terugbracht. Een keer vroeg hij mij of hij mijn Boek van Mormon mocht lezen. Ik gaf hem een exemplaar en een week later hoorde ik dat hij het nummer van de zendelingen had gebeld, dat ik samen met mijn getuigenis voorin het boek had geschreven. Na zijn doop gaf ik hem de Parel van grote waarde.

Afgelopen voorjaar kreeg ik een kaart van William. Hij was docent Spaanse en Amerikaanse literatuur aan een grote universiteit. 'We zijn *Huckleberry Finn* aan het lezen', schreef hij 'en ik ben nog nooit zo gelukkig geweest. Ik heb blijkbaar een gave voor talen'. Hij schreef verder: 'Herinnert u zich nog dat u mij jaren geleden Engels aan het leren was? Voor alles wat u voor mij gedaan heeft, wil ik u bedanken, juffrouw. Dank u wel dat ik uw vleugels mocht lenen, toen de mijne nog aan het groeien waren.' □

Joseph F. Smith
De Vredevorst Volgen

Jill Mulvay Derr en Heidi S. Swinton

Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk, is op 13 november 1838, tijdens de vervolgingen in Missouri geboren. Hij stierf op 19 november 1918, acht dagen nadat het vredesakkoord was getekend dat een einde bracht aan de Eerste Wereldoorlog. Doordat hij zelf verdriet en lijden, geweld en vervolging had gekend, had hij het verlangen ontwikkeld 'een verkondiger van rechtschapenheid' te zijn. Dienovereenkomstig verkondigde hij de leer van Jezus Christus met opmerkelijke duidelijkheid en wilde 'rechtschapenheid niet alleen door het woord verkondigen maar ook door zijn voorbeeld.'[1] Zijn sterke getuigenis van de Verlosser was de essentie van zijn prediking en het middelpunt van zijn dagelijks leven. Zijn zoon Joseph Fielding Smith, de tiende president van de kerk, heeft tedere herinneringen aan zijn vader: 'Zijn geest was vriendelijk en zachtaardig. Er kon onder de leden van de kerk geen meevoelender ziel gevonden worden die leed met hen die pijn leden, die bereid was om de lasten van een ander op zijn schouders te nemen en de onderdrukten op de been te helpen. Hij was een vredestichter, iemand die de vrede liefhad.'[2]

President Joseph F. Smith was een trouw zoon, een rechtschapen echtgenoot en vader. Van zijn 27ste tot aan zijn dood op 80-jarige leeftijd heeft hij ernaar gestreefd 'in het licht te wandelen, gelijk Hij in het licht is'.

Joseph F. Smith kende de rust die de 'vreedzame volgelingen van Christus' ten deel valt (Moroni 7:3) en hij spoorde de heiligen der laatste dagen aan om voorwaarts te gaan in waarheid en heiligheid. Hij leidde de weg door zijn eigen vreedzame wandel. 'Ik ben slechts een kind, ik leer slechts', zei hij in 1916. Ik hoop oprecht dat er, naarmate ik stukje bij beetje leer, regel op regel, en voorschrift op voorschrift, hier een beetje en daar een beetje, dag in dag uit, en maand in maand uit, en jaar in jaar uit, een tijd zal komen waarop ik daadwerkelijk de waarheid geleerd zal hebben en die zal kennen zoals God die kent, en gered en verhoogd zal worden in zijn tegenwoordigheid.'[3]

De Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging hebben in het jaar 2000 en het jaar 2001 de kans om president Smith op zijn tocht te volgen. Dan zal het leerplan in fase-3-gebieden voor hen bestaan uit een verzamelingen van president Smiths leerstellingen. De verzameling die samengesteld is uit zijn toespraken en geschriften vormen het tweede deel van de serie *Leringen van kerkpresidenten*.

LINKS: FOTO MET DANK AAN DE AFDELING KERKELIJKE ARCHIEVEN; *RECHTS:* FOTOGRAAF, LANA LEISHMAN, MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST

Hyrum Smith

ERFGOED VAN GEHOORZAAMHEID EN OPOFFERING

Joseph F. Smiths verlangen om de vredevorst te volgen ontstond in zijn jeugd. Zijn ouders hadden hem geleerd het voorbeeld van de Heiland te volgen en gehoorzaam te zijn, opofferingen te brengen en anderen te dienen, zelfs in tijden van onrust en moeilijkheden.

Laat in het voorjaar van 1838 verwachtten Hyrum en Mary Fielding hun eerste kind. Het was een tijd waarin de conflicten tussen de oude pioniers in Missouri en de grote groepen heiligen der laatste dagen die zich pas gevestigd hadden, toenamen. Toen geweld uitbrak, beval de gouverneur de heiligen de staat te verlaten. Als ze dat niet deden, zouden ze 'uitgeroeid' worden. Honderden kerkleden verloren hun bezittingen en een aantal hun leven. Verscheidene kerkleiders — Hyrum, zijn broer de profeet Joseph Smith, en anderen — werden onterecht gevangen gehouden. Jaren later begon president Smith een korte levensbeschrijving met de woorden: 'Ik ben geboren in Far West in Caldwell County (Missouri), dertien dagen nadat mijn vader door een bende was gevangengenomen'.[4]

Gedurende vier lange maanden hadden Hyrum en Joseph veel te lijden in de gevangenis in Liberty. Mary Fielding Smith, die net bevallen was van haar 'lieve kleine Joseph F.' kon met grote moeite zorgen voor haar pasgeboren zoontje en de vijf kinderen uit Hyrums eerste huwelijk met Jerusha Barden Smith, die in 1837 was gestorven.

Terwijl Mary in bed moest blijven, viel een bende het huis van de familie Smith binnen en beroofde het gezin. Joseph F. stikte bijna door het beddengoed dat de bende op hem had gegooid. Mary en de kinderen voegden zich samen met Mary's zuster Mercy Fielding Thompson bij

Onder, links: **Hyrum Smiths huis in Kirtland (Ohio) tijdens Joseph F. Smiths bezoek in 1905.** ***Onder, rechts:*** **Joseph F. Smiths vader, Hyrum, en zijn oom de profeet Joseph Smith, stierven in 1844 in Carthage (Illinois) de martelaarsdood.**

C.R. SAVAGE, FOTO VAN EEN GRAVURE VAN HYRUM SMITH; LANA LEISHMAN, FOTO VAN SJAAL MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST; FOTO VAN HYRUMS SMITHS HUIS MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN; GARY E. SMITH, *MARTELAARSDOOD VAN JOSEPH EN HYRUM*; SUTCLIFFE MAUDSLEY, *MARY FIELDING SMITH* MET DANK AAN DE FAMILIE DON C. CORBETT; GLENN S. HOPKINSON, *MARY FIELDING EN JOSEPH F. STEKEN DE VLAKTES OVER*

Mary Fielding Smith

de heiligen die noodgedwongen Missouri uittrokken. Hyrum kon zich uiteindelijk op 22 april 1839 bij zijn gezin voegen in Quincy (Illinois) en in juni trok het gezin de Mississippi over om zich met anderen heiligen in Nauvoo (Illinois) te vestigen.

Jaren later op 13 november 1874, zijn zesendertigste verjaardag, schreef Joseph F. Smith: 'De dag was koud, grauw en somber, een passend jubileum van de duistere en zware dag van mijn geboorte. Toen mijn vader [Hyrum] en zijn broer [Joseph] wegens het evangelie gevangenzaten in een kerker en de heiligen uit hun woningen in Missouri verdreven werden door een genadeloze bende. De zonneschijn in mijn ziel heeft nooit grondig de duistere schaduwen verjaagd die erover geworpen werden door de terneerdrukkende mistroostigheid van die roerige periode. Maar God heeft mij altijd duidelijk zijn genadige hand en zijn vriendelijkste voorzienigheid aangeboden, al sinds mijn jeugd, en mijn dagen worden steeds beter door ootmoedigheid en het verkrijgen van wijsheid en geluk in het koninkrijk Gods. De doelen van mijn leven worden duidelijk met het verstrijken van de tijd en het groeien van mijn ervaring. Die doelen zijn de verkondiging van het evangelie, de vestiging van Gods koninkrijk op aarde, de verlossing van zielen.'[5]

Gedurende vijf betrekkelijk vredige jaren in Nauvoo zag Joseph F. hoe zijn vader werkzaam was als patriarch en assistent-president van de profeet Joseph. Zo kwam Joseph F. meer te weten over de goddelijke zending van Jezus Christus en de profetische roeping van zijn oom Joseph Smith en hij leerde dat 'Joseph Smith een profeet van God was; dat hij geïnspireerd was als geen andere man in zijn generatie, of zelfs in eeuwen daarvoor; dat hij door God gekozen was om het fundament te leggen voor Gods koninkrijk.'[6]

Joseph en Hyrum werden op 27 juni 1844 door een bende gedood. Joseph F. was nog geen zes jaar oud, maar het beeld van zijn ooms 'levenloze lichaam met dat van mijn vader (. . .), nadat zij in de gevangenis van Carthage waren vermoord' is hem lang bijgebleven.[7] Hoewel hij nooit 'de afschuwelijke taferelen (. . .) die duisternis en afschuw brachten over de eerlijke wereld en die tienduizend harten met verdriet en ellende vulden!'[8] is vergeten, zag hij later wel in hoe belangrijk het martelaarschap voor hemzelf, zijn familie en voor de kerk was. Later getuigde hij regelmatig dat de profeet Joseph Smith zijn taak had volbracht en zijn getuigenis met zijn bloed had verzegeld.

President Smith koesterde ook liefdevolle herinneringen aan zijn moeders standvastigheid en bereidheid offers te brengen. In de acht jaar tussen Hyrums martelaarsdood in 1844 en haar eigen dood in 1852, leidde ze haar gezin over de vlaktes de vallei van het Great Salt Lake in, vestigde een huis en boerderij en sterkte het geloof van haar kinderen. President Smith zou altijd respect hebben voor zijn moeders toewijding. 'Ze zwoegde en werkte en offerde zichzelf dag en nacht op voor de materiële gemakken en zegeningen die zij haar kinderen slechts zo karig kon geven.'[9] In zware en moeilijke tijden vond hij altijd troost in zijn moeders woorden: 'De Heer zal een weg voor ons bereiden.'[10]

Onder, links: de negenjarige Joseph F. steekt in 1848 de vlaktes over. _Onder, rechts_: Het gezin betrekt in 1850 een hut in Salt Lake City.

ZENDELING VOOR DE WERELD

Als jonge zendeling deed Joseph F. alles wat in zijn vermogen lag om het werk van de Heer 'naar de meest afgelegen plaatsen op aarde' te brengen.[11] Voordat hij zestien werd, aanvaardde hij een roeping als zendeling naar de Sandwich Islands (nu Hawaii). Kula was de eerste plaats waar hij, in oktober 1854, werkzaam was en waar hij zich in de taal en cultuur van Hawaii verdiepte. Deze onervaren jongeman kwam als snel tot de ontdekking dat dat volk 'andere gewoonten had dan waar ik ooit eerder mee te maken had gehad. Hun voedsel, kleding, huizen en alles waren nieuw en vreemd. (. . .) Deze afzondering van de wereld duurde drie maanden, maar wat er in die korte periode in mijn leven is gebeurd, kan nooit naverteld worden. Ik had genoeg tijd om de Heer te leren kennen en met geheel mijn ziel dichter tot Hem te komen'.[12]

Tegelijkertijd kwam hij dichter tot de Hawaiiaanse bevolking. Hij streefde oprecht naar de gave der talen en leerde hun taal in honderd dagen. Hij onderwees hen in het evangelie, hielp grieven oplossen, genas de zieken, wierp boze geesten uit en probeerde de afgedwaalden terug te winnen.

Op de eilanden Maui, Hawaii en Molokai was hij presiderend ouderling en leerde liefde te ontvangen en te geven. Hij schreef in maart 1856 in zijn dagboek dat een broeder op Maui 'mij zijn schoenen gaf en zelf op blote voeten verderging.

Joseph F. Smith op ongeveer negentienjarige leeftijd kort na zijn terugkomst van het zendingsgebied Hawaii.

FOTO MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN

Dit hangertje, een symbool van Hawaiiaans koninklijk geboorterecht, kreeg president Smith als erkenning van zijn leiderschap. Het hangertje is gemaakt van walvistanden en mensenhaar.

FOTOGRAAF: LANA LEISHMAN, MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST

FOTOGRAAF: JED CLARK

Een aantal van Joseph F. Smiths bezittingen, waaronder zijn Hawaiiaanse Boek van Mormon, Leer en Verbonden en Parel van grote waarde en een bloemenslinger die hij in 1915 tijdens zijn bezoek aan Hawaii kreeg.

(. . .) Dat was een voorbeeld van zijn liefde voor mij dat niet vergeten mag worden'.[13]

Op Malokai werd hij drie maanden moederlijk verzorgd door zuster Ma Mahuhii, toen hij ernstig ziek was. Zij zou hem nooit vergeten en hij haar niet. 'Iosepa, Iosepa' riep ze uit toen hij Hawaii vijftig jaar later bezocht. 'Mama, mama, mijn lieve oude mama!', had hij geantwoord.[14] Diegenen die aan het begin van zijn zending zo anders leken, werden op zijn zending zijn familie.

Joseph F. Smith in Liverpool in 1861 tijdens zijn zending in Groot-Brittannië.

President Joseph F. Smith werd op zijn eerste zending een vurig verdediger van het geloof. Tijdens zijn tweede zending leerde hij hoe belangrijk het is om twist te vermijden en een vredestichter te zijn. In 1896 vertelde hij aan zijn zoon Hyrum een incident dat plaatsvond tijdens zijn zending naar Engeland in het begin van de jaren zestig van de negentiende eeuw. 'Ik sprak en zei dat "de apostelen in onze tijd dezelfde autoriteit bezitten als de apostelen in Christus' tijd" en dat het woord van de hedendaagse apostelen net zo belangrijk was als dat van de apostelen uit Christus' tijd'. Iemand in het publiek riep uit: 'Godslastering!'. Dat was teveel voor mijn jeugdige temperament.'

De energieke jonge zendeling argumenteerde heftig met zijn tegenstander en 'hitste de afgezanten van Satan op tot ze witheet waren'. President Smith vertelde dat hij 'een wijze les' had geleerd uit deze uitbarsting. 'Sindsdien hield ik me meer in — en werd meer diplomatiek als ik in gemengd gezelschap was en probeerde me te beheersen als ik me aangevallen voelde. In feite leerde ik om de ander niet aan te vallen als hij mij aanviel, om weerwoord te geven als een heer als ik beledigd werd. Hij vatte samen: 'Ik probeerde mijn toehoorders altijd het gevoel te geven dat mijn collega's en ik vredestichters waren, en vrede en welwillendheid nastreefden, dat het onze zending was om op te bouwen en niet te vernietigen of neer te halen'.[15]

LIEFHEBBEND ECHTGENOOT EN VADER

President Smith begreep dat de man of vrouw die vrede wilde stichten niet alleen de beginselen van rechtschapenheid moest prediken, maar er ook naar moest leven. Voor hem werd 'de fundering van Gods koninkrijk, van rechtschapenheid, vooruitgang en ontwikkeling; van het eeuwige leven en de verhoging in het koninkrijk van God, (. . .) thuis gelegd.'[16] Zijn zoon Joseph Fielding Smith zag met bewondering en dankbaarheid dat zijn vader van zijn gezin hield 'met een heilige liefde die men zelden ziet, en alles te boven gaat. Net als Job bad hij dag en nacht voor hen en vroeg de Heer hen rein te houden en onbesmet op het pad der rechtschapenheid'.[17]

Bij de vele gelegenheden 'waarbij de dood zijn huis binnenkwam (. . .) en zijn kleintjes van hem werden weggenomen, treurde hij met een gebroken hart, niet als degenen die treuren omdat ze geen hoop hebben, maar omdat hij zijn "waardevolle juwelen" had verloren'.[18] Op 6 juli 1879 schreef president Smith over het verdriet om de dood van zijn dochter Rhonda: 'Ik legde haar op een kussen en liep met haar heen en weer. Ze kwam weer tot leven, maar leefde nog maar een uur zwakjes voort en stierf om tien over half twee 's nachts in mijn armen. Nu weet alleen God hoe groot onze rouw is. Dit is het vijfde sterfgeval in mijn gezinnen. Al mijn zo geliefde kleintjes! O God, help ons om deze beproeving te verdragen!'[19]

Hij geloofde dat 'het eeuwige leven thuis [zou] moeten beginnen.'[20] Hij sprak met vuur over het redden van zijn eigen kinderen en raadde ouders aan hun kinderen in het evangelie te onderrichten. 'Ik kan mij niet veroorloven de mijnen kwijt te raken, hen die God mij heeft gegeven en voor wie ik verantwoordelijk ben tegenover de Heer, en die afhankelijk zijn van mijn

***Boven*: Joseph F. Smith en een paar familieleden in ongeveer 1895. *Links*: Joseph F. en Julina Lambson Smith op hun vijftigste huwelijksdag in 1916.**

In 1915 kondigde het Eerste Presidium (foto uit 1917) de wekelijkse gezinsavond aan. *Van links naar rechts:* president Charles W. Penrose, tweede raadgever; president Joseph F. Smith en zijn vrouw Julina; en president Anthon H. Lund, eerste raadgever.

leiding, instructie en goede invloed.'[21]

Hij sprak invloedrijke woorden over het belang van het thuis en het gezin voor het vinden van persoonlijke vrede: 'Er wordt bij de meeste mensen thuis te weinig aan godsdienst gedaan, en er is te weinig liefde en vrees voor God. Er is teveel wereldsgezindheid, egoïsme, onverschilligheid, en gebrek aan respect in het gezin, anders zou daar buiten het gezin niet zoveel sprake van zijn. Thuis moeten de veranderingen plaatsvinden.' Hij was overtuigd van hetgeen harmonie zou brengen: 'Laat liefde, vrede, de Geest van de Heer, vriendelijkheid, naastenliefde en dienstbetoon overvloedig in uw gezin aanwezig zijn. Verwijder onvriendelijke woorden, afgunst, haat, kwaadsprekerij, grove en dubbelzinnige taal, en godslastering uit uw gezin, en laat de Geest van God beslag op uw hart leggen. Zorg ervoor dat uw kinderen deze eigenschappen ontwikkelen, vooral door uw voorbeeld.'[22]

Tot degenen met opstandige kinderen zei hij: 'Spreek vriendelijk tot ze (. . .). Probeer ze duidelijk te maken hoe u zich voelt, probeer hun interesse te wekken voor hetgeen u interesseert, probeer ze van het evangelie te laten houden zoals u ervan houdt, elkaar lief te hebben zoals u hen liefhebt; hun ouders lief te hebben zoals hun ouders hen liefhebben.'[23]

Om het gezin nog sterker te maken tegen de verleidingen van de wereld, introduceerde hij in 1915 de wekelijkse gezinsavond. President Smith en zijn raadgevers beloofden dat het houden van gezinsavond vrede en grote zegeningen met zich mee zou brengen: 'De liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders zullen toenemen. Het geloof zal zich in het hart van de jeugd van Israël ontwikkelen, en zij zullen de macht ontvangen om de kwade invloeden en verleidingen op hun pad te weerstaan.[24]

Een aantal van Joseph Smiths vele geschriften, waaronder zijn visioenen over de verlossing van de doden — nu Leer en Verbonden 138.

GEZINSFOTO MET DANK AAN AMELIA MCCONKIE; FOTO VAN HET EERSTE PRESIDIUM MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN; FOTO VAN BRIEVEN: JED CLARK

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in 1869. Joseph F. Smith, raadgever in het Eerste Presidium, zit uiterst rechts.

BIJZONDERE GETUIGE VAN JEZUS CHRISTUS

Als apostel en president van de kerk, nam Joseph F. Smiths christelijke liefde steeds meer toe en streefde hij ernaar de heiligen voor te bereiden op de zegen van een vredig leven. In 1866 werd hij op zevenentwintigjarige leeftijd geordend tot apostel en lid van het Eerste Presidium. Hij zou meer dan een halve eeuw werkzaam zijn in het Quorum der Twaalf Apostelen en als lid van het Eerste Presidium. President Smith werd op 17 oktober 1901, een week na de dood van president Lorenzo Snow, aangesteld als de zesde president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

In zijn eerste toespraak als president van de kerk sprak hij bedroefd over de bespottingen en de vervolgingen die de heiligen der laatste dagen ten deel waren gevallen. ‘De Heer heeft het voornemen in deze toestand verandering te brengen’ verkondigde hij profetisch, ‘en ons aan de wereld in ons ware licht te tonen — als oprechte aanbidders van God’ wiens ‘zending [het] in deze wereld is goed te doen, ongerechtigheid te verzaken, in het hart der mensen rechtschapenheid, reinheid en heiligheid op

***Onder*: President Joseph F. Smith wijdt de plaats voor de Alberta-tempel (Cardston, Canada) in 1913. *Rechts*: de schep aangeboden aan president Smith en gebruikt door ouderling David O. McKay, toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, bij het leggen van de hoeksteen voor de Alberta-tempel.**

FOTO VAN HET EERSTE PRESIDIUM EN HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN; LECONTE STEWART, SCHILDERIJ VAN DE ALBERTA-TEMPE; JED CLARK, FOTO VAN SCHEP

te wekken, en onze kinderen bovenal een liefde voor God en zijn woord voor te houden'.[25]

Hij beloofde de heiligen dat als zij dichter tot de Heer zouden komen, de Geest zich nog meer over hen zou uitstorten. En hij verzocht hen dringend 'in uw hart en in de grond van uw ziel (. . .) elkaar te vergeven, en (. . .) van nu af aan nooit meer iemand een kwaad hart toe [te] dragen'.[26] Hij leefde volgens zijn eigen raadgevingen en stond niet toe dat herhaaldelijke aanvallen op zijn karakter hem verbitterd en haatdragend maakten. 'De geest van de wereld is kwaadaardig',[27] zei hij en hij raadde de heiligen aan om de vruchten van de Heilige Geest te koesteren 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing' (Galaten 5:22–23).

Vijandige journalisten maakten hem het onderwerp van lasterartikelen en spotprentjes. Zijn dochter Edith Eleanor vertelde: 'Enkele mensen op school bezaten valse berichten en leugens over mijn vader. Ik ging op een dag woedend naar huis. Toen vader die avond thuiskwam, zei ik tegen hem: "Papa, waarom doet u er niet wat aan? U doet niets terwijl die gemene mensen misbruik van u maken, al die leugens over u afdrukken, en u doet er niets aan!"' Haar vader keek haar aan, glimlachte en zei: '"Meisje, maak je niet druk. Ze schaden mij helemaal niet; ze schaden alleen zichzelf. Weet je dan niet, meisje, dat iemand die een leugen vertelt zichzelf meer schaadt dan wie dan ook?"'[28]

FOTO MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN

Een groep mannen uit Utah, waaronder president Smith (midden), pleiten er in 1888 in Washington D.C. voor, dat Utah een zelfstandige staat wordt.

President Smith leerde zijn kinderen en de kerk wat hij door ervaring als jongen had ondervonden: 'Laat de duivel al het mogelijke doen; en de Heer zal het uiteindelijk ongedaan maken om zijn eigen oogmerk te verwezenlijken'.[29]

Terwijl hij het evangelie van vrede onderrichtte, bemerkte hij: 'Als uw hart op de juiste manier op God en op het onderhouden van zijn geboden is gericht, wat zullen dan de vruchten zijn die daaruit voortkomen? Wat is het resultaat? (. . .) Dan zal de mens vervuld zijn met

In december 1905 trokken kerkleiders naar Sharon (Vermont) om het Joseph Smith monument te wijden. De groep stopte bij de heuvel Cumorah (onder) en het heilige bos (midden).

In 1906 bezochten president Smith (middelste rij, tweede van rechts); ouderling Heber J. Grant (middelste rij, uiterst rechts), toen lid van het Quorum der Twaalf Apostelen; en Charles W. Nibley (middelste rij, derde van rechts het zendingsgebied Groot-Brittannië.

vergevensgezindheid, naastenliefde, barmhartigheid en ongeveinsde liefde. (. . .) We kijken uit naar de tijd dat we die geweldige, verheven norm die door het voorbeeld, het leven en de zending van de Heer Jezus Christus is vastgesteld, mogen bereiken.'[30]

Zijn goede vriend Charles W. Nibley (1849–1931), die later raadgever in het Eerste Presidium was, heeft over president Smith gezegd: 'Hij was een van de tolerantste mensen die ik gekend heb; (. . .) hoewel hij de zonde kapittelde zoals geen ander ooit zou doen, had hij voor de arme zondaar mededogen.'[31] Loleka Koleka, een geliefde Hawaiiaanse vriendin, prees hem als 'de dienstknecht van de allerhoogste God, de man met een open hart vol liefde.'[32]

Duizenden rouwden om de dood van president Joseph F. Smith op 19 november 1918, waaronder velen die hem eens 'bitter en vijandig' gezind waren.[33]

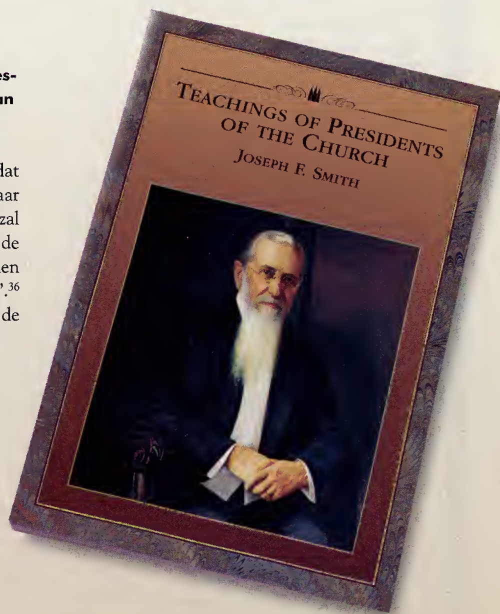
'Het grote doel van onze komst naar deze aarde is dat wij kunnen worden zoals Christus',[34] verkondigde president Smith. 'Laten wij daarom naar de waarheid streven

President Joseph F. Smith en een aantal gezinsleden en een grote groep Hawaiiaanse heiligen in Honolulu in 1909.

FOTO'S MET DANK AAN DE KERKELIJKE ARCHIEVEN

In de jaren 2000 en 2001, zal de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging de leringen van president Joseph F. Smith bestuderen.

en in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is zodat wij in zijn gezelschap en in het gezelschap van elkaar mogen verkeren, opdat zijn bloed ons van alle zonden zal reinigen.[35] Hij heeft zijn hele leven getuigd van de Heiland en de heiligen aangemoedigd zich te vormen 'naar het beeld en de gelijkenis van Jezus Christus'.[36] Daarmee liet hij ons zijn profetische getuigenis van de Vredevorst. □

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (Lesboek voor de Melchizedekse priesterschap en de zustershulpvereniging, 2000–2001), blz. XXIII.
2. Ibidem, blz. 400.
3. Ibidem, blz. XXIII.
4. Joseph F. Smith, Journal, 13 november 1838; archieven afdeling kerkgeschiedenis, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
5. *Leringen van kerkpresidenten,* blz. 147.
6. Ibidem, blz. 11.
7. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e editie (1939), blz. 538.
8. *Leringen van kerkpresidenten,* blz. XIV.
9. Ibidem, blz. 35.
10. Ibidem, blz. XIV.
11. *Life of Joseph F. Smith,* samengesteld door Joseph Fielding Smith (1938), blz. 181.
12. *From Prophet to Son: Advice of Joseph F. Smith to His Missionary Sons,* uitgegeven door Hyrum M. Smith III en Scott G. Kenney (1981), blz. VII.
13. Joseph F. Smith Journal, 1 maart 1856.
14. *Leringen van kerkpresidenten,* blz. 192.
15. Joseph F. Smith to Hyrum M. Smith, 18 mei 1896, in *Truth and Courage: The Joseph F. Smith Letters,* uitgegeven door Joseph Fielding McConkie (geen datum).
16. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 346.
17. *Life of Joseph F. Smith*, blz. 449.
18. *Life of Joseph F. Smith*, blz. 455.
19. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 128.
20. Ibidem, blz. 244.
21. Ibidem, blz. 244.
22. Ibidem, blz. 346–347.
23. *Gospel Doctrine*, blz. 316.
24. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 348
25. *Gospel Doctrine*, blz. 141.
26. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 258.
27. In Conference Report, april 1905, blz. 86.
28. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 257.
29. In Conference Report, april 1912, blz. 10.
30. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 427–428.
31. 'Reminiscences of President Joseph F. Smith', *Improvement Era*, januari 1919, blz. 193.
32. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. XXIII.
33. *Life of Joseph F. Smith*, blz. 479.
34. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 152.
35. Ibidem, blz. 356.
36. Ibidem, blz. 148.

MIJLPALEN IN HET LEVEN VAN JOSEPH F. SMITH

13 november 1838:
Geboren in Far West (Missouri), zoon van Hyrum en Mary Fielding Smith.

Winter 1838–1839:
Het gezin is gedwongen Missouri te verlaten.

27 juni 1844: Vijf jaar.
Zijn vader, Hyrum, en oom Joseph Smith sterven de martelaarsdood in de gevangenis in Carthage (Illinois).

Herfst 1846: Zeven jaar.
Steekt samen met zijn moeder vanuit Nauvoo de Mississippi over naar Iowa.

23 september 1848: Negen jaar.
Bereikt Salt Lake City nadat hij met een ossenwagen de vlaktes is overgestoken.

21 mei 1852: Dertien jaar.
Laat zich in City Creek (Salt Lake City) dopen. (De doop met acht jaar was in die tijd nog niet gebruikelijk.)

21 september 1852: Dertien jaar.
Zijn moeder sterft.

1854–1857: Vijftien tot negentien jaar.
Gaat op zending naar Hawaii.

1860–1863: 21–24 jaar.
Gaat op zending naar Groot-Brittannië.

1864: 25–26 jaar.
Gaat opnieuw op zending naar Hawaii.

1 juli 1866: 27 jaar.
Wordt tot apostel geordend en geroepen als raadgever in het Eerste Presidium met Brigham Young als president.

1874–1875, 1877: 35–36, 38 jaar.
Is werkzaam als president van het zendingsgebied Europa.

10 oktober 1880: 41 jaar.
Wordt gesteund als tweede raadgever in het Eerste Presidium met John Taylor als president.

7 april 1889: 50 jaar.
Wordt gesteund als tweede raadgever in het Eerste Presidium met Wilford Woodruff als president.

13 september 1898: 59 jaar.
Wordt gesteund als tweede raadgever in het Eerste Presidium met Lorenzo Snow als president.

17 oktober 1901: 62 jaar.
Wordt gesteund als president van de kerk. Aantal kerkleden 278.645.

1903–1907:
Leidt de kerk bij de aankoop van historische plekken: de gevangenis in Carthage (Illinois); gedeelte van de grond voor de tempel in Independence (Missouri); de geboorteplaats van Joseph Smith in Sharon (Vermont); en de boerderij van de familie Smith en het heilige bos bij Palmyra (New York).

1906:
Bezoekt als eerste president van de kerk Europa.

27 juli 1913:
Wijdt de plaats voor de Alberta-tempel in Cardston (Canada).

27 april 1915:
Introduceert de wekelijkse gezinsavond.

1 juni 1915:
Wijdt de plaats voor de Hawaii-tempel in Laie.

3 oktober 1918: 79 jaar.
Ontvangt de openbaring voor de verlossing van de doden (Leer en Verbonden 138).

19 November 1918: 80 jaar.
Overlijdt in Salt Lake City (Utah) nadat hij zeventien jaar als president van de kerk werkzaam is geweest. Aantal kerkleden: 495,962.

‘Hallo, José’

Todd Dunn
ILLUSTRATOR: GREGG THORKELSON

Ik was op zending in het zendingsgebied Santiago-Oost (Chili). Op zekere dag kregen mijn collega, ouderling Patricio Álvarez, en ik toestemming om diens zieke grootvader in een plaatselijk ziekenhuis te bezoeken.

Toen we de juiste kamer hadden gevonden, zagen we twee oude mannen omgeven door buizen en draden. Twee tantes van mijn collega zaten zijn grootvader te troosten. Mijn collega ging gauw naar hen toe.

Ik bleef op de achtergrond, want ik wilde dit familiegebeuren niet verstoren. Terwijl ik daar een beetje afzijdig stond, keek ik naar de andere patiënt. Het leek of hij zich niet bewust was van zijn omgeving. Hij staarde met ingevallen ogen naar het plafond — zijn mond hing open. Ik schrok van die aanblik.

Plotseling kwam er een gedachte in mij op: *Troost hem!*

Nee, dacht ik, *hij is zo ver heen dat dat toch geen nut heeft. Bovendien, wat moet ik zeggen? Hij is me volkomen vreemd.*

Maar de gedachte kwam weer: *Troost hem!*

Dit keer dacht ik eraan wat Jezus zou doen en besefte dat het geen kwaad kon om even gedag te zeggen.

Toen ik naar hem toeging, viel het lopen mij moeilijk; mijn voeten wilden niet bewegen. Ik zag een klein, geel kaartje waarop ‘José’ stond. En ik dacht: *Waar zijn de familie en vrienden van deze man? Hij is toch wel meer dan een naam aan de muur?*

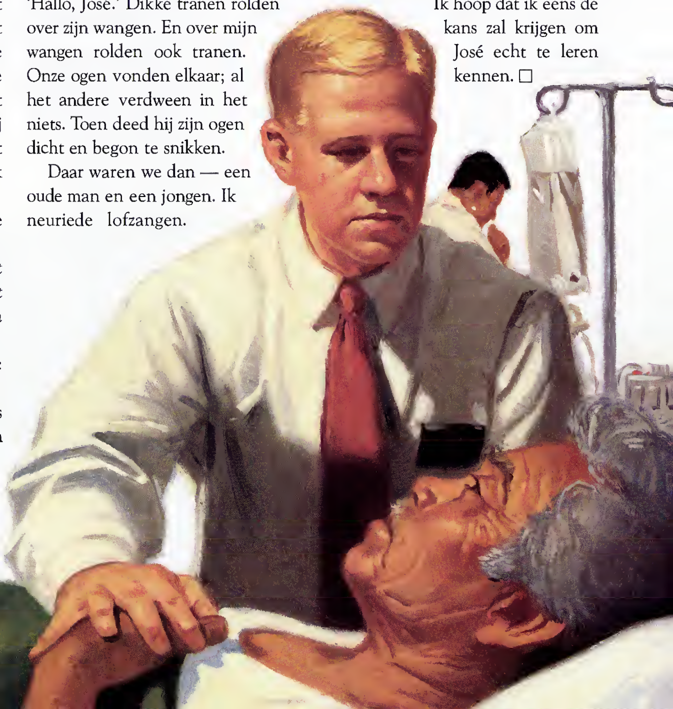
Toen drong het tot me door dat hij naar me keek. Zijn ogen waren vol pijn. Ik probeerde te glimlachen, maar dat kwam er ongelukkig uit. Ik stond bij het voeteneinde van zijn bed en verzamelde moed om dichter bij hem te komen. Vervolgens legde ik mijn hand op zijn hand en zei: ‘Hallo, José.’ Dikke tranen rolden over zijn wangen. En over mijn wangen rolden ook tranen. Onze ogen vonden elkaar; al het andere verdween in het niets. Toen deed hij zijn ogen dicht en begon te snikken.

Daar waren we dan — een oude man en een jongen. Ik neuriede lofzangen.

Hij huilde nog een paar keer, maar knikte me iedere keer toe dat het in orde was.

Al snel was er een half uur voorbij. Mijn collega en ik moesten weg. Ik wist niet hoe ik afscheid van José moest nemen. Hoe kon ik zeggen wat ik had gevoeld en gedacht? Ik boog me over hem heen en fluisterde in zijn oor: *‘Jesucristo está contigo’* (Jezus Christus is bij je). Hij knikte nog één keer en ik ging weg. We zouden elkaar in deze wereld nooit meer zien.

Ik hoop dat ik eens de kans zal krijgen om José echt te leren kennen. □

Thuis de invloed van de … de hand houden

Onze kinderen groeien op in een tijd waarin massacommunicatie zowel beschikbaar als van zeer grote invloed is. Die toegankelijkheid is een zegen, maar ook een probleem. De media kunnen onderwijzen en vermaken, informeren en inspireren, maar ook verlagen en bederven.

Aangezien we er niet over zouden piekeren om niet geïsoleerde elektrische bedrading open en bloot in ons huis toe te laten, moeten we ook de mate waarin onze kinderen bloot staan aan televisie, radio, films, muziek, video en computerspelletjes, het Internet, tijdschriften en kranten, in de hand houden.

Van alle media heeft de televisie waarschijnlijk de meeste invloed. Daarom zullen we het in dit artikel voornamelijk over de televisie hebben. Maar onze opmerkingen over de televisie slaan ook op alle vormen van massacommunicatie.

Door middel van televisieprogramma's kunnen tegenwoordig veel meer mensen dan ooit tevoren van fantastische muziek, toneel en kunst genieten en met de gedachten en het leven van geweldige mensen kennis maken. Jammer genoeg doen te weinig gezinnen hun voordeel met deze voortreffelijke presentaties. Een van de redenen dat we die programma's niet zien, is dat minderwaardige programma's die extra worden aangeprezen, vaak meer aandacht trekken.

En dat is het probleem. Televisieproducers overspoelen ons met zoveel materiaal dat laag is en onze hogere aard niet waardig, dat het voor hen die hun televisie kijken

FOTO VAN GEZIN: JOHN LUKE

media in

We kunnen televisiestations aanmoedigen om kwaliteitsprogramma's uit te zenden door de tijd te nemen om een waarderend briefje te schrijven als ze iets goeds uitzenden.

niet bewust sturen, onmogelijk is om aan het geweld en ander ongepast gedrag dat vertoond wordt, te ontsnappen.

Bovendien heeft de televisie niet alleen een negatieve invloed op onze kinderen als het programma openlijk gewelddadig of seksueel georiënteerd is. Wendell Berry, een diepzinnig, hedendaags schrijver, beschrijft de televisie als 'een stofzuigerslang die het leven en de zin van het bestaan uit het gezinsleven zuigt.' Hij gaat verder: 'De televisie en andere media kunnen op steeds subtielere wijze suggereren (. . .) dat consumeren beter is dan produceren, kopen beter dan kweken of maken, uitgaan beter dan thuis blijven. Als u een televisie hebt, worden uw kinderen bijna vanaf de wieg aan een bijna onontkoombare insinuatie onderworpen dat iedere ervaring die de moeite waard is, ergens anders gezocht moet worden, en dat ieder bezit dat de moeite waard is, gekocht moet worden.' (*The Gift of Good Land* [1981], blz. 156.)

De televisie vertoont niet alleen de cultuur zoals hij is, maar beïnvloedt haar ook. Sommige programma's suggereren bijvoorbeeld dat het gezinsleven dwaas is en geen voldoening schenkt. Ze schilderen vaders en moeders af als zwak en niet gelukkig in hun traditionele rol. Zulke programma's vervormen de werkelijkheid en maken dat kinderen verkeerde verwachtingen ten aanzien van het leven ontwikkelen. Zij impliceren dat er voor ingewikkelde levensvraagstukken altijd een snelle eenvoudige oplossing is die in een periode van een half uur tot een uur kan worden toegepast.

Vaak is het probleem dat de tijd die men aan televisie kijken spendeert aan andere meer waardevolle activiteiten besteed zou kunnen worden. Wat zouden u en uw gezinsleden doen als u geen televisie zat te kijken? Zou u meer lezen, zingen, spelletjes doen en elkaar beter leren kennen? Zou een toename van dergelijke activiteiten uw gezinsleven waardevoller maken en u dichter tot uw hemelse Vader en tot elkaar doen komen?

Enkele jaren geleden wilde een moeder bereiken dat de kinderen bij haar in de buurt minder tijd met televisie kijken zouden doorbrengen. Ze startte een campagne om de kinderen aan te moedigen meer tijd op andere manieren door te brengen en noemde die 'Zet je TV uit, zet je verstand aan.' Ze daagde de leerlingen op de school van haar kinderen uit om een maand lang geen televisie te kijken — behalve twee of drie uur per week naar het nieuws of onderwijskundige programma's. Het hoofd en het onderwijsteam van de school steunden haar al snel. De leerkrachten opperden ideeën voor wat de leerlingen met hun tijd konden doen en de kinderen ondernamen van alles, zoals meedoen aan een leesmarathon, modellen bouwen en experimenten uitvoeren.

De 'Zet je TV uit'-campagne werd een gedenkwaardige ervaring, vooral voor de kinderen en hun ouders. De plaatselijke media deden er verslag van en prezen de inspanningen van alle betrokkenen.

Net als die moeder kunnen wij van de televisie een bewuste in plaats van een toevallige invloed in ons leven maken. Hoe wij dit middel in de hand houden, bepaalt of het een nuttige dienstknecht of een overheersende meester van onze tijd en mentale energie is.

De ene methode hiervoor werkt voor het ene gezin en een andere voor het andere. Sommige gezinnen kiezen ervoor om helemaal geen televisie te hebben. Anderen kijken slechts een bepaald aantal uren per week. Weer anderen hebben regels die bepalen wanneer de televisie aan mag. Het maakt niet uit wat de methode is, als de gezinsleden maar samen bepalen hoe ze selectief zijn.

Ouders die op zoek zijn naar een manier om het televisiegebruik binnen de perken te houden, kunnen in hun gezin een onderzoek doen naar de invloed van de media. U kunt daarbij de volgende vragen stellen:

1. Maak een week lang een lijst van waar de kinderen naar kijken en luisteren, en wat ze lezen. Daarbij behoren televisie, videobanden, films, muziek, computer, radio, boeken, tijdschriften en kranten. Hoeveel tijd wordt er aan ieder van die activiteiten besteed?

2. Bereken hoeveel uur per week u de televisie als oppas voor uw kinderen gebruikt. Verschilt dat per leeftijdsgroep?

3. Selecteert u de televisieprogramma's samen met uw jongere kinderen? En met uw oudere kinderen?

4. Naar welke programma's kijkt u als ouders?

5. Welke boeken, tijdschriften en ander leesmateriaal is bij u thuis beschikbaar?

6. Waar staat de televisie? Is hij het centrale meubelstuk, met de bank en stoelen eromheen? Staan er televisietoestellen in de slaapkamers? Hoe zijn zij van invloed op slaap, werk of studiegewoonten?

7. Hoe vaak is de televisie tijdens het eten aan? Heeft dat effect op de kwantiteit of de kwaliteit van de gesprekken tijdens de maaltijd?

8. Hoe vaak gebeurt het dat u als gezin na afloop van een televisieprogramma de tijd neemt om die uitzending te bespreken? Bespreekt u ooit in wat voor relatie die boodschap staat tot het evangelie?

9. Bent u tevreden over de invloed van de televisie in uw gezin? Wat zou u willen veranderen?

Als u dit onderzoek hebt gedaan, kunt u de wensen van uw gezinsleden betreffende de media misschien tijdens een gezinsraad bespreken en samen evalueren. Als u als gezin besluit dat u veranderingen moet invoeren, kom daarover dan tot overeenstemming en prijs de goede keuzen die in het verleden al gemaakt zijn. Als er extreem veel wordt gekeken, wil uw gezin misschien een aantal regels of richtlijnen vaststellen om de invloed van de televisie bij u thuis in goede banen te leiden.

Ouders kunnen de volgende ideeën (of enkele daarvan) voor het kijken naar televisieprogramma's overnemen:

1. Bepaal als gezin welke waarden u hanteert als maatstaf voor het gedrag in de televisieprogramma's waar u naar kijkt. De maatstaven voor de ouders moeten hetzelfde zijn als die voor de kinderen.

2. Kom als gezin overeen dat als een programma niet aan die maatstaven voldoet, de televisie wordt uitgezet.

3. Ouders maken geen ongepast gebruik van de televisie als oppas.

4. Ouders houden toezicht op de kinderuitzendingen. Zelfs educatieve kinderprogramma's voldoen misschien niet altijd aan de maatstaven die het gezin heeft vastgesteld.

5. Als er een uitzonderlijk goed programma komt, wordt het op de kalender gezet zodat het hele gezin er samen van kan genieten.

6. Op de sabbatdag moet het programma, als de televisie überhaupt aan gaat op die dag, in overeenstemming met de sabbat zijn.

7. Het huis moet netjes en schoolwerk af zijn voordat de televisie aan gaat.

De media — goed of slecht — kunnen verslavend zijn. Maar het is een gewoonte die gebroken kan

De tijd die we aan televisie kijken besteden, zou aan zinvollere activiteiten kunnen worden besteed. Wat zouden u en uw gezinsleden doen als u geen TV zat te kijken?

worden. Een zekere vrouw die verslaafd was aan soapseries, besloot haar prioriteiten op orde te brengen en van die tijd- en geestdodende gewoonte af te komen. Het lukte haar en later schreef ze: 'Soms kijken we met ons hele gezin naar een programma en dat is leuk. Maar ik ben nu de baas. Als ik nieuwslezers, acteurs of showmensen in huis wil uitnodigen, doe ik dat. Maar alleen als zij een informatief en/of moreel, geestelijk en emotioneel opbouwend programma aanbieden — en niet louter omdat ze op tv zijn.' (LeRee Farrar, 'How I Kicked the TV Habit', *Ensign*, maart 1977, blz. 19.)

Samen met de Heer kunnen ouders en kinderen leren hoe zij aan het spervuur van negatief aanbod in de media kunnen ontsnappen en aan productievere activiteiten kunnen deelnemen. Als een gezin de media thuis in de hand houdt, ontdekken zij dat ze meer met elkaar praten, naar elkaar luisteren en van elkaar te weten komen dan ooit tevoren. Zulke bezigheden leiden tot een belangrijker soort communicatie dan die welke via de massamedia komt. □

De invloed van het Internet beheersen

Net als de televisie kan het Internet een bron van veel waardevolle informatie zijn. Maar mensen die op zoek zijn naar vuil, geweld en verdorvenheid kunnen dat ook gemakkelijk op het Internet vinden.

Ouders kunnen de beheersing van de invloed van het Internet op hun gezin op verschillende manieren benaderen. Een mogelijkheid is software installeren die de toegang tot ongeschikte websites blokkeert. Een andere methode is het bereik van het Internet via een paswoord te laten verlopen dat alleen de ouders kennen. Een van de beste voorzorgsmaatregelen is computers die op het Internet aangesloten zijn, op plekken neer te zetten waar vaak mensen zijn en de gebruiksuren te beperken tot tijden dat de andere gezinsleden wakker zijn en zodoende een toezichthoudende functie vervullen.

Ouders moeten weten wanneer, waar en hoe hun kinderen gebruik maken van het Internet. De toegankelijkheid op school staat gewoonlijk onder toezicht; dat geldt echter misschien niet voor een bibliotheek of het huis van een vriend.

Ouders die zelf met het Internet om kunnen gaan, zijn in een betere positie om hun kinderen daarbij te begeleiden.

Verstandige ouders zorgen dat een Internetactiviteit een gezinsactiviteit is en hebben regels voor computergebruik. Hier zijn voorbeelden van regels in het gezin:

- Laat online-gesprekken voor iedereen toegankelijk blijven; communiceer niet via een privé-kanaal. Mensen zijn niet altijd wat ze beweren.
- Verstrek aan niemand persoonlijke informatie via het Internet.
- Maak geen afspraakjes om iemand die je via het Internet hebt leren kennen, persoonlijk of telefonisch te ontmoeten zonder toestemming van je ouders.
- Vertel het je ouders onmiddellijk als je via het Internet vervelende ervaringen hebt opgedaan, met inbegrip van verzoeken om geheimhouding.

Regels hebben natuurlijk alleen effect als ze strikt worden gehandhaafd. Het vasthouden aan bepaalde regels lukt nog beter als de ouders zelf een vlekkeloos voorbeeld geven, hun kinderen in de juiste beginselen onderwijzen en hun duidelijk maken dat zij vertrouwen in hun beslissingen hebben. □

Clark Kelley Price, ***Moroni onderricht Joseph***

'Aan het einde van elk jaar ging ik zoals mij was geboden [naar de heuvel Cumorah], en elke keer trof ik daar dezelfde boodschapper aan en ik ontving bij elk onderhoud onderricht en inlichtingen van hem ten aanzien van wat de Here ging doen, en hoe zijn koninkrijk in de laatste dagen moest worden bestuurd' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:54).

‘En toen mijn vader de volgende morgen opstond (. . .) zag hij tot zijn grote verbazing een bal van merkwaardige bewerking op de grond liggen en deze was van fijn geelkoper. En in de bal bevonden zich twee dunne assen en de ene wees de richting aan, die wij in de wildernis moesten volgen. (. . .) En de Here sprak tot mij en zeide: Gij zult een schip bouwen op de wijze, die Ik u zal tonen, opdat Ik uw volk over deze wateren moge voeren (. . .) En nadat wij vele dagen achtereen hadden gevaren, bereikten wij het beloofde land’ (1 Nephi 16:10; 17:8; 18:23).

DUTCH

